Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1623/2000

av den 25 juli 2000

om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna

(EGT L 194, 31.7.2000, s. 45)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Kommissionens förordning (EG) nr 2409/2000 av den 30 oktober 2000	L 278	3	31.10.2000
►M2	Kommissionens förordning (EG) nr 2786/2000 av den 19 december 2000	L 323	4	20.12.2000
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 545/2001 av den 20 mars 2001	L 81	21	21.3.2001
►M4	Kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001 av den 28 juni 2001	L 176	14	29.6.2001
►M5	Kommissionens förordning (EG) nr 1660/2001 av den 16 augusti 2001	L 221	8	17.8.2001
►M6	Kommissionens förordning (EG) nr 2022/2001 av den 15 oktober 2001	L 273	17	16.10.2001
►M7	Kommissionens förordning (EG) nr 2047/2001 av den 18 oktober 2001	L 276	15	19.10.2001
►M8	Kommissionens förordning (EG) nr 2429/2001 av den 12 december 2001	L 328	28	13.12.2001
►M9	Kommissionens förordning (EG) nr 2464/2001 av den 14 december 2001	L 331	25	15.12.2001
►M10	Kommissionens förordning (EG) nr 1315/2002 av den 19 juli 2002	L 192	24	20.7.2002
►M11	Kommissionens förordning (EG) nr 1795/2002 av den 9 oktober 2002	L 272	15	10.10.2002
►M12	Kommissionens förordning (EG) nr 625/2003 av den 2 april 2003	L 90	4	8.4.2003
►M13	Kommissionens förordning (EG) nr 1183/2003 av den 2 juli 2003	L 165	20	3.7.2003
►M14	Kommissionens förordning (EG) nr 1411/2003 av den 7 augusti 2003	L 201	12	8.8.2003
►M15	Kommissionens förordning (EG) nr 1710/2003 av den 26 september 2003	L 243	98	27.9.2003
►M16	Kommissionens förordning (EG) nr 908/2004 av den 29 april 2004	L 163	56	30.4.2004
►M17	Kommissionens förordning (EG) nr 1774/2004 av den 14 oktober 2004	L 316	61	15.10.2004
►M18	Kommissionens förordning (EG) nr 535/2005 av den 6 april 2005	L 88	9	7.4.2005
►M19	Kommissionens förordning (EG) nr 616/2005 av den 21 april 2005	L 103	15	22.4.2005
►M20	Kommissionens förordning (EG) nr 1219/2005 av den 28 juli 2005	L 199	45	29.7.2005
►M21	Kommissionens förordning (EG) nr 1820/2005 av den 8 november 2005	L 293	8	9.11.2005
►M22	Kommissionens förordning (EG) nr 1221/2006 av den 11 augusti 2006	L 221	3	12.8.2006
►M23	Kommissionens förordning (EG) nr 1713/2006 av den 20 november 2006	L 321	11	21.11.2006
►M24	Kommissionens förordning (EG) nr 2016/2006 av den 19 december 2006	L 384	38	29.12.2006

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1623/2000

av den 25 juli 2000

om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ([1]), särskilt artiklarna 24, 25, 26, 33, 34, 35, 36 och 80 i denna, och

av följande skäl:

(1) I avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs allmänna regler för marknadsmekanismerna inom vinsektorn. I övrigt hänvisas till de tillämpningsföreskrifter som kommissionen skall anta.

(2) Hittills har tillämpningsföreskrifterna på det här området varit utspridda på ett stort antal förordningar. Det är av intresse för såväl de ekonomiska aktörerna i gemenskapen som för de myndigheter som skall tillämpa gemenskapens regelverk att samtliga bestämmelser samlas i en enda förordning.

(3) I en sådan förordning bör de nuvarande reglerna ingå, samtidigt som de anpassas till de nya krav som ställs i förordning (EG) nr 1493/1999. För att gemenskapens lagstiftning på området skall bli heltäckande är det emellertid lämpligt att införa vissa ändringar så att reglerna blir mer enhetliga och enklare. För att uppnå större rättssäkerhet i tillämpningen bör vissa brister som fortfarande finns avhjälpas och vissa regler preciseras.

(4) I artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999 införs ett stöd för användning av druvmust och koncentrerad druvmust från druvor som skördats inom gemenskapen för framställning av druvsaft eller andra druvsaftbaserade livsmedel.

(5) Det är lämpligt att specificera vad som avses med andra livsmedelsprodukter.

(6) Det ekonomiska syftet med stödsystemet är att i framställningen av druvsaft, eller av druvsaftbaserade livsmedel, främja användning av råvaror från gemenskapens vinsektor i stället för av importerade råvaror. Stödet bör därför beviljas dem som använder råvarorna, dvs. bearbetningsföretagen.

(7) Stöd bör endast beviljas för råvaror med de kvalitetsegenskaper som krävs för bearbetning till druvsaft. Därför måste de druvor och den druvmust som skall anmälas ha en densitet vid 20 °C på mellan 1,055 och 1,100 gram/cm^3.

(8) Tillämpningen av detta stödsystem förutsätter ett administrativt system för kontroll av såväl ursprunget som användningen för de produkter som kan omfattas av stödet.

(9) För att stödsystemet och kontrollerna skall kunna fungera väl bör de berörda bearbetningsföretagen lämna in ett skriftligt meddelande med de uppgifter som är nödvändiga för att processerna skall kunna kontrolleras.

([1]) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

▼B

(10) För att undvika en alltför betungande administration för såväl bearbetningsföretagen som för myndigheterna behöver emellertid inte denna skriftliga och i förväg inlämnade anmälan vara obligatorisk för de bearbetningsföretag som använder en begränsad kvantitet druvor eller druvmust per produktionsår. Det bör fastställas hur stor denna begränsade kvantitet får vara. Bearbetningsföretagen bör emellertid i början av vinåret informera de behöriga myndigheterna i respektive medlemsstat om den kvantitet druvor eller druvmust som de har för avsikt att bearbeta.

(11) Om någon annan än bearbetningsföretaget självt använder produkten är det ofta svårt för kontrollmyndigheterna att veta om det rör sig om druvmust för vilken det stöd som föreskrivs i den här förordningen ännu inte har beviljats, eller om det är en druvsaft för vilken en ansökan om stöd redan håller på att behandlas. Detta inträffar framförallt när myndigheten och bearbetningsföretaget ligger i olika medlemsstater. Vid transport av produkten bör det därför i följedokumentet finnas en uppgift om huruvida en ansökan om stöd har lämnats in.

(12) För att stödsystemet skall få en kvantitativt märkbar effekt på användningen av råvaror från gemenskapen bör en ansökan avse en viss minimikvantitet av respektive produkt.

(13) Enligt artikel 35.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall en del av stödet avsättas för kampanjer för att främja konsumtion av druvsaft. Med hänsyn till finansieringsbehovet för dessa kampanjer bör den procentandel av stödet som skall avsättas för detta vara tillräckligt hög för att ge de resurser som behövs för att bedriva en effektiv kampanj för produkten.

(14) Bearbetning utförs både vid enstaka tillfällen och av företag som arbetar kontinuerligt. Denna strukturella skillnad måste beaktas i tillämpningsföreskrifterna för stödsystemet.

(15) För att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall kunna göra de kontroller som krävs bör bearbetningsföretagens skyldigheter i fråga om lagerbokföring preciseras.

(16) För att undvika onödiga utgifter och tillgodose behovet av kontroll bör, på grundval av normala bearbetningsmetoder, ett högsta tillåtna förhållande fastställas mellan de använda råvarorna och den druvsaft som erhålls.

(17) Av affärsmässiga skäl måste vissa bearbetningsföretag lagra den framställda druvsaften under lång tid innan den tappas. Därför bör ett system med förskott införas så att stödet till näringsidkarna kan betalas ut tidigare. Genom att lämpliga säkerheter ställs bör de behöriga myndigheterna samtidigt få garantier mot felaktiga utbetalningar. En tidsfrist för utbetalning av förskotten, samt närmare bestämmelser om frisläppande av säkerheten, bör därför fastställas.

(18) För att bli berättigade till stöd bör de sökande vara skyldiga att lämna in en ansökan tillsammans med vissa styrkande handlingar. För att garantera en enhetlig tillämpning av systemet i alla medlemsstater bör tidsfrister fastställas för när ansökningar skall lämnas in och när stödet skall betalas ut till bearbetningsföretagen.

(19) Enligt artikel 44.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 är det förbjudet att använda druvsaft för framställning av eller som tillsats i vin. För att se till att den bestämmelsen följs bör det preciseras vilka skyldigheter och särskilda kontroller som skall gälla för bearbetningsföretag och tappare av druvsaft.

(20) Genom artikel 34 i förordning (EEG) nr 1493/1999 införs ett stödsystem för koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust som framställs i gemenskapen och som används för att höja alkoholhalten i vin.

▼B

(21) Enligt artikel 36 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan tillämpningsföreskrifterna särskilt innehålla bestämmelser om stödvillkoren. Dessa bör därför preciseras när det rör sig om producenter i mindre skala. Dessutom bör stöd endast beviljas sådana producenter som under en viss tid har fullgjort sina skyldigheter i enlighet med gemenskapens regler.

(22) Berikning som utförs genom tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, samt inneliggande lager av dessa produkter, bör anmälas till de behöriga myndigheterna. De kvantiteter av dessa produkter som används eller har använts för berikning bör bokföras i de register som avses i artikel 70.2 i förordning (EEG) nr 1493/1999. Det är därför onödigt att kräva ytterligare dokumentation för att stöd skall kunna beviljas.

(23) För att få en enhetlig tillämpning av stödsystemet bör bestämningen av den potentiella alkoholhalten i druvmust harmoniseras på gemenskapsnivå.

(24) Inköpspriset på druvmust som används för framställning av koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust varierar beroende på den potentiella naturliga alkoholhalten. Med hänsyn till detta, och för att undvika störningar i handeln, tycks det vara nödvändigt att differentiera stödet genom att avsätta ett högre belopp för koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust från de sydligaste vinområdena i gemenskapen eftersom det är där som druvmust med den högsta potentiella naturliga alkoholhalten av tradition framställs.

(25) Genom artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 införs ett system med stöd för användning av druvmust och koncentrerad druvmust, producerad inom vinodlingszonerna C III a och C III b, för att i Förenade kungariket och Irland framställa vissa produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00, samt för användning av koncentrerad druvmust producerad inom gemenskapen för att framställa vissa produkter som i Förenade kungariket och Irland säljs med anvisningar om hur man av dessa kan framställa en vinliknande dryck.

(26) De produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 och som avses i artikel 35.1 c i förordning (EG) nr 1493/99 framställs för närvarande uteslutande av koncentrerad druvmust. Därför bör stödet tills vidare endast omfatta användning av koncentrerad druvmust.

(27) Tillämpningen av stödsystemet förutsätter ett administrativt system för kontroll av såväl ursprunget som användningen för en produkt som kan omfattas av stödet.

(28) För att stödsystemet och kontrollerna skall kunna fungera väl bör de berörda näringsidkarna vara skyldiga att lämna in skriftliga ansökningar med de uppgifter som behövs för att identifiera produkten och kontrollera processerna.

(29) För att stödsystemet skall kunna få en kvantitativt märkbar effekt på användningen av råvaror från gemenskapen bör en ansökan avse en viss minimikvantitet av respektive produkt.

(30) Det bör preciseras att stöd endast beviljas för produkter som har de kvalitetsegenskaper som krävs för den användning som anges i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999.

(31) För att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall kunna göra de kontroller som krävs bör bearbetningsföretagens skyldigheter i fråga om lagerbokföring preciseras.

(32) Rätten till stöd bör erhållas när bearbetningen är avslutad. För att ta hänsyn till förluster bör den faktiskt använda kvantiteten tillåtas avvika med högst 10 % från den kvantitet som anges i ansökan.

▼B

(33) Av tekniska skäl är näringsidkarna tvungna att under lång tid lagra de produkter som de sedan bearbetar och saluför. Med hänsyn till detta bör ett system med förskott införas så att stödet till näringsidkarna kan betalas ut tidigare. Genom att lämpliga säkerheter ställs bör de behöriga myndigheterna samtidigt få garantier mot felaktiga utbetalningar. Det bör finnas tidsfrister för utbetalning av förskott, samt ett förfarande för frisläppande av säkerheter.

(34) Enligt kapitel I i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 skall stöd beviljas för privat lagring av bordsvin, druvmust, koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust. Enligt artikel 24.2 i den förordningen är ett av villkoren för detta stöd att ett lagringsavtal ingås. Närmare bestämmelser bör fastställas för hur dessa avtal skall ingås samt för deras innehåll, giltighetstid och effekter.

(35) Begreppet producent bör definieras, och med hänsyn till de skyldigheter som vederbörande har bör det vara ett krav att denne är ägare till de produkter som omfattas av ett lagringsavtal.

(36) Det är nödvändigt att utöva effektiv kontroll av de produkter som omfattas av lagringsavtal. Därför bör interventionsorganet i en medlemsstat endast få ingå avtal för de kvantiteter som lagras inom den egna medlemsstaten, och organet bör underrättas om alla förändringar beträffande produkten eller lagringsplatsen.

(37) För att avtalsvillkoren skall vara så enhetliga som möjligt bör dessa villkor vara desamma inom hela gemenskapen och dessutom tillräckligt precisa för att produkten i fråga skall kunna identifieras.

(38) Erfarenheterna från olika system för privat lagring av jordbruksprodukter visar att det är nödvändigt att precisera i vilken utsträckning rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 skall tillämpas när de tidsfrister, datum och villkor som avses i dessa system fastställs. Dessutom bör en lagringsperiods början och slut anges exakt.

(39) Enligt artikel 3.4 i förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 skall tidsfristen, om den sista dagen är en helgdag, söndag eller lördag, löpa ut vid utgången av nästföljande arbetsdags sista timme. Det ligger knappast i näringsidkarnas intresse att denna bestämmelse tillämpas på lagringsavtal. Den kan i själva verket motverka en lika behandling när de sista lagringsdagarna förs över. Därför måste undantag kunna medges när det gäller att fastställa sista dagen för den avtalsenliga lagringsperioden.

(40) För att avtal som ingås skall kunna påverka marknadspriserna bör ett avtal endast få ingås för en större mängd.

(41) Lagringsstöd bör förbehållas produkter som påverkar prisutvecklingen på marknaden. Stöd bör därför endast beviljas för otappade produkter. Av samma skäl bör avtal endast få omfatta produkter av tillräckligt hög kvalitet. För bordsvin bör avtal endast få ingås för vin vars framställning är långt framskriden, och samtidigt bör det under avtalstiden inte finnas några hinder för sådana oenologiska behandlingar eller processer som är nödvändiga för att produkten skall få god hållbarhet.

(42) För att stimulera till en kvalitetsförbättring bör vin eller must som kan omfattas av ett lagringsavtal ha en lägsta tillåten alkoholhalt. I samma syfte bör det finnas en möjlighet att beroende på skördens kvalitet fastställa strängare villkor för bordsvin som omfattas av lagringsavtal.

(43) För att undvika missbruk bör ett bordsvin som har omfattats av lagringsavtal inte få godkännas som kvalitetsvin fso.

▼B

(44) För att förhindra att produkter som omfattas av lagringsavtal påverkar marknadssituationen, bör det under avtalets giltighetstid vara förbjudet att saluföra dessa eller vidta förberedelser för ett saluförande.

(45) Enligt artikel 26.1 tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1493/1999 får druvmust som omfattas av ett långfristigt avtal under detta avtals giltighetstid bearbetas till koncentrerad druvmust eller till rektifierad koncentrerad druvmust. Eftersom en sådan bearbetning är en normal behandling bör den alltid vara tillåten.

(46) För att nödvändiga kontroller skall kunna utföras är det viktigt att interventionsorganen underrättas så snart en bearbetning av druvmust som omfattas av lagringsavtal äger rum.

(47) Bearbetning av koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust leder till en minskning av de lagrade produkternas volym och därmed också till lägre lagringskostnader. Eftersom den framställda produkten har ett högre värde, uppvägs de lägre lagringskostnaderna av ökade räntekostnader. Om produkten bearbetas tycks det därför vara motiverat att stödet under hela avtalets giltighetstid bibehålls på den nivå som fastställdes på grundval av den kvantitet druvmust som före bearbetningen omfattades av avtalet. De produkter som framställs måste dessutom ha de egenskaper som krävs i gemenskapens bestämmelser.

(48) Stödbeloppet för privat lagring bör fastställas med hänsyn till de praktiska lagringskostnaderna och till räntekostnaderna. Lagringskostnaderna kan variera beroende på produkttyp. Räntekostnaderna är däremot en följd av produktens värde. Av detta skäl, och för att underlätta administrationen, bör ett stödbelopp per hektoliter och dag fastställas för de olika typerna av bordsvin och must. Stödbeloppet för koncentrerad druvmust bör i enlighet med artikel 25.4 i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställas med hjälp av att stödbeloppet för druvmust multipliceras med koefficienten 1,5. De belopp som fastställs i den här förordningen får emellertid ändras om det uppstår stora variationer i fråga om marknadspris eller räntor.

(49) Om de produkter som tas ut ur lagren skall exporteras bör lagringsperioden kunna förkortas. Att produkterna verkligen har exporterats bör styrkas på samma sätt som i fråga om exportbidrag, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter ([1]).

(50) För att detta system skall kunna fungera effektivt, samtidigt som hänsyn tas till interventionsorganens administrativa krav, bör det finnas tidsfrister för när stödet skall betalas ut. För att tillgodose de berörda producenternas likviditetsbehov i samband med långfristiga lagringsavtal bör medlemsstaterna få införa ett system med förskott, under förutsättning att fullgoda säkerheter ställs.

(51) Om villkoren för att ingå ett nytt lagringsavtal för bordsvin är uppfyllda när ett avtal för samma produkt löper ut, kan avtalsformaliteterna på producentens begäran förenklas.

(52) Det finns en utveckling på marknaden för must och koncentrerad must som används för framställning av druvsaft, och för att främja en användningen av produkter inom vinsektorn för andra ändamål än vinproduktion är det lämpligt att tillåta saluföring av must och koncentrerad must för vilka det finns lagringsavtal och som är avsedd för framställning av druvsaft. Detta bör få ske redan fem månader efter det att avtalet började gälla, och det räcker med att producenten lämnar in en begäran till interven-

([1]) EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

▼B

tionsorganet. Samma möjlighet bör ges för att främja export av dessa produkter.

(53) Det är lämpligt att fastställa dels vilka produkter som får framställas genom destillation, dels minimikraven i fråga om kvalitativa egenskaper för neutral alkohol. När dessa fastställs måste hänsyn å ena sidan tas till den nuvarande tekniska utvecklingen och å andra sidan till att det är nödvändigt att se till att det produceras en alkohol som på ett normalt sätt kan säljas på marknaden för olika användningsområden.

(54) Det är lämpligt att skärpa kontrollerna av de produkter som skall destilleras.

(55) Beträffande de destillationer som avses i artiklarna 29 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 bör producenterna vara skyldiga att ingå leveransavtal med destillatörerna. För att få kontroll över transaktioner, processer och de skyldigheter som åligger båda parter bör det vara obligatoriskt att dessa avtal godkänns av interventionsorganet. Tack vare detta system kan man få en bättre överblick över destillationernas kvantitativa effekter på marknaden. Det är emellertid nödvändigt att anpassa avtalssystemet så att hänsyn kan tas till att det å ena sidan finns producenter som har för avsikt att ge någon annan i uppdrag att destillera, och till att det å andra sidan finns producenter som själva har tillgång till destillationsutrustning.

(56) Det bör finnas särskilda regler som garanterar att vin som levererats till en av de frivilliga destillationerna kommer från producentens egen produktion. Därför bör producenterna kunna styrka att han faktiskt har producerat och innehar det vin som skall levereras. Det bör dessutom finnas regler som garanterar en tillräcklig kontroll av de viktigaste punkterna i destillationsavtalen.

(57) Erfarenheterna visar att en viss avvikelse bör medges beträffande kvantiteten och den verkliga alkoholhalten i volymprocent i det vin som anges i ett leveranskontrakt.

(58) Det bör finnas tidsfrister för när interventionsorganen skall betala ut stöden till destillatörerna. Stöden bör dessutom kunna betalas ut i förskott. För att interventionsorganen inte skall utsättas för omotiverade risker bör det finnas ett system med säkerheter.

(59) Erfarenheterna visar att det beträffande de destillationer som avses i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte alltid är lätt för producenterna att exakt beräkna vilka kvantiteter de måste leverera för att fullgöra sina skyldigheter. Att en tidsfrist för leverans löper ut bör inte leda till oproportionerliga påföljder i förhållande till överträdelsen för de producenter som levererat nästan hela den kvantitet som de är skyldiga att leverera, och som endast behöver vidta smärre justeringar. Om dessa producenter därefter levererar återstående kvantiteter bör de anses ha fullgjort sina viktigaste skyldigheter.

(60) De destillationer som avses i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 är av avgörande betydelse för balansen på marknaden för bordsvin och indirekt för en strukturanpassning av vinsektorns produktionskapacitet till föreliggande behov. Destillationerna måste således tillämpas synnerligen strikt, samtidigt som alla leverantörer verkligen måste leverera i enlighet med sina skyldigheter. Det har visat sig att det i vissa fall inte räcker med att stödet för interventionsåtgärderna dras in för att en leverantör skall leverera i enlighet med sina skyldigheter. Därför bör det finnas en möjlighet att på gemenskapsnivå vidta ytterligare åtgärder beträffande de producenter som inte fullgör sina skyldigheter.

(61) Genom olika destillationer inom vinsektorn kan neutral alkohol framställas, och för denna finns det i bilagan till den här förordningen en definition på grundval av kriterier för dess samman-

▼B

sättning. För att få garantier för att dessa kriterier iakttas är det viktigt att analysmetoder fastställs på gemenskapsnivå.

(62) Dessa metoder bör därför vara obligatoriska för alla handelstransaktioner och alla kontrollåtgärder. Med hänsyn till de begränsade möjligheterna i detta avseende inom handeln bör ett begränsat antal rutinmetoder tillåtas som gör det möjligt att snabbt och med tillräcklig säkerhet fastställa de nödvändiga faktorerna.

(63) De analysmetoder som fastställs på gemenskapsnivå bör vara metoder som är allmänt erkända, och dessa bör tillämpas på samma sätt överallt.

(64) För att se till att de resultat som fås genom de analysmetoder som avses i förordning (EG) nr 1493/1999 är jämförbara är det lämpligt att definiera kraven i fråga om den repeterbarhet och reproducerbarhet som erhålls genom dessa metoder.

(65) Priset för dessa tjänster inom vinsektorn bör gälla fritt destillatörens anläggning. Av praktiska skäl ombesörjs frakten i vissa fall av destillatören. För att inte hindra detta ofta nödvändiga tillvägagångssätt bör det preciseras att transportkostnaderna i detta fall dras av från priset.

(66) Skyldigheten att destillera innebär avsevärda kostnader för enskilda producenter som endast framställer begränsade kvantiteter vin. För transport av sina druvpressrester eller sin vindruv skulle de drabbas av oproportionerliga kostnader jämfört med de intäkter de skulle kunna räkna med från den alkohol som framställs. Därför bör dessa producenter undantas från kravet på att leverera.

(67) Det är lämpligt att precisera att för den del av sin vinproduktion som har levererats till destillation enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 behöver producenterna endast leverera biprodukterna från vinframställningen enligt destillationen i artikel 27 i samma förordning.

(68) I vissa produktionsområden innebär destillation av biprodukter att vissa producenter med en begränsad produktion drabbas av oproportionerliga kostnader. Därför bör de på respektive medlemsstats begäran beviljas undantag från denna skyldighet och i stället åläggas ett återtagande under kontroll.

(69) Producenter som levererar pressrester för framställning av önocyanin levererar normalt ojästa pressrester. Den behandling som pressresterna genomgår för utvinning av önocyanin gör dem olämpliga för jäsning och destillation. Dessa producenter bör därför undantas från leveransskyldigheten i proportion till sin leverans av pressrester av druvor för denna framställning.

(70) Om det vin som annars skulle ha levererats för destillation används för framställning av vinäger av vin, kommer den mängd alkohol som levereras till interventionsorganen att minska i motsvarande grad. Producenterna bör därför ha möjlighet att fullgöra destillationsskyldigheten genom att till vinägerindustrin leverera det vin som annars skulle komplettera den obligatoriska leveransen för destillation.

(71) Om biprodukterna från vinframställning dras tillbaka under kontroll enligt artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 är det viktigt att se till att alla biprodukter från bearbetning av druvor har tagits bort före slutet av det vinår under vilket de framställs. Det bör därför införas ett lämpligt kontrollsystem, som emellertid inte får medföra oproportionerligt höga administrativa kostnader, särskilt i de medlemsstater som har en låg vinproduktion.

(72) De handlingar som krävs för att styrka att pressrester, jäsningsrester eller vin har levererats till en destillatör bör vara utformade

▼B

på olika sätt beroende på om destillatören är verksam i samma medlemsstat som producenten eller i en annan medlemsstat.

(73) Enligt artiklarna 27.11 och 28.5 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan destillatörer antingen få stöd för den produkt som skall destilleras eller leverera destillatet till interventionsorganet. Stödbeloppet bör fastställas med hänsyn till marknadspriset på de olika produkter som kan utvinnas genom destillation.

(74) För att bli stödberättigade skall destillatörerna lämna in en begäran tillsammans med ett antal verifikationshandlingar. Dokumentens antal och art bör ta hänsyn till skillnaden mellan å ena sidan vin och jäsningsrester och å andra sidan pressrester från druvor. För att systemet skall kunna tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater bör tidsfrister fastställas för när ansökningar skall lämnas in och när stödet skall betalas ut till destillatörerna. Dessutom bör en proportionalitet införas i åtgärden beträffande destillatörer som i huvudsak fullgör sina skyldigheter men som lägger fram styrkande handlingar för sent.

(75) Det pris som interventionsorganen skall betala för de produkter som levereras till dem bör fastställas med hänsyn till de genomsnittliga kostnaderna för transport och destillation av dessa produkter.

(76) Oberoende av vilken råvara som använts till produkterna bör ett schablonpris fastställas för de produkter som levereras till interventionsorganen i samband med den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999.

(77) I vissa områden i gemenskapen är förhållandet mellan å ena sidan mängden pressrester och å andra sidan mängden av vin och jäsningsrester sådant att de genomsnittliga kostnaderna för destillation skiljer sig från dem som ligger till grund för beräkningen av enhetspriset. Detta medför, eller riskerar att medföra, att det inom några av dessa områden blir ekonomiskt omöjligt att uppnå målet för skyldigheten att destillera biprodukter från vinframställning. Det förefaller därför nödvändigt att samtidigt med schablonpriset fastställa priser som differentieras beroende på den destillerade produktens råvara och ursprung, samtidigt som medlemsstaterna får avgöra om dessa differentierade priser skall tillämpas inom områden där tillämpningen av schablonpriset medför de problem som beskrivits ovan.

(78) Utnyttjandet av denna möjlighet får inte medföra en ökning i utgifterna för interventionsorganen och därmed för EUGFJ. Det är nödvändigt att det råder ett visst förhållande mellan å ena sidan de priser som är differentierade beroende på alkoholens ursprung och å andra sidan schablonpriserna. Detta förhållande bör vara sådant att det vägda genomsnittet av de differentierade priserna inte överstiger schablonpriset.

(79) Eftersom det på gemenskapsnivå inte finns någon gemensam organisation av marknaden för etylalkohol måste de interventionsorgan som ansvarar för avsättningen av den alkohol som de är skyldiga att överta efter den destillation som avses i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 sälja denna vidare till ett lägre pris än uppköpspriset. Garantisektionen vid EUGFJ bör med ett schablonbelopp täcka skillnaden mellan uppköpspriset och försäljningspriset för denna alkohol.

(80) I artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 föreskrivs destillation för att stödja vinmarknaden och därigenom underlätta den fortsatta försörjningen av vindestillat till delar av sektorn för spritdrycker. För att beakta överskotten vid regleringsårets slut bör denna åtgärd användas från och med den 1 september varje regleringsår.

(81) Kommissionens skyldigheter i fråga om avsättning av vissa former av vinalkohol förutsätter bättre kunskaper om de transaktio-

▼B

ner som görs på alkoholmarknaden. De uppgifter som medlemsstaterna lämnar till kommissionen i fråga om alkohol som utvinns genom obligatorisk destillation bör även omfatta den alkohol från frivillig destillation som interventionsorganen innehar.

(82) Det bör preciseras vilka egenskaper de produkter som kan destilleras måste ha.

(83) Den fysiska kontrollen av produkter som skall destilleras bör utföras på ett sätt som garanterar att de blir tillräckligt representativa.

(84) Följderna för en producent som inte fullgör sina skyldigheter måste fastställas. Med hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen bör kommissionen få fastställa regler om stödberättigande för de destillatörer som inte iakttar vissa administrativa tidsfrister.

(85) Det bör finnas bestämmelser som tar hänsyn till force majeure som kan omöjliggöra en planerad destillation.

(86) För att få erforderlig kontroll över destillationerna bör det finnas ett system för godkännande av destillatörer.

(87) Med hänsyn till förhållandena på marknaden för vin för destillation bör både destillatörer och tillverkare av berikat vin få tillstånd att tillsätta alkohol till detta vin för destillation, och systemet som helhet bör ändras där detta är nödvändigt.

(88) För att kontrollerna skall kunna genomföras på bästa sätt bör medlemsstaterna få kunna begränsa antalet platser där alkohol får tillsättas till vin som skall destilleras.

(89) Det bör fastställas villkor för betalning av uppköpspriset för vin, för utbetalning av stödet till det förädlingsföretag som tillsätter alkohol till vin för destillation, för förskottsutbetalning av detta stöd, samt för hur säkerheter skall ställas och frisläppas.

(90) Att tillsätta ett igenkänningsämne i vin som skall destilleras är en effektiv kontrollmetod. Ett sådant igenkänningsämne bör inte hindra fri omsättning av sådana viner och produkter som är framställda av dessa.

(91) Mot bakgrund av rådande praxis i vissa medlemsstater vid transport av produkter till destillation bör medlemsstaterna få tillåta gemensamma transporter, särskilt när det rör sig om små mängder.

(92) Enligt artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 bör det för vissa destillationer fastställas en nedsättning av det uppköpspris för vin som skall betalas till de producenter som har höjt alkoholhalten genom tillsats av sackaros eller koncentrerad druvmust för vilken de antingen har fått eller ansökt om stöd enligt artikel 34 i samma förordning.

(93) Det är mycket svårt att fastställa sambandet mellan den höjning av alkoholhalten som den enskilda producenten har genomfört och det vin som levereras till destillation. Att exakt fastställa de ekonomiska fördelar som detta innebär för varje producent skulle därför bli en alltför tung administrativ börda, vilket skulle kunna försena utbetalningen av bidraget och äventyra hela interventionssystemet. Nedsättningen av uppköpspriset bör därför fastställas på grundval av den genomsnittliga höjningen av den naturliga alkoholhalten i varje vinodlingsområde. För att undvika den alltför tunga administrativa belastningen att kontrollera höjningen av alkoholhalten hos den enskilda producenten bör uppköpspriset för vin som levereras till destillation i ett område eller del av ett område sänkas med ett schablonbelopp.

(94) De producenter som inte har höjt alkoholhalten i någon del av sitt bordsvin genom att tillsätta sackaros eller koncentrerad druvmust, för vilket stöd beviljats enligt artikel 34 i förordning (EG)

▼B

nr 1493/1999, bör få ut fullt pris. Vidare bör de producenter som har använt denna metod för en mindre del av sin produktion än den som de levererar till destillation kunna få ut fullt pris för den kvantitet som utgör skillnaden mellan den kvantitet som levererats respektive den kvantitet vars alkoholhalt har höjts genom berikning.

(95) Stödet för den produkt som framställs genom destillation och priserna på de produkter som interventionsorganet har övertagit inom ramen för de destillationer som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 måste justeras med hänsyn till nedsättningen av uppköpspriset för vin.

(96) Gemenskapens marknad för alkohol präglas av att det finns lager till följd av de interventioner som genomförts enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999.

(97) Särskilda föreskrifter bör fastställas för anbudsinfordran så att köparna kan garanteras lika behandling.

(98) Dessa lager av alkohol bör få avsättas genom olika typer av anbudsförfarande beroende på användningen och ändamålet för denna alkohol samt på vilka kvantiteter 100-procentig alkohol som en anbudsinfordran omfattar.

(99) Eftersom avsikten med en anbudsinfordran är att få det fördelaktigaste priset bör kontraktet, när kommissionen fattar sitt beslut om anbuden, tilldelas den anbudsgivare som erbjuder det högsta priset. Det bör dessutom finnas bestämmelser för den händelse att flera anbud med samma pris lämnats in för samma parti.

(100) För att ge möjlighet till sådana industriella försök i medelstor skala för att få fram nya användningsområden som planeras av vissa näringsidkare, och därmed på längre sikt utveckla nya möjligheter att finna avsättning för betydande kvantiteter av alkohol i gemenskapen, utan att orsaka störningar på marknaden för spritdrycker, bör det på vissa villkor vara möjligt att lämna in anbud på högst 5 000 hl.

(101) Det är nödvändigt att fastställa vilken bearbetning till varor som exporteras inom ramen för aktiv förädlingstrafik som får anses jämförbar med faktisk industriell användning.

(102) För att få garantier för att den alkohol som säljs verkligen används på ett sätt som inte orsakar störningar på marknaden för alkohol är det nödvändigt att de anbud som lämnas in i sådana fall innehåller en noggrann beskrivning av hur alkoholen skall användas.

(103) Anbudsgivare bör få lämna in ett anbud för varje typ av alkohol och för varje slutlig användning, samt ett anbud per anbudsinfordran. De rättsliga följderna för en anbudsgivare som lämnar in mer än ett anbud bör också fastställas.

(104) För att inte påverka konkurrensen med produkter som alkoholen skulle kunna ersätta bör kommissionen ha möjlighet att lämna mottagna anbud utan åtgärd.

(105) För att göra det möjligt att tillgodose så många inlämnade anbud som möjligt i vilka priserna anses tillfredsställande och den slutliga användningen av alkoholen kan utveckla nya avsättningsmöjligheter för produkten inom industrin bör anbudsgivare som har lämnat in sådana anbud inom vissa ramar kunna tilldelas ett ersättningsparti. Detta förfarande kan antas öka försäljningen av gemenskapens alkohol, vilket leder till en minskning av lagren, vars hantering innebär höga kostnader i budgeten.

(106) Trots toleransmarginalen vad gäller den totala kvantitet alkohol som bjuds ut genom anbudsinfordran bör det pris som betalas, innan en uttagsorder utfärdas, beräknas på grundval av en mängd uttryckt som 100 volymprocent alkohol, fastställd på en hl när.

▼B

(107) Försäljning genom anbudsinfordran bör regelbundet tillämpas för export av alkohol till länder i Västindien för slutlig användning inom bränslesektorn, så att dessa länder får en bättre kontinuitet i leveranserna. Erfarenheten visar att det är högst osannolikt att denna avsättning kan komma att störa marknaden, samtidigt som den erbjuder betydande avsättningsmöjligheter.

(108) För att kunna minska de berörda näringsidkarnas kostnader för att ställa fullgörandesäkerheter bör storleken på de partier som bjuds ut genom anbudsinfordran för export till länder i Västindien anpassas till kapaciteten i de gängse sjötransporterna. Tidsfristerna för avhämtning av den tilldelade alkoholen bör därför anpassas.

(109) Det bör finnas vissa villkor för offentliga auktioner beträffande användning av vinalkohol inom gemenskapens bränslesektor så att företag får vissa garantier vad gäller tillgång på alkohol, samtidigt som hänsyn bör tas till kostnaderna för de investeringar som måste göras i bearbetningsanläggningar för detta användningsområde, utan att detta för den skull hindrar varje förflyttning av de kvantiteter alkohol som bjuds ut till försäljning.

(110) En offentlig auktion av den här typen bör få omfatta flera partier alkohol om stora kvantiteter reserveras för denna typ av offentlig auktion och alkoholen i behållarna i fråga bör inte få flyttas innan en uttagsorder utfärdats.

(111) Vid anbudsförfarande eller offentlig auktion som gäller alkohol som skall användas inom bränslesektorn och som kräver avhämtning och bearbetning under flera år, bör det pris per hl 100-procentig alkohol som erbjuds av den anbudsgivare som tilldelas kontraktet justeras var tredje månad med hjälp av en koefficient som anges i respektive kungörelse om anbudsinfordran, så att de priser som skall betalas för alkoholen fastställs på ett sådant sätt att de närmare följer svängningarna i bränslepriserna på de internationella marknaderna.

(112) Vad gäller dels storleken på vissa behållare i vilka delar av den alkohol som framställs genom obligatorisk destillation förvaras, dels den långa lagringstiden för en del av denna alkohol, är det i praktiken omöjligt att veta exakt vilken mängd avsättningsbar alkohol som vissa behållare innehåller.

(113) Följaktligen bör en anbudsinfordran som slutligen visar sig omfatta en kvantitet saluförd alkohol på mellan 99 och 101 % av den kvantitet som ursprungligen bjöds ut till försäljning anses vara genomförd.

(114) Det bör klargöras att anbudsgivarens förklaring om att han avstår från reklamationer beträffande kvaliteten och egenskaperna hos den alkohol som kommer att tilldelas honom inte omfattar eventuella dolda föroreningar som han på grund av deras art inte i förväg kan upptäcka och som gör produkten olämplig för den avsedda användningen.

(115) Alkoholen bör denatureras vid vissa försäljningar genom anbudsinfordran för att förhindra att den används för andra ändamål. Denatureringen bör ske genom tillsats av bensin i den mängd alkohol som det tilldelade kontraktet omfattar.

(116) Ett system med säkerheter bör införas för att se till att anbudsinfordran genomförs på ett korrekt sätt och att alkoholen verkligen används för de ändamål som anges i anbudsinfordran. Säkerheterna bör ligga på en nivå som är tillräcklig för att det i enlighet med artikel 31 i förordning (EG) nr 1493/1999 inte skall uppstå störningar på marknaden för alkohol och spritdrycker som framställs inom gemenskapen genom att alkoholen används på ett sätt som inte är avsett. Hänsyn bör tas till reglerna i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter, inklusive vin. Följaktligen bör de grundläg-

▼B

gande villkoren för skyldigheterna i samband med säkerheter fastställas.

(117) Viss alkohol kan gå förlorad vid transport på land eller till sjöss samt vid bearbetning före den slutliga användningen. När det gäller att beräkna de variationer i kvantitet alkohol som konstaterats vid lastning eller lossning bör hänsyn tas till tekniska standarder på området. Ett gränsvärde bör fastställas för avvikelsen i fråga om var och en av de förluster som nämns ovan.

(118) Ett totalt gränsvärde bör fastställas för avvikelser i fråga om alkoholförluster som uppstår under transporter på land eller till sjöss inom ramen för en anbudsinfordran för export av alkohol som skall bearbetas i ett av de tredje länder som avses i den här förordningen. För att kunna ta hänsyn till hur klimatet påverkar bearbetningen och till att viss utrustning är mindre effektiv i vissa tredje länder bör ett högre gränsvärde för avvikelser dessutom fastställas för de alkoholförluster som uppstår genom bearbetning i ett av de tredje länder som avses i den här förordningen jämfört med en likadan bearbetning i gemenskapen.

(119) Det bör finnas påföljder för alkoholförluster som överskrider gränsvärdena för avvikelser genom att ett fast belopp för fullgörandesäkerheten erläggs som täcker inköpspriset för den alkohol som levererats till interventionsorganet inom ramen för de destillationer som avses i artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999. För att ett tillräckligt högt säkerhetsbelopp skall finnas tillgängligt för påföljder när det uppstår alkoholförluster som faller utanför reglerna, är det lämpligt att denna säkerhet inte frisläpps annat än delvis förrän anbudstagaren kan styrka den totala alkoholförlust som uppstått i samband med respektive anbudsinfordran.

(120) Vissa slutliga användningar av alkohol som bjuds ut till försäljning genom en anbudsinfordran förutsätter att den tilldelade alkoholen helt eller delvis bearbetas till rektifierad alkohol. För vissa fastställda användningar av alkohol krävs att alkoholen rektifieras eller dehydratiseras. Dessutom får den alkohol som behandlas på detta sätt en obehaglig smak som gör den olämplig för de användningar som ursprungligen fastställts för dessa anbudsförfaranden. Villkoren för att fullgörandesäkerheterna skall få frisläppas bör därför anpassas enligt detta.

(121) De undersökningar som görs för att kontrollera att den alkohol som avsätts används för de ändamål som anges i anbudsinfordran bör åtminstone bestå i kontroller som motsvarar dem som tillämpas i fråga om inhemsk alkohol. Vid kontroller av vissa användningsområden eller slutliga användningar får internationella övervakningsföretag anlitas för att kontrollera att de tilldelade kontrakten genomförs korrekt. I takt med att den inre marknaden förstärks och utvecklas bör fysiska kontroller genomföras vid avsändningsorten eller bestämmelseorten för transporterna av alkohol.

(122) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Gemenskapens samlade regler för marknadsmekanismerna inom vinsektorn utgörs av avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999 och av den här förordningen.

▼B

Den här förordningen utgörs av tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999, särskilt beträffande stöd för användning av druvor, druvmust och koncentrerad druvmust (avdelning I), för privat lagring (avdelning II) och för destillation (avdelning III).

Artikel 2

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna får besluta att de aktörer som under ett visst vinår bedriver sin verksamhet för första gången endast skall vara berättigade till de stöd som föreskrivs i den här förordningen för produkter som erhålls genom bearbetning av druvor från den egna produktionen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i den här förordningen får de aktörer som under det föregående vinåret var bundna till de skyldigheter som anges i artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 endast omfattas av åtgärderna i den här förordningen om de kan styrka att de under det vinåret fullgjorde sina skyldigheter i fråga om leveranser eller återtag under kontroll.

▼M1

För regleringsåret 2000/2001 skall de skyldigheter som anges i första stycket vara de som avses i artiklarna 35 och 36 i förordning (EEG) nr 822/87.

▼B

AVDELNING I

STÖD FÖR ANVÄNDNING AV DRUVOR, DRUVMUST, KONCENTRERAD DRUVMUST ELLER KONCENTRERAD REKTIFIERAD DRUVMUST

▼M12

KAPITEL I

FRAMSTÄLLNING AV DRUVSAFT

Artikel 3

Syfte

Stöd enligt artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall beviljas bearbetningsföretag

a) som själva är producenter eller samproducenter, och som för att framställa druvsaft bearbetar eller låter bearbeta såväl druvor från den egna skörden som den druvmust och koncentrerade druvmust som helt och hållet framställts av denna skörd, eller

b) som direkt eller indirekt från producenter eller samproducenter köper druvor med ursprung i gemenskapen, eller druvmust eller koncentrerad druvmust, för att bearbeta dem till druvsaft.

Den druvmust eller den koncentrerade druvmust som används skall härröra från druvor som producerats i gemenskapen.

▼M12

Artikel 4

Framställning av andra druvsaftsbaserade livsmedel

Druvsaften eller den koncentrerade druvsaften får bearbetas till alla andra livsmedelsprodukter än de produkter från vinframställning som anges i bilaga 1 till förordning (EG) nr 1493/1999 eller de produkter som avses i artikel 35.1 b och c i samma förordning.

Artikel 5

Tekniska krav på produkterna

1. De råvaror för framställning av druvsaft som avses i artikel 3 skall vara av god handelsmässig kvalitet enligt relevanta normer och lämpa sig för bearbetning till druvsaft.

2. Den druvmust samt den must som framställs av de använda druvorna skall ha en densitet vid 20 °C på mellan 1,055 och 1,100 g/cm^3.

3. Den druvsaft som används för framställning av livsmedel skall uppfylla kraven i rådets direktiv 2001/112/EG ([1]).

Artikel 6

Administrativa bestämmelser för bearbetningsföretagen i kontrollsyfte

1. Bearbetningsföretag som kontinuerligt framställer druvsaft under hela vinåret skall före början av varje produktionsår lämna in en bearbetningsplan för druvsaften till medlemsstatens behöriga myndighet. Om det är första gången bearbetningsföretaget framställer druvsaft och produktionsåret har inletts skall planen vara fastställd innan framställningen inleds.

Bearbetningsplanen skall innehålla uppgift om

a) typ av råvara som skall bearbetas (druvor, druvmust eller koncentrerad druvmust),

b) lagringsplatsen för den druvmust och koncentrerade druvmust som skall bearbetas, och

c) den plats där bearbetningen skall äga rum.

2. Bearbetningsföretag som framställer druvsaft endast på vissa bestämda datum skall senast tre arbetsdagar före framställningens början lämna in en bearbetningsdeklaration till medlemsstatens behöriga myndighet.

Bearbetningsdeklarationen skall innehålla

a) de uppgifter som anges i punkt 1 andra stycket,

b) uppgift om vilken kvantitet druvor, druvmust eller koncentrerad druvmust som skall bearbetas,

c) druvmustens eller den koncentrerade druvmustens densitet,

([1]) EGT L 10, 12.1.2002, s. 58.

▼M12

d) datum då bearbetningen skall inledas och hur lång tid den beräknas pågå.

Deklarationen skall omfatta minst

a) 1,3 ton för druvor,

b) 10 hl för druvmust,

c) 3 hl för koncentrerad druvmust.

3. Förutom de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 kan medlemsstaterna be bearbetningsföretagen om kompletterande uppgifter.

4. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten skall visera de planer eller deklarationer som föreskrivs i punkterna 1 och 2 och återsända en kopia till bearbetningsföretaget.

5. Genom undantag från punkterna 1, 2 och 3 får medlemsstaterna använda ett förenklat förfarande för bearbetningsföretag som per vinår använder högst 5 ton druvor eller 40 hektoliter druvmust eller 12 hektoliter koncentrerad druvmust.

6. Bearbetningsföretaget skall ha en lagerbokföring. Denna skall innehålla uppgifter från de följedokument eller register som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 om

a) vilken kvantitet råvaror som tas emot på anläggningen varje dag, dess densitet och i förekommande fall säljarens namn och adress,

b) vilken kvantitet råvaror som bearbetas varje dag samt dess densitet,

c) vilken kvantitet druvsaft som framställs varje dag,

d) vilken kvantitet druvsaft som varje dag lämnar anläggningen, tillsammans med mottagarens namn och adress, eller vilken kvantitet druvsaft som varje dag används vid bearbetningsföretaget.

Underlagen för lagerbokföringen skall vid alla kontroller hållas tillgängliga för kontrollmyndigheterna.

Artikel 7

Administrativa bestämmelser för användarna i kontrollsyfte

1. I detta kapitel avses med ”användare” alla aktörer som utför något av följande arbetsmoment: tappning, packning, emballering eller lagring av druvsaft eller koncentrerad druvsaft för försäljning till ett eller flera företag som utför arbetsmoment i ett tidigare eller senare led, eller framställning av andra livsmedelsprodukter av denna saft.

Dessa arbetsmoment kan också utföras av det bearbetningsföretag som avses i artikel 3.

2. Användaren skall ge de behöriga myndigheterna på lossningsplatsen en skriftlig försäkran om att inte bearbeta druvsaften till de produkter från vinframställning som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999 eller till någon av de produkter som avses i artikel 35.1 b och c i samma förordning.

Medlemsstaterna skall upprätta villkor för hur denna försäkran skall lämnas in. Försäkran skall emellertid lämnas innan druvsaften eller

▼M12

den koncentrerade druvsaften används och senast fyra månader efter inlämnandet av den stödansökan som avses i artikel 8 i denna förordning.

Export skall betraktas som förenligt med denna försäkran.

3. När ett bearbetningsföretag skickar druvsaft till en användare inom gemenskapen

a) skall bearbetningsföretaget i det följedokument som avses i artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 ange om det redan har lämnat in, eller kommer att lämna in, en ansökan om stöd för framställning av druvsaft liksom det faktiska eller planerade datumet för inlämnandet av denna ansökan,

b) skall användaren skicka följedokumentet till den behöriga myndigheten på lossningsplatsen senast 15 dagar efter mottagandet av produkten,

c) skall användaren, om han skickar vidare den druvsaft som han mottagit till en annan aktör i gemenskapen, se till att denne aktör undertecknar en skriftlig försäkran och uppvisa denna för den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som anges i punkt 2 andra stycket,

d) skall den behöriga myndigheten, efter att ha mottagit denna skriftliga försäkran, visera följedokumentet och senast 30 dagar efter mottagandet av försäkran återsända en kopia av det viserade följedokumentet till det företag som har bearbetat druvsaften i fråga.

4. Genom tillämpning av artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2729/2000 ([1]) skall de behöriga myndigheterna under vinåret, på grundval av en riskanalys, genomföra kontroller genom stickprov för att undersöka om den försäkran som avses i punkt 2 i den här artikeln efterlevs. Kontrollerna skall genomföras på minst 10 % av de kvantiteter som omfattas av ansökningar om visering av följedokument enligt punkt 3 d i den här artikeln och som inkommit under föregående vinår.

Artikel 8

Ansökan om stöd

1. Det bearbetningsföretag som avses i artikel 6.1 skall ansöka om stöd hos medlemsstatens behöriga myndighet senast sex månader efter vinårets slut. Till ansökan skall fogas

a) en kopia av den viserade bearbetningsplanen,

b) en kopia av den bokföring som avses i artikel 6.6 eller ett sammandrag av denna. Medlemsstaterna får kräva att kopian eller sammandraget viseras av ett kontrollorgan.

Medlemsstaterna har rätt att begära ytterligare upplysningar.

2. Det bearbetningsföretag som avses i artikel 6.2 skall ansöka om stöd hos medlemsstatens behöriga myndighet senast sex månader efter det att bearbetningen avslutades. Till ansökan skall fogas

a) en kopia av den viserade bearbetningsdeklarationen,

([1]) EGT L 316, 15.12.2000, s. 16.

▼M12

b) en kopia av den bokföring som avses i artikel 6.6 eller ett sammandrag av denna. Medlemsstaterna får kräva att kopian eller sammandraget viseras av ett kontrollorgan.

Ansökningar om stöd skall innehålla uppgift om vilken kvantitet råvaror som faktiskt har bearbetats, samt om vilken dag bearbetningen avslutades.

3. Bearbetningsföretaget skall, senast sex månader efter inlämnandet av ansökan, för medlemsstatens behöriga myndighet lägga fram

a) en kopia av följedokumentet som viserats av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 7.3 d, eller

b) en kopia av följedokumentet, med en stämpel av tullen som styrker export.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna använda ett förenklat förfarande för bearbetningsföretag som per vinår använder högst 5 ton druvor eller 40 hektoliter druvmust eller 12 hektoliter koncentrerad druvmust. Dessa förfaranden måste vara avslutade senast sex månader efter vinårets slut.

Artikel 9

Stödbelopp och regler

1. Stöd för användning av druvor, druvmust och koncentrerad druvmust skall fastställas per enhet av den faktiskt använda råvaran enligt följande:

a) För druvor:	4,952 euro per 100 kilo
b) För druvmust:	6,193 euro per hektoliter
c) För koncentrerad druvmust:	21,655 euro per hektoliter

2. Inget stöd betalas ut för de kvantiteter råvara som överstiger följande förhållande mellan råvara och framställd druvsaft, utom vid force majeur:

a) 1,3 för druvor i 100 kg per hektoliter.

b) 1,05 för druvmust i hektoliter per hektoliter.

c) 0,30, för koncentrerad must i hektoliter per hektoliter.

Om koncentrerad druvsaft framställs skall dessa koefficienter multipliceras med 5.

Artikel 10

Utbetalningar

Den behöriga myndigheten skall betala ut stödet inom tre månader från och med den dag då den mottog den akt med uppgifter som avses i artikel 8.

▼M12

Artikel 11

Förskott

1. Under förutsättning att bearbetningsföretaget har ställt en säkerhet till förmån för interventionsorganet kan det begära utbetalning i förskott av det stödbelopp som avses i artikel 9 och som beräknats på grundval av råvaror för vilka företaget har lämnat in handlingar som styrker att dessa varor mottagits. Säkerheten skall uppgå till 120 % av det beloppet.

2. Den behöriga myndigheten skall betala ut förskottet senast tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts. Förskottet får emellertid inte betalas ut före den 1 januari det aktuella vinåret.

3. När den behöriga myndigheten har kontrollerat den dokumentation som krävs enligt artikel 8 i den här förordningen skall den säkerhet som avses i punkt 1 i den här artikeln frisläppas, helt eller delvis, i enlighet med förfarandet i artikel 19 i förordning (EEG) nr 2220/85.

Artikel 11a

Påföljder och fall av force majeure

1. Om bearbetningsföretaget lämnar in den dokumentation som krävs enligt artikel 8 inom sex månader efter det att den tidsfrist som anges i samma artikel löpt ut, skall stödet minskas med 30 %.

Om bearbetningsföretaget lämnar in denna dokumentation mer än sex månader för sent skall inget stöd beviljas.

2. Om det vid en kontroll visar sig att användaren inte efterlevt den försäkran som avses i artikel 7.2 och 7.3 skall stödet återkrävas från bearbetningsföretaget. Om användaren är hemmahörande i en annan medlemsstat än bearbetningsföretaget skall den berörda medlemsstaten utan dröjsmål meddela den bristande efterlevnaden till den medlemsstat där bearbetningsföretaget finns.

3. Om det konstateras att bearbetningsföretaget inte fullgjort sina förpliktelser enligt detta kapitel, frånsett åliggandet att bearbeta de råvaror som stödansökan omfattar till druvsaft, skall stödet minskas, utom vid force majeur. Den berörda medlemsstaten skall fastställa nedsättningens storlek.

4. Om den kvantitet råvara som faktiskt har bearbetats motsvarar mellan 95 och 99,9 % av den kvantitet för vilken förskott har betalats ut, skall den säkerhet som avses i artikel 11 förverkas för den andel som inte bearbetats under vinåret.

Om den kvantitet råvara som faktiskt har bearbetats är mindre än 95 % av den kvantitet för vilken förskott har betalats ut, skall ovannämnda säkerhet förverkas, utom vid force majeure.

5. I fall av force majeure skall den behöriga myndigheten i medlemsstaten fastställa vilka åtgärder den bedömer vara lämpliga beroende på de skäl som åberopas. Den skall meddela kommissionen detta.

▼B

KAPITEL II

STÖD FÖR SÅDAN ANVÄNDNING AV MUST SOM INNEBÄR EN HÖJNING AV ALKOHOLHALTEN I VINPRODUKTER

Artikel 12

Syfte

1. Det stöd som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999.2 skall beviljas producenter av bordsviner eller kvalitetsviner framställda i specificerade områden (kvalitetsvin fso) som använder koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust som framställts i gemenskapen för att höja den naturliga alkoholhalten i volymprocent i sådana produkter som avses i bilaga V punkt C till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Om köparen är en enskild vinproducent som använder produkten uteslutande för berikning av sin egen produktion, får medlemsstaterna genom undantag från punkt 1 besluta att stöd för kvantiteter på högst 10 hl koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust som används per vinår betalas ut till den som framställer denna koncentrerade druvmust eller rektifierade koncentrerade druvmust.

Medlemsstaterna skall utfärda tillämpningsföreskrifter för denna åtgärd och underrätta kommissionen om dessa.

Artikel 13

Stödbelopp

1. Det stödbelopp som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall för nedanstående produktkategorier beräknas på följande sätt, efter potentiell alkoholhalt i volymprocent och per hektoliter:

a) Koncentrerad druvmust från druvor som skördats

— i vinodlingszonerna CIII a och CIII b 1,699 euro per volymprocent/hl

— i annan zon 1,446 euro per volymprocent/hl

b) rektifierad koncentrerad druvmust från druvor som skördats

— i vinodlingszonerna CIII a och CIII b 2,206 euro per volymprocent/hl

— i annan zon 1,955 euro per volymprocent/hl

▼M14

►M20 För vinåren 2003/2004 till 2006/2007 ◄ skall emellertid för rektifierad koncentrerad druvmust från druvor som skördats utanför vinodlingsområdena CIII a och CIII b och som framställts på anläggningar som påbörjat produktionen av rektifierad koncentrerad druvmust före den 1 januari 1986 i Spanien och före den 30 juni 1982 i övrigt, det belopp gälla som fastställts för produkter från CIII-zonerna.

▼M12

2. Den potentiella alkoholhalten i de produkter som avses i punkt 1 skall fastställas genom att uppgifterna i jämförelsetabellen i bilaga I till den här förordningen tillämpas på de värden som erhålls vid 20 °C med

▼M12

refraktometri enligt metoden i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 558/93 ([1]).

En avvikelse på 0,2 kan godkännas efter kontroll av de behöriga myndigheterna.

▼B

Artikel 14

Ansökan

De producenter som önskar få det stöd som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall till det behöriga interventionsorganet lämna en ansökan som avser alla de processer för höjning av alkoholhalten som omfattas av den artikeln. Ansökningarna skall ha inkommit senast två månader efter den dag då den senaste processen ägde rum.

Till ansökningarna skall bifogas en dokumentation om dessa processer.

▼M12

Medlemsstaterna får dock tillåta att flera stödansökningar lämnas in för en del av processerna för att höja alkoholhalten.

Artikel 14a

Kontroller

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall vidta alla de åtgärder som krävs för att säkerställa nödvändiga kontroller av i synnerhet identitet och volym för den produkt som används för att höja alkoholhalten samt efterlevnaden av bestämmelserna i bilaga V punkterna C och D till förordning (EG) nr 1493/1999.

2. Producenterna skall när som helst tillåta sådana kontroller som avses i punkt 1.

▼B

Artikel 15

Stödvillkor

1. Utom vid force majeure får stöd endast betalas ut under förutsättning att producenten utför de arbetsmoment som avses i artikel 34.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 i enlighet med punkterna C och D i bilaga V till den förordningen.

2. Om producenten inte uppfyller alla skyldigheter enligt den här förordningen, förutom den som avses i punkt 1, skall stödet, utom vid force majeure, minskas med ett belopp som skall fastställas av den behöriga myndigheten i förhållande till hur allvarlig överträdelsen är.

3. Vid force majeure skall den behöriga myndigheten bestämma vilka åtgärder som behöver vidtas med hänsyn till de åberopade omständigheterna.

([1]) EGT L 58, 11.3.1993, s. 50.

▼M12

Artikel 16

Utbetalningar

Den behöriga myndigheten skall betala ut stödet senast den 31 augusti efter det pågående vinåret.

▼B

Artikel 17

Förskott

1. Från och med den 1 januari det aktuella vinåret får producenten, under förutsättning att han ställer en säkerhet till förmån för interventionsorganet, begära att stödet för de råvaror som använts för att höja alkoholhalten betalas ut i förskott. Säkerheten skall uppgå till 120 % av det stöd som begärs.

Till ansökan skall bifogas tillgängliga delar av den dokumentation som avses i artikel 14 andra stycket. Övriga delar av dokumentationen skall lämnas in före vinårets slut.

2. Interventionsorganet skall betala ut förskottet senast tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts.

3. Efter det att den behöriga myndigheten eller det godkända organet har kontrollerat hela dokumentationen, och med hänsyn till det belopp som skall betalas ut, skall säkerheten helt eller delvis frisläppas i enlighet med förfarandet i artikel 19 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

KAPITEL III

STÖD FÖR FRAMSTÄLLNING AV VISSA PRODUKTER I FÖRENADE KUNGARIKET OCH I IRLAND

Artikel 18

Syfte och stödbelopp

1. De stöd som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 skall beviljas

a) producenter, nedan kallade ”producenter”, som använder koncentrerad druvmust som uteslutande framställts av druvor som har producerats i vinodlingszonerna C III a och C III b för att i Förenade kungariket och i Irland framställa produkter som omfattas av KN-nummer 2206 00 och för vilka medlemsstaterna i enlighet med bilaga VII punkt C 3 till förordning (EG) nr 1493/1999 får tillåta en sammansatt beteckning i vilken ordet ”vin” ingår; detta stöd skall uppgå till 0,2379 euro per kilo;

b) aktörer, nedan kallade ”aktörer”, som använder koncentrerad druvmust som uteslutande framställts av druvor som producerats inom gemenskapen och låter denna must bli huvudbeståndsdel i de produkter som de avsätter i Förenade kungariket och i Irland, med tydliga anvisningar till konsumenterna om hur en vinliknande dryck kan framställas av dessa produkter; detta stöd skall uppgå till 0,3103 euro per kilo.

2. Den koncentrerade druvmust för vilken stöd begärs skall vara av god handelskvalitet enligt gällande normer och lämpa sig för att använ-

▼B

das för de ändamål som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 19

Ansökan

1. Producenter eller aktörer som önskar få de stöd som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 skall mellan den 1 augusti och den 31 juli det aktuella vinåret lämna in en skriftlig ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den koncentrerade druvmusten används.

Ansökan skall lämnas in minst sju arbetsdagar innan framställningen inleds.

Tidsfristen på sju arbetsdagar får förkortas, om den behöriga myndigheten skriftligen tillåter detta.

2. En ansökan om stöd skall avse minst 50 kg koncentrerad druvmust.

3. En ansökan om stöd skall innehålla följande uppgifter:

a) tillverkarens eller aktörens namn eller firmanamn samt adress.

b) uppgifter om den vinodlingszon, enligt definitionen i bilaga III till förordning (EG) nr 1493/1999, där den koncentrerade druvmusten har sitt ursprung.

c) följande tekniska uppgifter:

   i) lagringsplatsen.

   ii) kvantiteten (i kg, eller i antalet behållare om den koncentrerade druvmust som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 är fylld på behållare som rymmer högst fem kg).

   iii) densiteten,

   iv) de priser som har betalats,

   v) den plats där de arbetsmoment som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 utförs.

Medlemsstaterna får kräva ytterligare upplysningar för att kunna identifiera den koncentrerade druvmusten.

4. Till en ansökan om stöd skall bifogas en kopia av det eller de följedokument för transporten av den koncentrerade druvmusten till tillverkarens eller aktörens anläggning som den behöriga myndigheten i medlemsstaten har utfärdat.

Den vinodlingszon där de färska druvor som används har skördats skall anges i kolumn 8 i dokumentet.

▼B

Artikel 20

Stödvillkor

1. Tillverkarna eller aktörerna skall enligt artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 använda den totala kvantitet koncentrerad druvmust för vilken stöd har begärts. En avvikelse på minus 10 % från den kvantitet koncentrerad druvmust som anges i ansökan får tillåtas.

2. Tillverkaren eller aktören skall ha en lagerbokföring i vilken det skall finnas uppgifter om

a) de partier koncentrerad druvmust som varje dag köps in och tas emot på anläggningen, tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 19.2 b och c i den här förordningen, samt säljarens/säljarnas namn och adress,

b) den kvantitet koncentrerad druvmust som varje dag används för de ändamål som avses i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/99,

c) de partier slutprodukter enligt artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 som varje dag framställs och avsänds från anläggningen, samt mottagarens/mottagarnas namn och adress.

3. Tillverkarna eller aktörerna skall inom en månad skriftligen meddela den behöriga myndigheten vilken dag all den koncentrerade druvmust enligt en stödansökan har använts för de ändamål som anges i artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999, med hänsyn tagen till den avvikelse som anges i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om en tillverkare eller aktör inte fullgör den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln, skall stödet, utom vid force majeure, inte betalas ut.

5. Om en tillverkare eller aktör inte fullgör alla skyldigheter enligt denna förordning, förutom den skyldighet som avses i punkt 1 i den här artikeln, skall stödet minskas, utom vid force majeure, med ett belopp som den behöriga myndigheten skall fastställa i förhållande till hur allvarlig överträdelsen är.

6. Vid force majeure skall den behöriga myndigheten bestämma vilka åtgärder som behöver vidtas, med hänsyn till de åberopade omständigheterna.

Artikel 21

Utbetalningar

Den behöriga myndigheten skall senast tre månader efter det att den har mottagit det meddelande som avses i artikel 20.3 i den här förordningen betala ut stöd för den kvantitet koncentrerad druvmust som faktiskt har använts.

Artikel 22

Förskott

1. De tillverkare och aktörer som avses i artikel 18 i den här förordningen får begära att stödet betalas ut i förskott, under förutsättning att de har ställt en säkerhet på 120 % av stödbeloppet i den behöriga myndighetens namn.

▼B

2. Det förskott som avses i punkt 1 skall betalas ut inom tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts och under förutsättning att det också har styrkts att den koncentrerade druvmusten har betalats.

3. Efter det att den behöriga myndigheten har mottagit det meddelande som avses i artikel 20.3 i den här förordningen, och med hänsyn till det stödbelopp som skall betalas ut, skall den säkerhet som avses i punkt 1 helt eller delvis frisläppas i enlighet med förfarandet i artikel 19 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

AVDELNING II

STÖD FÖR PRIVAT LAGRING

Artikel 23

Syfte

I den här avdelningen fastställs tillämpningsföreskrifter för det stödsystem för lagring som avses i kapitel I i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 24

Definitioner

Med ”produkter” avses i denna avdelning, oberoende av vinår, druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust samt bordsvin.

Artikel 25

Stödbelopp

Stödet för lagring skall i hela gemenskapen uppgå till följande schablonbelopp per hektoliter och dag:

a) För druvmust: 0,01837 euro.

b) För koncentrerad druvmust: 0,06152 euro.

c) För rektifierad koncentrerad druvmust: 0,06152 euro.

d) För bordsvin: 0,01544 euro.

Artikel 26

Regler för stödmottagare

1. Interventionsorganen får endast ingå avtal för privat lagring med producenter.

I denna avdelning avses med producent en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, som bearbetar eller låter bearbeta

a) färska druvor till druvmust,

▼B

b) druvmust till koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust,

c) färska druvor, druvmust eller delvis jäst druvmust till bordsvin.

Med producenter skall jämställas de sammanslutningar som avses i artikel 39 i förordning (EG) nr 1493/1999, i fråga om de kvantiteter som framställts av de samverkande producenterna. Skyldigheterna i artikel 2 i den här förordningen skall fortsätta att gälla för de medlemmar som har levererat viner som omfattas av avtalet.

2. En producent får endast ingå avtal för produkter

— som han själv har framställt,

— som har framställts under hans ansvar, och som han är ägare till,

— som, när det gäller producentsammanslutningar enligt punkt 1 tredje stycket, har framställts under medlemmarnas ansvar.

3. Ett interventionsorgan får endast ingå avtal för produkter som lagras i den egna medlemsstaten.

▼M23

_____

▼B

Artikel 27

Produkternas egenskaper

Då ett avtal ingås skall följande gälla:

a) Druvsaft skall helt och hållet vara framställd av sorter som klassificerats som sorter för framställning av vin enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1493/1999 och den får inte ha en naturlig alkoholhalt i volymprocent som är lägre än den lägsta naturliga alkoholhalt i volymprocent som föreskrivs för den vinodlingszon där den har sitt ursprung.

b) Bordsvin

i) skall, för den kategori för vilken avtalet har ingåtts, uppfylla de lägsta kvalitetsvillkoren i bilaga II till den här förordningen,

ii) skall ha en restsockerhalt på högst 2 gram per liter, med undantag för portugisiska bordsviner som får ha en halt på högst 4 gram per liter,

iii) skall ha god reaktion på luft under 24 timmar,

iv) får inte ha en främmande smak;

c) I de produkter som avses i artikel 24 i den här förordningen får de gränsvärden för radioaktivitet som fastställs i gemenskapens lagstiftning inte överskridas. En kontroll av halterna av radioaktivitet i en produkt skall endast utföras om situationen så kräver och under den tid som bedöms nödvändig.

▼B

Artikel 28

Kvantiteter

1. Den totala kvantitet för vilken en producent ingår avtal om lagring får inte vara större än den kvantitet som för det aktuella vinåret har angetts i den produktionsanmälan som lämnats in i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EG) nr 1493/1999, plus de kvantiteter som producenten själv framställt efter det datum då denna anmälan lämnades in och som förts in i de register som avses i artikel 70 i den förordningen.

2. Ett avtal skall för bordsvin omfatta minst 50 hl, för druvsaft minst 30 hl och för koncentrerad druvsaft och rektifierad koncentrerad druvsaft minst 10 hl.

Artikel 29

Avtal

1. Ett avtal får endast ingås under förutsättning att producenten för varje behållare i vilken produkten lagras anger

a) uppgifter som gör att den kan identifieras,

b) följande analytiska uppgifter:

i) färg,

ii) svaveldioxidhalt,

iii) konstaterad frånvaro av hybrider vad beträffar röda produkter, genom bestämning av malvidoldiglykosid.

Vad gäller druvmust, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust skall det även finnas uppgifter om

▼M12

c) det gradtal som erhålls vid en temperatur på 20 °C med en refraktometer som används enligt den metod som anges i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 558/93. En avvikelse är tillåten. Denna skall vara 0,5 för druvmust och 1 för koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust.

▼B

Vad gäller bordsvin skall det också finnas analytiska uppgifter om

d) den totala alkoholhalten i volymprocent;

e) den verkliga alkoholhalten i volymprocent;

f) den totala syrahalten, uttryckt i gram vinsyra per liter eller i milliekvivalenter per liter; i fråga om vita viner får medlemsstaterna emellertid avstå från att kräva denna uppgift;

g) halten av flyktiga syror, uttryckt i gram ättiksyra per liter eller i milliekvivalenter per liter; i fråga om vita viner får medlemsstaterna emellertid avstå från att kräva denna uppgift;

h) restsockerhalten;

i) reaktionen på luft under 24 timmar;

▼B

j) frånvaron av främmande smaker.

Dessa analytiska uppgifter skall tas fram av ett officiellt laboratorium enligt artikel 72 i förordning (EG) nr 1493/1999 inom 30 dagar innan avtalet ingås.

2. Medlemsstaterna får begränsa antalet avtal som en producent får ingå per vinår.

3. Ett avtal avseende bordsvin får inte ingås före den första tappningen på fat av vinet i fråga.

4. De producenter som önskar ingå avtal om lagring av ett bordsvin skall, tillsammans med en ansökan om att ingå avtal, meddela interventionsorganet den totala kvantitet bordsvin som de har framställt under det aktuella vinåret.

Därför skall producenten lämna in en kopia av den eller de produktionsdeklarationer som avses i artikel 18 andra stycket i förordning (EG) nr 1493/1999, samt i förekommande fall en kopia av de register som avses i artikel 28 i den här förordningen. I det fall då en deklaration ännu inte finns tillgänglig kan ett provisoriskt intyg lämnas.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall minst följande uppgifter finnas med i avtalet:

a) producenternas namn och adress,

b) interventionsorganets namn och adress,

c) produktkategori enligt artikel 25 i den här förordningen,

d) kvantitet,

e) lagringsplats,

f) datum då lagringsperioden påbörjas,

g) stödbelopp i euro.

Beträffande bordsvin skall avtalen även innehålla uppgifter om

h) att tappningen på fat har gjorts,

i) en klausul som medger att volymen får minskas med en procentsats som kommissionen skall fastställa enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 om den totala volymen i de avtal som ingåtts betydligt överskrider den genomsnittliga volymen under de tre senaste produktionsåren; Minskning får inte avse de kvantiteter som avses i artikel 28.2. Om denna minskning tillämpas skall hela stödet betalas ut för perioden före denna minskning.

6. Medlemsstaterna får kräva ytterligare upplysningar för att kunna identifiera produkten i fråga.

Artikel 30

Undantag från artikel 2 i den här förordningen

Medlemsstaterna får tillåta att avtal ingås innan en producent har lagt fram styrkande handlingar enligt vad som avses i artikel 2 i den här

▼B

förordningen, under förutsättning att producenten i avtalet intygar att han har fullgjort de skyldigheter som avses i den artikeln, eller att han uppfyller kraven i artikel … i avdelning III i den här förordningen och förbinder sig att leverera de kvantiteter som återstår för att helt och hållet fullgöra sina skyldigheter inom de tidsfrister som de behöriga nationella myndigheterna har fastställt.

De styrkande handlingar som avses i första stycket skall läggas fram före den 31 augusti det följande produktionsåret.

Artikel 31

Lagringsperiodens början

1. Lagringsperiodens första dag skall vara dagen efter den dag då avtalet ingås.

2. Om ett avtal ingås för en lagringsperiod som börjar senare än dagen efter den dag då det ingås, skall lagringsperioden börja senast den 16 februari.

Artikel 32

Lagringsperiodens slut

1. Ett avtal om lagring av druvmust, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust skall löpa ut mellan den 1 augusti och den 30 november efter det datum då det ingicks.

2. Ett avtal om lagring av bordsvin skall löpa ut mellan den 1 september och den 30 november efter det att det ingicks.

3. För att det datum då ett avtal löper ut skall kunna fastställas skall producenten underrätta interventionsorganet om avtalets sista giltighetsdag. Medlemsstaterna skall utfärda regler för hur detta skall meddelas.

Om inget meddelande mottas skall avtalet löpa ut den 30 november.

4. De producenter som inte har ansökt om förskott enligt artikel 38 i den här förordningen får, från och med första dagen i den femte lagringsmånaden, sälja druvmust eller koncentrerad druvmust för export eller för framställning av druvsaft.

Producenterna skall då underrätta interventionsorganet om detta i enlighet med punkt 3.

Interventionsorganet skall försäkra sig om att produktens slutliga användning överensstämmer med det angivna ändamålet.

Artikel 33

Förtida uppsägning av avtalet, på producentens begäran

1. Efter kommissionens medgivande får producenter som inte har ansökt om det förskott som avses i artikel 38 i den här förordningen från och med den 1 juni säga upp avtalet i förtid på grundval av utvecklingen på marknaden, information om lagersituationen eller skördeprognoser.

2. Om kommissionen beslutar att minska volymerna i enlighet med artikel 29.5 i) i den här förordningen får producenterna dessutom ensi-

▼B

digt säga upp avtalet helt eller delvis under månaden efter den månad då detta beslut offentliggjordes.

Artikel 34

Bestämmelser för lagring

1. Under hela lagringsperioden fram till den dag då ett avtal löper ut skall de lagrade produkterna

a) motsvara definitionerna i bilaga I till förordning (EG) nr 1493/1999,

b) ha den lägsta alkoholhalt som krävs då ett avtal ingås för respektive typ av bordsvin,

c) vara tappade i behållare på lägst 50 liter,

d) förbli obuteljerade, och

e) beträffande vin, vara lämpade för att vid lagringsperiodens slut bjudas ut eller levereras för direkt konsumtion.

▼M12

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 får de produkter som omfattas av ett lagringsavtal endast genomgå sådana oenologiska behandlingar och processer som är nödvändiga för hållbarheten. En variation av volymen som är inskriven i avtalet är tillåten. Denna skall vara 2 % för vin och 3 % för druvmust, koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust. Om byte av behållare har ägt rum, medges en variation i volym med 3 % respektive 4 %.

▼M17

3. Utan att det påverkar artikel 33 och punkterna 4, 5 och 6 i den här artikeln skall producenten under lagringsavtalets löptid varken ha rätt att saluföra den produkt som omfattas av avtalet eller sända den till en tredjepart.

Genom undantag från första stycket får producenten, under lagringskontraktets löptid, sluta ett försäljningsavtal för den lagrade produkten som träder i kraft så snart lagringskontraktet löpt ut. Producenten får också förbinda sig att så snart lagringskontraktet löpt ut leverera vinet till någon av de typer av destillation som avses i avsnitt III i den här förordningen.

▼B

4. Producenten skall, inom en tidsfrist som skall fastställas av medlemsstaten, underrätta interventionsorganet om alla förändringar som inträffar under avtalstiden beträffande

a) lagringsplatsen eller

b) produktens förpackning. I detta fall skall han ange i vilka behållare produkten slutligen skall lagras.

5. Om en producent avser att transportera en produkt som omfattas av ett avtal till en lagringsplats som är belägen på annat ställe, eller till lokaler som inte tillhör honom själv, får produkten endast transporteras om interventionsorganet, som skall ha underrättats i enlighet med punkt 4, har gett sitt tillstånd.

6. Producenter som har ingått avtal om privat lagring av druvmust får under avtalets giltighetstid bearbeta all denna must, eller en del av den, till koncentrerad druvmust eller till rektifierad koncentrerad druvmust.

▼B

Producenter som har ingått avtal om privat lagring av koncentrerad druvmust får under avtalets giltighetstid bearbeta all denna must, eller en del av den, till rektifierad koncentrerad druvmust.

En producent får låta en tredje part utföra den bearbetning som avses i de två föregående styckena, under förutsättning att produkterna blir kvar i producentens ägo och att producenterna i förväg har lämnat in en anmälan. Respektive medlemsstat skall kontrollera att detta utförs korrekt.

7. Producenterna i fråga skall skriftligen meddela interventionsorganet vilken dag bearbetningen enligt punkt 6 inleds, samt även lagringsplats och typ av förpackning.

Meddelandet skall vara interventionsorganet tillhanda senast två veckor före den dag då bearbetningen inleds.

Senast en månad efter det att bearbetningen avslutats skall producenterna skicka en analysrapport om den produkt som har framställts till interventionsorganet, och denna skall innehålla åtminstone de uppgifter som för produkten i fråga krävs i artikel 29 i den här förordningen.

8. När en av de bearbetningar som avses i punkt 6 i den här artikeln äger rum skall stödet för lagring av den produkt som omfattas av avtalet uppgå till

a) det belopp som avses i artikel 25 a i den här förordningen, när det rör sig om den bearbetning som avses i punkt 6 första stycket,

b) det belopp som avses i artikel 25 b i den här förordningen, när det rör sig om den bearbetning som avses i punkt 6 andra stycket.

För hela lagringsperioden skall stödet beräknas på grundval av de kvantiteter som omfattades av avtalet före bearbetningen.

Artikel 35

Produkter som förändras under lagringsperiodens gång

1. Om en produkt som omfattas av ett avtal helt eller delvis under detta avtals giltighetstid inte längre uppfyller villkoren i artikel 34.1 i den här förordningen skall producenten utan dröjsmål underrätta interventionsorganet om detta. Detta meddelande skall åtföljas av en analysrapport som dokumenterar förändringen. Den dag då analysrapporten föreligger skall interventionsorganet säga upp avtalet för kvantiteten i fråga.

2. Om det under en kontroll som genomförs av interventionsorganet eller ett annat kontrollorgan konstateras att en produkt som omfattas av avtal under avtalets giltighetstid helt eller delvis inte längre uppfyller villkoren i artikel 34.1 i den här förordningen, skall interventionsorganet fastställa ett datum då avtalet för kvantiteten i fråga skall upphöra att gälla.

▼M12

Artikel 35a

Kontroller

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa de inspektioner som krävs för att kon-

▼M12

trollera den produkt kontraktet gäller, dess identitet och volym samt efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 34.

2. Producenterna skall när som helst tillåta sådana kontroller som avses i punkt 1.

▼B

Artikel 36

Stödvillkor

1. Utom vid force majeure

a) får stöd inte betalas ut om en producent åsidosätter de skyldigheter som anges i artikel 34 1-5 och 34.7 i den här förordningen eller om han motsätter sig kontroller;

b) skall stödet, om en producent inte fullgör sina skyldigheter enligt den här förordningen eller enligt avtalet, förutom de skyldigheter som avses i a) ovan, minskas med ett belopp som fastställs av den behöriga myndigheten i förhållande till hur allvarlig förseelsen är.

2. I erkända fall av force majeure skall interventionsorganet vidta de åtgärder som anses nödvändiga med hänsyn till rådande omständigheter.

▼M12

Artikel 37

Utbetalningar

1. Den behöriga myndigheten skall betala ut stödet inom tre månader från och med den dag då lagringsavtalet löper ut.

2. Om ett avtal har sagts upp i enlighet med artiklarna 33 eller 35 skall stödet betalas ut i proportion till avtalets verkliga giltighetstid. Den behöriga myndigheten skall betala ut stödet inom tre månader från och med den dag då avtalet sades upp.

Artikel 38

Förskott

1. Under förutsättning att producenten har ställt en säkerhet motsvarande 120 % av förskottsbeloppet till förmån för den behöriga myndigheten, kan han begära utbetalning av ett förskottsbelopp. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32 skall förskottsbeloppet beräknas på grundval av det stödbelopp för den aktuella produkten som anges i artikel 25.

2. Den behöriga myndigheten skall betala ut förskottet senast tre månader efter det att det har styrkts att säkerheten har ställts.

3. Så snart den behöriga myndigheten betalat ut stödet skall den säkerhet som avses i punkt 1 frisläppas.

Om rätten till stöd enligt artikel 36.1 a inte föreligger, skall hela säkerheten vara förverkad.

Om tillämpningen av artikel 36.1 b leder till att stödet blir lägre än det belopp som redan har betalats ut, skall säkerheten minskas med 120 % av det utbetalade belopp som överskrider det rättmätiga stödet. En

▼M12

säkerhet som minskats på detta sätt skall frisläppas senast tre månader efter den dag då avtalet löper ut.

Medlemsstaterna skall företa nödvändiga justeringar vid tillämpningen av den klausul som avses i artikel 29.5 i.

▼B

Artikel 39

Bordsviner kontra kvalitetsviner

Ett bordsvin som omfattas av ett avtal om lagring kan inte i ett senare skede erkännas som kvalitetsvin eller användas för framställning av vare sig ett sådant vin, ett mousserande kvalitetsvin fso, ett kvalitetslikörvin fso eller ett pärlande kvalitetsvin fso, enligt definitionerna i artikel 54.1 i förordning (EG) nr 1493/1999.

AVDELNING III

DESTILLATION

Inledning

Artikel 40

Syfte

I den här avdelningen fastställs tillämpningsföreskrifter för destillation enligt kapitel II i avdelning III i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 41

Definitioner

1. I denna avdelning avses med

a) producent,

i) i tillämpningen av kapitel I i denna avdelning: en fysisk eller juridisk person, eller en sammanslutning av sådana personer, som har producerat vin av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller av ungt icke färdigjäst vin som de själva framställt eller köpt, samt en fysisk eller juridisk person som har de skyldigheter som anges i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999;

ii) i tillämpningen av kapitlen II och III i den här förordningen: en fysisk eller juridisk person, eller en sammanslutning av sådana personer, som har producerat vin av färska druvor, druvmust eller delvis jäst druvmust som de själva har framställt eller köpt;

b) destillatör: en fysisk eller juridisk person, eller en sammanslutning av sådana personer,

i) som destillerar vin, vin som tillsatts alkohol eller biprodukter från vinframställning, eller på annat sätt bearbetar druvor, och

ii) som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där destilleriet ligger;

▼B

c) producent av vin som tillsatts alkohol: en fysisk eller juridisk person, eller sammanslutning av sådana personer, med undantag för en destillatör,

i) som bearbetar vin till vin som tillsatts alkohol, och

ii) som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där anläggningen för detta ligger;

d) behörigt interventionsorgan:

i) i fråga om att ta emot och godkänna dels avtal eller deklarationer om leveranser till destillation, dels avtal om leveranser till framställning av en vin som tillsatts alkohol: det interventionsorgan som utsetts av den medlemsstat där vinet förvaras när avtalet eller deklarationen lämnas in;

ii) i fråga om utbetalning av stöd till producenter av en vin som tillsatts alkohol i enlighet med artikel 69: det interventionsorgan som utsetts av den medlemsstat där vinet som tillsatts alkohol framställs.

iii) i övriga fall: det interventionsorgan som utsetts av den medlemsstat där destillationen utförs.

2. I den här avdelningen skall med destillatör jämställas den fysiska eller juridiska person, eller sammanslutning av sådana personer, med undantag för den som framställer vin som tillsatts alkohol,

a) som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han har sitt säte,

b) som av en producent, i enlighet med definitionen i punkt 1 a, köper vin eller biprodukter från vinframställning eller från annan bearbetning av druvor, för att för eget bruk låta en godkänd destillatör destillera dem, och

c) som för den produkt han köper betalar producenten åtminstone det minimipris som fastställts för destillationen i fråga.

Den person eller sammanslutning som jämställs med en destillatör skall ha samma skyldigheter och rättigheter som en sådan.

3. I fråga om att ingå avtal och att leverera vin för destillation får medlemsstaterna utfärda bestämmelser om att sammanslutningar av kooperativ, i fråga om de kvantiteter vin som de anslutna kooperativen producerat och levererat till sammanslutningen, på egen begäran skall jämställas med en producent. Under alla förhållanden skall kooperativen även i fortsättningen ha de rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i gemenskapens regler.

Om en sammanslutning, i samförstånd med de anslutna kooperativen, har för avsikt att under ett visst vinår utföra en av destillationerna i den här avdelningen skall den skriftligen underrätta interventionsorganet om detta. I detta fall

a) får de anslutna kooperativen inte individuellt ingå avtal om destillation eller vara leverantörer för destillationen i fråga,

b) skall de kvantiteter vin som sammanslutningen levererat för destillation krediteras de anslutna kooperativ för vars räkning leveransen sker.

▼B

Tillämpningen av artikel 2 i den här förordningen skall innebära, utan att det påverkar följderna för respektive kooperativ, att om ett eller flera anslutna kooperativ inte fullgör sina skyldigheter enligt den artikeln får sammanslutningen inte leverera till destillationen i fråga, inom gränserna för de kvantiteter som har levererats av de kooperativ som inte fullgjort sina skyldigheter.

De medlemsstater som använder sig av denna möjlighet skall underrätta kommissionen om detta och därvid också om de åtgärder de har vidtagit i detta syfte. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till övriga medlemsstater.

▼M17

Artikel 42

Godkännande av destillatörer

1. Det är medlemsstatens uppgift att godkänna destillatörer som begär detta och vars anläggningar är belägna i medlemsstaten.

2. En medlemsstat kan tillfälligt eller definitivt dra in godkännandet om en destillatör inte uppfyller sina skyldigheter i enlighet med den här förordningen.

3. Medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över godkända destillatörer och på elektronisk väg meddela kommissionen denna. De skall också utan dröjsmål meddela alla eventuella senare ändringar av denna förteckning.

Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter på sin webbplats.

▼B

Artikel 43

Alkohol som framställs genom destillation

Genom de destillationer som avses i denna avdelning får det endast framställas

a) neutral alkohol som motsvarar definitionen i bilaga III till den här förordningen,

b) vinsprit eller sprit av pressrester som motsvarar definitionerna i artikel 1.4 d eller f i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker ([1]),

c) destillat eller råalkohol, med en alkoholhalt i volymprocent på lägst 52 %.

Om en sådan produkt som avses i första stycket under c framställs får den endast användas under officiell kontroll

i) för framställning av en alkoholhaltig dryck,

ii) för bearbetning till en av de produkter som avses under a eller b med undantag för sprit framställd av druvrester.

iii) för framställning av alkohol för industriellt bruk.

([1]) EGT L 160, 27.6.1989, s. 1. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 3378/94 (EGT L 366, 31,12,1994, s. 1).

▼M12

Medlemsstaterna skall inom ramen för de destillationer som föreskrivs i denna avdelning vidta de åtgärder som krävs för att skyldigheterna i andra stycket iakttas.

▼B

Artikel 44

Analysmetoder för neutral alkohol

De analysmetoder på gemenskapsnivå som fastställs i bilaga IV till den här förordningen återfinns i bilaga V till den här förordningen.

KAPITEL I

OBLIGATORISK DESTILLATION

Avsnitt I Destillation av biprodukter från vinframställning

Artikel 45

Skyldighet att leverera biprodukter till destillation

1. De producenter som har en av de destillationsskyldigheter som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall fullgöra denna skyldighet genom att senast den 15 juli under vinåret i fråga leverera

a) alla druvpressrester och jäsningsrester till en godkänd destillatör, och

b) eventuellt, vin till en godkänd destillatör eller en godkänd producent av vin som tillsatts alkohol för destillation.

▼M12

Medlemsstaterna får föreskriva att denna leverans skall ske före det datum som anges i första stycket.

▼B

Om en producent leverar till en destillatör vars godkännande återkallats skall de leverade kvantiteterna bokföras men de berättigar inte till någon form av bidrag från gemenskapen.

▼M22

Genom undantag från första stycket, skall det datum som anges i första stycket, när det gäller vinåren 2004/05 och 2005/06, flyttas fram till den 31 augusti nästa vinår.

▼M12 _____

▼B

Artikel 46

Egenskaper hos biprodukter som levereras till destillation

1. För de producenter som levererar druvpressrester för framställning av önocyanin skall, genom undantag från artikel 27.4 i förordning (EG) nr 1493/1999, mängden alkohol i de produkter som levereras till destillation vara lägst 5 % av volymen alkohol i vinet. Beträffande vita kvalitetsviner fso skall denna mängd vara lägst 7 %.

2. För bestämningen av den volym alkohol som skall levereras till destillation på något av de sätt som anges i artikel 48 i den här förord-

▼B

ningen skall följande fasta naturliga alkoholhalter i volymprocent tillämpas inom de olika vinodlingszonerna:

a) 8,5 % i zon B,

b) 9,0 % i zon C I,

c) 9,5 % i zon C II,

d) 10,0 % i zon C III,

3. För att hålla destillationskostnaderna inom rimliga gränser skall biprodukterna från vinframställning ha minst följande genomsnittliga egenskaper vid leveransen till destilleriet:

a) Druvpressrester:

i) i vinodlingszon B: 2 liter ren alkohol/100 kg,

▼M12

ii) i vinodlingszon C: 2 liter ren verklig och möjlig alkohol/100 kg när de härrör från sorter som i klassificeringen för den administrativa enheten i fråga endast anges som druvsorter avsedda för andra ändamål än vinframställning; 2,8 liter ren verklig och möjlig alkohol/100 kg när de härrör från en sort som i klassificeringen för den administrativa enheten i fråga endast anges som druvsorter avsedda för andra ändamål än vinframställning,

▼B

b) Jäsningsrester:

i) i vinodlingszon B: 3 liter ren alkohol/100 kg och 45 % vattenhalt,

ii) i vinodlingszon C: 4 liter ren alkohol/100 kg och 45 % vattenhalt.

4. För producenter som levererar sitt vin från sin framställning till vinägerindustrin skall mängden alkohol, uttryckt i ren alkohol, i det vin som levereras på detta sätt dras av från mängden alkohol, uttryckt i ren alkohol, i det vin som skall levereras till destillation för att fullgöra skyldigheten i artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

▼M3

För producenter som levererar vin eller biprodukter till försök som kontrolleras av medlemsstaterna skall bestämmelserna i artiklarna 45, 46 och 47 tillämpas, och det stöd som betalas ut till den person som har tillstånd skall vara 0,277 euro/volymprocent/hl.

▼B

När det rör sig om försök får en medlemsstat inte överskrida 100 ton pressrester och 100 ton jäsningsrester per försök.

Artikel 47

Uppköpspris

1. Det uppköpspris som avses i artikel 27.9 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall tillämpas på nettovara, fritt destilleriet.

2. Destillatören skall betala producenten det uppköpspris som avses i punkt 1 senast tre månader efter det att en kvantitet levererats till destilleriet.

▼B

Om producenten inte motsätter sig det får emellertid destillatören

a) senast tre månader efter leveransen betala producenten 80 % av uppköpspriset, eller

b) göra den delbetalning som avses i a efter det att produkterna levererats, dock senast en månad efter det att den faktura som skall utställas före den 31 augusti det berörda vinåret har mottagits.

Destillatören skall senast följande 31 oktober betala producenten det resterande beloppet.

▼M12

Artikel 48

Stöd till destillatörer

1. Det stöd som avses i artikel 27.11 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter produkt som erhålls genom destillation:

a) För neutral alkohol:

— alkohol av pressrester: 0,8453 euro

— alkohol av vin och jäsningsrester: 0,4106 euro

b) För sprit framställd av druvpressrester, destillat och råalkohol framställd av pressrester med en alkoholhalt i volymprocent på minst 52 %: 0,3985 euro

c) För vinsprit och råalkohol framställd av vin och jäsningsrester: 0,2777 euro

Om destillatören visar upp handlingar som styrker att det destillat eller den råalkohol som framställts genom destillation av druvpressrester har fått en annan användning än som sprit framställd av druvpressrester, skall ett extra belopp på 0,3139 euro per volymprocent och per hektoliter utbetalas till denne.

2. Inget stöd får betalas ut för de kvantiteter vin som levererats till destillation som med mer än 2 % överskrider den skyldighet för producenten som avses i artikel 45.

▼B

Artikel 49

Undantag från leveransskyldigheten

1. Skyldigheterna i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall inte gälla för

a) producenter som under kontroll och i enlighet med artikel 50.1 i den här förordningen återtar biprodukter från vinframställning,

b) producenter av mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ och av mousserande eller pärlande kvalitetsvin av aromatisk typ från specificerade områden, som har framställt dessa viner av druvmust eller delvis jäst druvmust som köpts och undergått stabiliseringsbehandling för att eliminera jäsningsrester.

▼M12

2. Producenter som under det aktuella vinåret inte når upp i en produktion som är större än 25 hektoliter vin eller must på den egna anläggningen, får inte leverera.

▼B

3. För den del av produktionen som faktiskt har levererats till destillation inom ramen för den destillation som föreskrivs i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall producenterna endast ha skyldighet att leverera biprodukter från sin vinframställning om det rör sig om den destillation som föreskrivs i artikel 27.3 i den förordningen.

▼M17

4. Med tillämpning av artikel 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 får medlemsstaterna, för hela eller en del av sitt område, föreskriva att sådana producenter som förtecknas nedan får fullgöra skyldigheten att leverera biprodukter enligt punkterna 3 och 6 i samma artikel genom att dessa produkter återtas under kontrollerade former.

a) Producenter som inte överskrider en produktionsnivå på 80 hl egen produktion på egna anläggningar.

b) Producenter som framställer ekologiskt odlade vindruvor.

▼B

Artikel 50

Återtag

1. Den möjlighet som avses i artikel 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 får endast användas av

a) producenter som är etablerade i produktionsområden där en destillation skulle innebära oproportionerliga kostnader för dem; medlemsstaternas behöriga myndigheter skall upprätta en förteckning över sådana områden och därefter informera kommissionen om denna;

b) producenter som inte har framställt vin eller på annat sätt bearbetat druvor på ett kooperativs anläggning och som på grund av den låga produktionsvolymen, särskilda kännetecken för produktionen eller destilleriets läge får oproportionerligt höga kostnader för en destillation.

▼M17

Medlemsstaterna skall fastställa tillämpningsvillkoren och meddela kommissionen dessa.

▼B

2. Vid tillämpningen av artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall biprodukterna återtas utan dröjsmål, dock senast vid utgången av det vinår under vilket de erhålls. Återtaget, samt en uppskattning av vilka kvantiteter det rör sig om, skall antingen skrivas in i det register som upprättas genom tillämpning av artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 eller intygas av den behöriga myndigheten.

Återtag av jäsningsrester skall anses ha skett om jäsningsresterna i fråga har denaturerats för att omöjliggöra att de används för vinframställning och om leverans av dessa denaturerade jäsningsrester till tredje part har skrivits in i det register som avses i föregående stycke. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa kontroll av dessa transaktioner.

De medlemsstater som producerar mer än 25 000 hl vin per år skall genom en undersökning åtminstone kontrollera att den lägsta alkoholhalt

▼B

som avses i artikel 51 uppnås och att biprodukterna helt och hållet har återtagits inom de fastställda tidsfristerna.

Artikel 51

Egenskaper hos biprodukter som återtas

Den lägsta alkoholhalten i ren alkohol i de biprodukter från vinframställning som återtas under kontroll enligt artikel 27.7 och 27.8 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall vara följande:

a) i druvpressrester:

i) 2,1 liter/100 kg, i fråga om vitt kvalitetsvin fso,

ii) 3 liter/100 kg i övriga fall.

b) i vindruv:

i) 3,5 liter/100 kg, i fråga om vitt kvalitetsvin fso,

ii) 5 liter/100 kg i övriga fall.

Avsnitt II: Destillation av viner som framställts av sorter med dubbel klassificering

▼M9

Artikel 52

Fastställande av den kvantitet som normalt används för vinframställning

1. Den totala kvantitet som normalt används för vinframställning skall fastställas per berörd region, i de fall vinerna framställs av druvor som enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål.

Den totala kvantitet som normalt används för vinframställning skall omfatta

— produkter som är avsedda att användas för framställning av bordsviner och av andra viner som i sin tur är lämpade för framställning av bordsviner,

— must som är avsedd för framställning av koncentrerad must och rektifierad koncentrerad must som är avsedd att användas för berikningsändamål,

— must som är avsedd att användas för framställning av likörvin med ursprungsbeteckning,

— produkter som är avsedda att användas för framställning av vinsprit med ursprungsbeteckning.

Referensperioden skall vara genomsnittet för följande vinår:

— 1974/75 till och med 1979/80 i gemenskapen med tio medlemsstater,

— 1978/79 till och med 1983/84 i Spanien och Portugal,

▼M9

— 1988/89 till och med 1993/94 i Österrike,

▼M16

— 1997/98 till och med 2002/03 i Tjeckien, Cypern, Ungern, Malta, Slovenien och Slovakien,

▼M24

— 1999/2000 till och med 2004/2005 i Rumänien.

▼M14

När det gäller viner som framställs av druvor som klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit med ursprungsbeteckning, skall den totala kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen, och som framgår av referensperioden, minskas med de kvantiteter som under samma period använts för destillation i annat syfte än att framställa vinsprit med ursprungsbeteckning. Om den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen är större än 5 miljoner hektoliter skall denna totala kvantitet som normalt används för vinframställning minskas med 1,4 miljon hektoliter ►M20 under vinåren 2001/2002 till 2006/2007 ◄.

▼M9

2. I de regioner som avses i punkt 1 skall de berörda medlemsstaterna fastställa den kvantitet per hektar som normalt används för vinframställning genom att för de referensperioder som nämns i det stycket fastställa en proportionell fördelning av viner som framställts av druvor som i samma administrativa enhet klassificeras både som druvor för vinframställning och som druvor för andra ändamål.

Från och med vinåret 1998/99, när det gäller viner som framställts av druvor som i en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit med ursprungsbeteckning, får medlemsstaterna, när det gäller producenter som från och med vinåret 1997/98 har fått bidrag för slutgiltig nedläggning av en del av sin vinodlingsareal i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1493/1999, under fem vinår efter den slutliga nedläggningen låta den kvantitet som normalt används för vinframställning ligga kvar på samma nivå som före den slutgiltiga nedläggningen.

Artikel 53

Fastställande av den kvantitet vin som skall destilleras

1. Varje producent som är skyldig att destillera enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall låta destillera den totala kvantitet av produktionen som är avsedd för vinframställning, minskad med den kvantitet som normalt används för vinframställning enligt artikel 52.2 och med den kvantitet som exporterats utanför gemenskapen under vinåret i fråga.

Den kvantitet som enligt denna beräkning skall destilleras får producenten dessutom minska med högst 10 hl.

2. Om den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen är större än 5 miljoner hl skall den totala kvantitet vin som skall destilleras enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställas av medlemsstaten för varje berörd region. Denna kvantitet skall vara den totala kvantiteten avsedd för vinframställning, minskad med den kvantitet som normalt används för vinframställning enligt artikel 52 och med de kvantiteter som exporterats utanför gemenskapen under vinåret.

I dessa regioner

▼M9

— skall medlemsstaterna utifrån objektiva kriterier och utan diskriminering fördela den totala kvantitet vin som skall destilleras i regionen i fråga mellan regionens enskilda producenter. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta,

— får destillation endast ske om den totala kvantitet som under vinåret i fråga är avsedd att användas för vinframställning i regionen är större än den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen,

— medges en avvikelse på 200 000 hl mellan den kvantitet i regionen som skall destilleras och summan av de individuella kvantiteterna per vinår.

Artikel 54

Datum för levererans av vin för destillation

Vinet skall levereras till en godkänd destillatör senast den 15 juli under vinåret i fråga.

I det fall som avses i artikel 68 i den här förordningen skall vinet senast den 15 juni under vinåret i fråga levereras till en godkänd producent av vin som tillsatts alkohol.

För att få minska kvantiteten vin som skall destilleras skall vinet exporteras utanför gemenskapen senast den 15 juli under vinåret i fråga.

Artikel 55

Uppköpspris

1. Senast tre månader efter leverans till destilleriet skall destillatören betala producenten det uppköpspris som avses i artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999. Detta pris skall tillämpas på nettovara, fritt producentens anläggning.

2. För de viner som framställts av druvor som klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit, får medlemsstaterna, i enlighet med artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999, differentiera uppköpspriset för de producenter som omfattas av skyldigheten att destillera, beroende på avkastningen per hektar. Medlemsstaternas bestämmelser skall ge garantier för att det faktiskt betalda genomsnittspriset för samtliga destillerade viner uppgår till 1,34 euro per hl och per volymprocent.

Artikel 56

Stöd till destillatörer

Stödet enligt artikel 28.5 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter som erhålls genom destillation:

(a) för neutral alkohol:	0,7728 euro
(b) för vinspirit, råalkohol och destillat:	0,6401 euro

Om en differentiering av uppköpspriset enligt artikel 55.2 tillämpas skall stödbeloppen i första stycket differentieras på motsvarande sätt.

▼M9

Stöd beviljas inte för alkohol som framställts av vin som levererats till destillation om den levererade kvantiteten med mer än 2 % överskrider den skyldighet för producenten som avses i artikel 53 i den här förordningen.

Artikel 57

Undantag från förbudet att förflytta vin

Genom tillämpning av undantaget i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 får de viner som avses i den artikeln förflyttas

a) till ett tullkontor, för att tullhandlingarna skall kunna fyllas i innan varorna exporteras utanför gemenskapens tullområde, eller

b) till en godkänd producent av vin som har tillsatts alkohol, för framställning av sådant vin.

▼B

Avsnitt III — Gemensamma bestämmelser för avsnitten I och II i den här förordningen

Artikel 58

Delleveranser

▼M12

Producenter som har en av de leveransskyldigheter som avses i artiklarna 45 och 54 och som senast den 15 juli innevarande vinår har levererat minst 90 % av den kvantitet som de är skyldiga att leverera får fullgöra sina skyldigheter genom att leverera återstoden före ett visst datum som skall fastställas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Detta datum kan inte förläggas efter den 31 juli det efterföljande vinåret.

▼B

I detta fall

▼M14

a) skall det uppköpspris för återstoden som avses i första stycket, och även priset på den alkohol som framställs av den och som har levererats till interventionsorganet, minskas med 0,6279 euro per volymprocent alkohol och per hektoliter för den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 och med 0,7728 euro per volymprocent alkohol och per hektoliter för den destillation som avses i artikel 28 i samma förordning,

▼B

b) skall inget stöd betalas ut för produkter från destillationen som inte levereras till interventionsorganet,

▼M14

———————

▼B

d) skall den behöriga myndigheten anpassa tidsfristerna för destillation, för att lämna in styrkande handlingar för att det pris som avses under a har betalats samt för leverans av alkoholen till interventionsorganet, till den förlängda tidsfristen för leverans.

▼B

Artikel 59

Leveransbevis

Som bevis på att leveransen har skett skall destillatören före den 31 augusti följande vinår ge producenten ett intyg i vilket åtminstone arten, kvantiteten och alkoholhalten i volymprocent för de levererade produkterna samt leveransdatum anges.

Om en producent levererar de produkter som han är skyldig att låta destillera till ett destilleri i en annan medlemsstat än där de har producerats, skall destillatören låta interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen utförs intyga, i det dokument som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och under vilket transporten har skett, att dessa produkter har tagits emot av destilleriet. Senast en månad efter mottagandet av de produkter som skall destilleras skall destillatören skicka en kopia av detta dokument, med dessa uppgifter ifyllda, till producenten.

▼M22

Genom undantag från första stycket, skall det datum som anges i första stycket, när det gäller vinåren 2004/05 och 2005/06, flyttas fram till den 15 september nästa vinår.

▼B

Artikel 60

Styrkande handlingar som destillatören skall lämna in till interventionsorganet

1. För att beviljas stöd skall destillatören senast den 30 november efter respektive vinår lämna in en ansökan till interventionsorganet och då bifoga följande dokumentation beträffande de kvantiteter för vilka stödansökan lämnas in:

a) i) Beträffande vin och vindruv: en översikt över varje producents leveranser, med uppgifter om åtminstone följande:

— slag av produkt, kvantitet, färg samt alkoholhalt i volymprocent,

— numret på det dokument som föreskrivs i artikel 70.1 i förordning (EG) nr 1493/1999, i de fall detta dokument krävs för att transportera produkterna till destillatörens anläggning, eller i motsatt fall, en hänvisning till det dokument som används enligt nationella bestämmelser;

ii) Beträffande sprit av pressrester: en förteckning med namnen på de producenter som levererat pressrester, samt mängden alkohol i de pressrester som levererats till destillation enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999;

b) En deklaration, med en stämpel från den behöriga myndighet som utsetts av respektive medlemsstat, med uppgifter om åtminstone följande:

i) De kvantiteter av respektive produkt som framställts genom destillation, fördelade på de kategorier som föreskrivs i artikel 43 i den här förordningen;

ii) Datum då dessa produkter framställdes;

▼B

c) En handling som styrker att han inom föreskriven tidsfrist har betalat producenten det lägsta uppköpspriset för destillationen i fråga.

Medlemsstaterna kan emellertid fastställa förenklade regler för uppvisande av handlingar som styrker utbetalningen av det lägsta uppköpspris som fastställts för destillation av biprodukterna från vinframställningen, om kommissionen i förväg gett sitt godkännande för dessa regler.

2. När producenten själv utför destillationen skall den dokumentation som föreskrivs i punkt 1 ersättas med en deklaration som stämplats av den behöriga myndigheten i medlemsstaten och som innehåller uppgifter om åtminstone följande:

a) slag av produkt, kvantitet, färg samt alkoholhalt i volymprocent för den produkt som skall destilleras;

b) De kvantiteter av respektive produkt som framställts genom destillation, fördelade på de kategorier som föreskrivs i artikel 43 i den här förordningen;

c) Datum då dessa produkter framställdes.

3. Beviset på att minimipriset har betalats får ersättas av ett bevis på att en säkerhet har ställts i interventionsorganets namn. Säkerheten skall uppgå till 120 % av det stöd som ansökan avser.

I detta fall skall beviset på att destillatören har betalat hela det uppköpspris som avses i artikel 27.9 eller artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999 lämnas in till interventionsorganet senast den sista dagen i februari efter vinåret i fråga.

4. I det fall som avses i artikel 47.2 andra stycket i den här förordningen skall beviset på att uppköpspriset har betalats ersättas med ett bevis på att en delbetalning har gjorts.

5. Interventionsorganet skall senast tre månader efter det att en ansökan lämnats in betala ut stödet till destillatören, eller, i det fall som avses i punkt 2, till producenten.

▼M12

För den destillation som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall, om medlemsstaten tillämpar en differentiering av uppköpspriset beroende på avkastningen per hektar enligt artikel 55.2, den tidsfrist som avses i första stycket vara sju månader.

———————

▼B

Artikel 61

Destillationsdatum

1. Vin som levereras för att den skyldighet som anges i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall fullgöras får inte destilleras före den 1 januari det aktuella vinåret.

2. Senast den 10 i varje månad skall destillatörerna till interventionsorganet lämna in en översikt för föregående månad över de kvantiteter som destillerats och de kvantiteter som erhållits genom destillation, fördelade på de kategorier som anges i artikel 43 i den här förordningen.

3. Destillation får inte äga rum efter den 31 juli respektive vinår.

▼M22

För vinåren 2004/2005 och 2005/2006 skall det datum som anges i första stycket flyttas fram till den 15 september nästa vinår.

▼B

Artikel 62

Leverans av alkohol till interventionsorganet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 27.12 och artikel 28.6 i förordning (EG) nr 1493/1999 [1] får destillatören senast den 30 november efter respektive vinår till interventionsorganet leverera produkter som har en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

De arbetsmoment som behövs för att framställa den produkt som avses i första stycket får utföras antingen på en anläggning som tillhör den destillatör som levererar produkten till interventionsorganet, eller på en anläggning som tillhör en fristående destillatör som är underleverantör.

Utom i de fall där punkt 2 andra stycket i den här artikeln tillämpas, får den destillatör som levererar till interventionsorganet inte fysiskt på sin anläggning behålla den alkohol som levererats; alkoholen skall lagras på en anläggning under interventionsorganets administration.

▼M8

Genom undantag från första stycket får destillatörer i Portugal för vinåret 2000/01 leverera till interventionsorganet fram till och med den 31 december efter det vinåret, och produkterna skall ha en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

▼M12

2. Det pris som den behöriga myndigheten skall betala destillatören för den levererade produkten skall uppgå till följande belopp per volymprocent och per hektoliter:

a) Destillation enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999:

— råalkohol som framställts av druvpressrester: 1,872 euro

— råalkohol som framställts av vin och jäsningsrester: 1,437 euro

b) Destillation enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999:

— råalkohol som framställts av vin: 1,799 euro

När alkoholen lagras på den anläggning där den har framställts, skall dessa priser sänkas med 0,5 euro per hektoliter.

———————

▼B

4. Om destillatören har fått det stöd som föreskrivs i artiklarna 48 och 56 i den här förordningen skall de priser som ange i punkt 2 sänkas med ett belopp som motsvarar stödet.

5. Interventionsorganet skall betala destillatören senast tre månader efter det att alkoholen levererats under förutsättning att den dokumentation och de styrkande handlingar som avses i artikel 60 lämnats in.

———————

[1] Enhet E2 ombeds visa hur man har tänkt sig att dessa två bestämmelser skall kunna kontrolleras. Om exakta anvisningar inte ges kommer detta inte att tas med i denna förordning.

▼M11

KAPITEL II

FRIVILLIG DESTILLATION

Artikel 63

Kapitlets syfte

I detta kapitel fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för destillation av vin till konsumtionssprit enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 63a

Inledning av destillationen

▼M15

1. Varje vinår skall den destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin som avses i artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 genomföras ►M17 mellan den 1 oktober och den 23 december ◄.

▼M11

2. ►M15 Den kvantitet bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin och för vilken en producent får ingå avtal skall begränsas till en procentandel, som skall fastställas, av den producerade kvantiteten av dessa viner som han har deklarerat under ett av de tre senaste vinåren, inklusive det innevarande om deklarationen redan lämnats. Under ett givet vinår får producenten inte ändra det produktionsår som valts som referens för beräkning av procentandelen. ►M22 För vinåren 2004/05, 2005/06 och 2006/07 skall procentandelen vara 25 %. ◄ ◄

Kvantiteten bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin skall endast vara den som anges som vin i kolumnen ”bordsvin” i den produktionsdeklaration som avses i tabell C i Kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001 ([1]).

3. Varje producent som under det innevarande vinåret framställt bordsvin eller vin som lämpar sig för framställning av bordsvin får ingå ett eller flera avtal eller en eller flera deklarationer enligt artikel 65 i den här förordningen. Till avtalet eller deklarationen skall bifogas ett bevis för att en säkerhet på 5 euro per hektoliter har ställts. Dessa avtal eller deklarationer är inte överförbara.

▼M17

4. Medlemsstaterna skall senast den 15 januari innevarande vinår till kommissionen anmäla den totala volymen för de avtal eller deklarationer som har lämnats in enligt artikel 65.1 i fråga om den destillation och under den period som avses i punkt 1 i den här artikeln.

▼M11

5. Om de kvantiteter för vilka avtal eller deklarationer har ingåtts och som meddelats kommissionen den dag som avses i punkt 4 överskrider eller riskerar att överskrida de kvantiteter som överensstämmer med de tillgängliga budgetresurserna, eller innebär att möjligheterna till upptagning inom sektorn för konsumtionssprit överskrids eller riskerar att överskridas, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för godtagande av de kvantiteter vin som omfattas av de anmälda avtalen eller deklarationerna. I så fall skall den säkerhet som avses i punkt 3 släppas fri för de kvantiteter som anmälts men ej godtagits.

([1]) EGT L 176, 29.6.2001, s. 14.

▼M11

6. Medlemsstaterna skall godkänna avtalen eller deklarationerna i fråga ►M17 mellan den 30 januari och den 20 februari ◄

— för hela volymen om kommissionen inte har fastställt den procentsats som anges i punkt 5,

— för den volym som blir resultatet av tillämpning av en procentssats om någon sådan har fastställts.

För vinåret 2002/2003 skall dessa datum dock skjutas fram till den 1 februari och den 20 februari.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om den totala volym som de godkända avtalen omfattar senast den 20 mars pågående vinår.

Avtal eller deklarationer som har lämnats in till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, men inte anmälts till kommissionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 4, får inte godkännas.

▼M17

7. Genom undantag från punkt 6 får medlemsstaterna godkänna avtal före den 30 januari för en kvantitet på högst 40 % av den kvantitet som anges i dessa avtal eller deklarationer.

▼M11

8. De vinkvantiteter som anges i avtalet skall levereras till ett destilleri senast den 15 juli under det aktuella vinåret.

▼M13

För vinåret 2002/2003 skall datumet i första stycket senareläggas till den 31 augusti följande vinår.

▼M11

9. Den säkerhet som avses i punkt 3 skall frisläppas i proportion till hur stora kvantiteter som levererats, när producenten lägger fram bevis för att leverans till destilleriet har skett. När minst 95 % av volymerna i avtalet har bearbetats skall hela säkerheten frisläppas.

10. Det vin som levereras till destilleriet skall destilleras senast den 30 september följande vinår.

▼M13

För vinåret 2002/2003 skall datumet i första stycket senareläggas till den 15 november följande vinår.

▼M11

Artikel 64

Stödbelopp och stödregler

1. Det primära stöd som avses i artikel 29.4 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som skall betalas ut till destillatören eller, i de fall som avses i artikel 65.3 i den här förordningen, till producenten av det vin som destilleras enligt det här kapitlet, skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter som erhålls genom destillationen:

— 1,751 euro per volymprocent och hektoliter för råalkohol, vindestillat och vinsprit,

— 1,884 euro per volymprocent och hektoliter för neutral alkohol,

▼M11

Stödansökan skall lämnas till den behöriga myndigheten senast den 30 november påföljande vinår.

Den behöriga myndigheten skall betala ut stödet inom tre månader efter det att bevis enligt artikel 65.8 i den här förordningen har uppvisats.

2. Det sekundära stöd för lagring av alkohol som framställts genom destillation och som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till 0,00042 euro per dag, per volymprocent och per hektoliter.

Lagringsansökan skall lämnas in till den behöriga myndigheten senast en månad före lagringsperiodens början. Den får endast avse redan framställd alkohol. Ansökan skall minst innehålla volym och egenskaper för den produkt som skall lagras, samt planerade datum för lagringsperiodens början och slut.

Om den behöriga myndigheten inte har gjort några invändningar inom denna tidsfrist på en månad skall det planerade datumet anses vara det faktiska datumet för lagringsperiodens början.

Det sekundära stödet skall endast betalas ut till destillatören, och det beviljas endast

— för lägst 100 hl alkohol som lagrats i behållare som rymmer minst 100 hl, och

— för minst sex månader och högst tolv månader. Från och med den sjunde månaden får den destillatör som inte har begärt förskott enligt artikel 66 i denna förordning avsluta avtalet i förväg genom att meddela sista datum till den behöriga myndigheten före det aktuella datumet.

Den mängd alkohol för vilken destillatören får ingå avtal under ett vinår får inte överstiga den mängd alkohol som samma destillatör erhållit genom destillationsavtal enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 under ett av de två vinår som föregår vinåret i fråga.

De destillationsprodukter som kan omfattas av avtal om lagring skall ha framställts av producenten under de vinår som avses i föregående stycke och eller i tillämpliga fall under tidigare vinår.

En tolerans på 0,2 % per månad beräknad i förhållande till alkoholhalten är tillåten för den volym alkohol som lagras under början och slutet av lagringsperioden. Stöd skall betalas ut så länge toleransen inte överskrids, men om den överskrids skall stöd inte betalas ut.

Stödansökan skall lämnas in till den behöriga myndigheten senast sex månader efter lagringsperiodens slut. Medlemsstaterna skall fastställa föreskrifter för detta.

Den behöriga myndigheten skall betala det sekundära stödet inom tre månader från och med den dag då stödansökan lämnades in.

▼M17

Efter det att lagringsansökan har lämnats in och fram till lagringsperiodens slut får byte av behållare eller lagringsplats endast ske efter tillstånd från den behöriga myndigheten.

▼M11

3. Alkohol som omfattas av stöden i den här artikeln får inte i ett senare skede köpas upp av de offentliga myndigheterna. Om destillatö-

▼M11

ren trots detta vill sälja sin alkohol till de offentliga myndigheterna skall han i förväg betala tillbaka stöden i fråga.

Första stycket skall inte gälla för offentliga myndigheter som har ett alkoholförsäljningsprogram som inte inverkar menligt på traditionell användning, t.ex. miljöprogram för jordbruket som innebär att alkohol säljs inom bränslesektorn, och undantaget gäller då för de kvantiteter alkohol som säljs i ett sådant program.

▼B

KAPITEL III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR KAPITLEN I OCH II

Avsnitt I — Allmänna bestämmelser

Artikel 65

Leveransavtal

1. En producent som har för avsikt att leverera vin från den egna produktionen till destillation enligt artiklarna 29 eller 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall ingå ett eller flera leveransavtal, nedan kallade ”avtal”, med en eller flera destillatörer. Detta avtal skall, före ett datum som skall fastställas i enlighet med de bestämmelser medlemsstaterna har upprättat, lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande.

Samtidigt som avtalet presenteras för interventionsorganet skall det läggas fram bevis för att producenten verkligen har producerat och innehar den kvantitet vin som skall levereras. Detta bevis skall inte krävas i de medlemsstater där myndigheterna redan har inhämtat sådant bevis på annat sätt.

Producenter som har skyldigheter enligt artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall dessutom inför destillatörerna styrka att de har fullgjort dessa skyldigheter under den period som fastställs i artikel 2.2 i den här förordningen.

2. Avtalet skall minst innehålla följande uppgifter för vinet i fråga:

a) kvantitet; denna kvantitet får inte understiga 10 hektoliter;

b) egenskaper, särskilt färg.

Producenten får endast leverera vin till destillation om avtalet godkänts av det behöriga interventionsorganet. Den behöriga myndigheten får begränsa antalet avtal som en producent får ingå.

Om destillationen äger rum i en annan medlemsstat än där avtalet har godkänts skall det interventionsorgan som har godkänt avtalet skicka en kopia av detta till interventionsorganet i den andra medlemsstaten.

▼M11

3. De producenter som avses i punkt 1 i den här artikeln som själva har en destillationsanläggning, och som har för avsikt att destillera enligt det här kapitlet skall före ett fastställt datum lämna in en leveransdeklaration (nedan kallad deklaration) till den behöriga myndigheten för godkännande.

Producenterna i vinodlingszon A eller i den tyska delen av vinodlingszon B eller i områden som är planterade med vinstockar i Österrike,

▼M11

som avses i artikel 27.7 i förordning (EG) nr 1493/1999 får göra den destillation som avses i detta kapitel på beställning på en anläggning som tillhör en godkänd destillatör. För godkännande skall de till den behöriga myndigheten, före ett visst datum som skall fastställas, lämna in en leveransdeklaration, nedan kallad deklaration).

▼B

Producenter som har skyldigheter enligt artiklarna 27 och 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall dessutom till det behöriga interventionsorganet lämna in bevis på att de fullgjort dessa skyldigheter under den referensperiod som fastställs i artikel 2.2 i den här förordningen.

▼M17

4. Vid tillämpning av punkt 3 skall avtalet,

a) i det fall som avses i punkt 3 första stycket, ersättas med deklarationen,

b) i det fall som avses i punkt 3 andra stycket, ersättas med deklarationen tillsammans med det leveransavtal för destillation hos en underleverantör som producenten och destillatören ingått.

▼B

5. Egenskaperna hos vin som skall destilleras får inte skilja sig från de egenskaper som i enlighet med den här artikeln anges i avtalet eller deklarationen.

Inget stöd får betalas ut

a) om den kvantitet vin som faktiskt har levererats till destillation är lägre än 95 % av den kvantitet som uppges i avtalet eller deklarationen,

b) för den kvantitet vin som ligger över 105 % av den kvantitet som anges i avtalet eller deklarationen,

c) för den kvantitet vin som överskrider den högsta tillåtna kvantiteten för destillationen i fråga.

6. För det vin som levererats skall destillatören betala producenten de priser som fastställs genom tillämpning av artikel 29 eller artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, per volymprocent alkohol och per hektoliter; detta pris skall gälla nettovara fritt producentens anläggning.

7. Destillatören skall betala producenten det lägsta uppköpspris som avses i punkt 6 senast tre månader efter leveransen, under förutsättning att producenten inom två månader efter leverans lämnar in det bevis som avses i punkt 1 tredje stycket i den här artikeln. Om beviset lämnas in efter dessa två månader skall destillatören betala inom en månad. ►M11 Medlemsstaterna får föreskriva kortare tidsfrister eller bestämda datum för när beviset skall lämnas in till den behöriga myndigheten. ◄

▼M17

Om det råder välgrundat tvivel om huruvida vinet får användas för destillationen i fråga får medlemsstatens behöriga myndighet förlänga den betalningsfrist som avses i första stycket med högst tre månader.

▼M11

8. Destillatören skall inom den av medlemsstaten fastställda tidsfristen meddela den behöriga myndigheten följande:

a) Kvantiteten vin, dess färg och verkliga alkoholhalt i volymprocent för varje producent som har levererat vin och för varje leverans, samt

▼M11

numret på det dokument som avses i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som används för transport av vinet till destillatören.

b) Bevis för att heladen kvantitet vin som anges i avtalet eller i deklarationen har destillerats inom den fastställda tidsfristen.

c) Bevis för att man inom den fastställda tidsfristen har betalat det uppköpspris till producenterna som avses i punkt 6.

▼B

I det fall som avses i punkt 9 skall endast det bevis som anges i punkt b lämnas till interventionsorganet.

Destillatörerna skall, senast den 10 i varje månad, lämna en sammanställning till interventionsorganet över de kvantiteter som har destillerats och de kvantiteter produkter som har erhållits från destillation under föregående månad, uppdelat på de kategorier som anges i artikel 43 i den här förordningen.

9. Om destillation genomförs av producenten själv i hans egenskap av destillatör eller av en destillatör som arbetar för producentens räkning skall producenten lämna in de uppgifter som avses i punkt 8 till interventionsorganet,

10. Genom stickprov skall medlemsstaterna kontrollera de viner som anges i avtalen, och särskilt kontrollera följande:

a) Att producenten verkligen har producerat och innehar den kvantitet vin som skall levereras.

b) Att det vin som anges i avtalet tillhör den kategori för vilken destillation har inletts.

Kontrollen kan utföras när som helst från det att avtalet presenteras tills det godkänns och vinet anländer till destilleriet. Medlemsstater som har ett effektivare system för att kontrollera vad som sägs under a i första stycket i den här punkten får begränsa kontrollerna till när produkterna tas emot på destilleriet.

▼M1

I det fall den verkliga alkoholhalten är inskriven i avtalet tillåts en avvikelse på 1 volymprocent mellan den inskrivna halten och den som fastställs vid kontrollen.

Artikel 65a

Egenskaper hos alkohol som erhålls genom destillation av vissa viner

Vid direkt destillation av vin som framställs av druvor som inom en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit skall produkten ha en alkoholhalt på lägst 92 volymprocent.

▼B

Artikel 66

Förskott

1. Destillatören, eller producenten i det fall som avses i artikel 70.3 i den här förordningen, får begära att det fastställda stödbeloppet betalas

▼B

ut i förskott, på villkor att han ställt en säkerhet i interventionsorganets namn. Säkerheten skall uppgå till 120 % av stödbeloppet.

Det belopp som avses i första stycket skall beräknas per volymprocent alkohol som för vinet i fråga anges i avtalet eller i leveransdeklarationen, samt per hektoliter av detta vin eller per hektoliter ren alkohol inom ramen för det sekundära stöd som avses i artikel 64.1 b i den här förordningen. Interventionsorganet skall betala ut förskottet inom tre månader efter inlämnandet av ett bevis på att en säkerhet har ställts, under förutsättning att avtalet är godkänt.

▼M17

2. Interventionsorganet skall frisläppa säkerheten efter det att de bevis som avses i artikel 65.8 har lämnats in inom föreskrivna tidsfrister.

▼B

Artikel 67

EUGFJ:s bidrag för att täcka kostnaderna för destillation

1. Garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket skall täcka en del av interventionsorganets utgifter för att överta alkoholen.

Detta bidrag skall uppgå till samma belopp som det stöd som fastställs enligt artiklarna 48, 56 och 68 a i den här förordningen och i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1493/1999.

▼M12

Förskott av det pris som interventionsorganet skall betala destillatören, vilket kan föreskrivas inom ramen för tillämpningen av den destillation som avses i artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, skall likställas med de stöd som avses i andra stycket.

▼B

2. Artiklarna 4 och 6 i förordning (EG) nr 1258/1999 ([1]) skall tillämpas på detta bidrag.

Avsnitt II — Vin som tillsatts alkohol för destillation

Artikel 68

Bearbetning till vin som tillsatts alkohol för destillation

1. Vin som skall destilleras enligt den här förordningen får bearbetas till vin som tillsatts alkohol för destillation. I detta fall får det genom destillation av detta vin endast framställas vinsprit.

2. Framställningen av vin som tillsatts alkohol för destillation skall ske under officiell kontroll.

Följande skall då gälla:

a) I det eller de dokument eller det eller de register som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall höjningen av den verkliga alkoholhalten i volymprocent anges, med uppgifter om denna alkoholhalt före respektive efter det att destillatet tillsatts i vinet.

([1]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

▼B

b) För att ett officiellt laboratorium, eller ett laboratorium som arbetar under officiell kontroll, skall kunna fastställa den verkliga alkoholhalten skall ett prov tas av vinet, under en officiell myndighets kontroll, innan det bearbetas till vin som tillsatts alkohol för destillation.

c) Två protokoll från den analys som avses under b skall skickas till framställaren av vinet som tillsatts alkohol; denne skall i sin tur skicka ett av dessa protokoll till interventionsorganet i den medlemsstat där vinet som tillsatts alkohol har framställts.

3. Framställningen av vin som tillsatts alkohol för destillation skall ske under samma period som fastställts för destillationen i fråga.

4. Medlemsstaterna får begränsa antalet orter där framställning av sådant vin får ske, i den mån en sådan begränsning är nödvändig för att det skall finnas garantier för att kontrollerna sker på det sätt som krävs.

Artikel 69

Framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation

1. När den möjlighet som avses i artikel 68.1 kommer till användning och när det vin som tillsatts alkohol för destillation inte framställs av destillatören eller för hans räkning, skall producenten ingå ett leveransavtal med en godkänd framställare och därefter skicka in detta avtal till interventionsorganet för godkännande.

Om producenten är godkänd för framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation och har för avsikt att själv framställa detta vin, skall det avtal som avses i första stycket ersättas med en leveransdeklaration.

2. Medlemsstaterna skall utfärda bestämmelser för de avtal och deklarationer som avses i punkt 1.

3. Den som framställer vin som tillsatts alkohol skall för det vin som levererats betala producenten minst det lägsta uppköpspris för vin som fastställts för de destillationer som avses i artikel 27–30 i förordning (EG) nr 1493/1999. Detta pris skall gälla nettovara,

a) fritt destillatörens anläggning, om det rör sig om destillation enligt artikel 27.9 i förordning (EG) nr 1493/1999,

b) vid lastning hos producenten, i övriga fall.

Om inte annat följer av nödvändiga anpassningar skall den som framställer vin som tillsatts alkohol ha samma skyldigheter som destillatören i enlighet med den här avdelningen.

Det stödbelopp som skall betalas ut till den som framställer vin som tillsatts alkohol skall per procent verklig alkoholhalt i volymprocent och per hektoliter vin uppgå till

— 0,2657 euro för den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999,

— 0,6158 euro för den destillation som avses i artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999,

— 0,1715 euro för den destillation som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999.

▼M1

Om möjligheten att differentiera uppköpspriset enligt artikel 55.2 utnyttjas skall det stödbelopp som avses i föregående stycke andra strecksatsen differentieras på motsvarande sätt.

▼B

Ett villkor för att det behöriga interventionsorganet skall betala ut stödet till den som framställer vin som tillsatts alkohol är att denne har ställt en säkerhet på 120 % av stödbeloppet. Denna säkerhet krävs om villkoren för att betala ut stödet redan är uppfyllda.

Om en producent av vin som tillsatts alkohol gör detta inom ramen för mer än en destillation enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1493/1999 får en enda säkerhet ställas. I detta fall skall säkerheten uppgå till 120 % av det sammanlagda stödet för framställning genom dessa destillationer.

Interventionsorganet skall frisläppa säkerheten efter det att följande dokument har lämnats in inom fastställda tidsfrister:

a) Ett bevis på att den totala kvantitet vin som tillsatts alkohol som anges i avtalet eller deklarationen har destillerats inom fastställda tidsfrister.

b) Ett bevis på att det lägsta uppköpspris som avses i artiklarna 27-30 i förordning (EG) nr 1493/1999 har betalats inom fastställda tidsfrister.

I det fall som avses i punkt 1 andra stycket skall producenten endast lämna in det bevis som avses under a till interventionsorganet.

Artikel 70

Destillation i en annan medlemsstat

1. Om det vin som tillsatts alkohol för destillation destilleras i en annan medlemsstat än där avtalet eller deklarationen har godkänts, och genom undantag från artikel 74.4 i den här förordningen, får stödet för destillationer av de olika slagen betalas ut till destillatören under förutsättning att denne senast två månader efter det att tidsfristen för destillationen i fråga löpt ut lämnar in en ansökan om detta till interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen äger rum.

2. Till denna ansökan som avses i punkt 1 skall det bifogas

a) ett dokument, med stämpel från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där vinet som tillsatts alkohol för destillation har framställts, som innebär att den som framställt detta vin avsäger sig rätten till stöd till destillatören, och som innehåller uppgifter om berörda kvantiteter och motsvarande stödbelopp,

b) en kopia av det avtal eller den deklaration som avses i artikel 69.1 och som godkänts av det behöriga interventionsorganet,

c) en kopia av det analysprotokoll som avses i artikel 68,

d) ett bevis på att det lägsta uppköpspriset för vinet har betalats till producenten,

e) det dokument som föreskrivs genom tillämpning av artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 för transport av vin som tillsatts alkohol för destillation till destilleriet, som skall innehålla uppgifter om höj-

▼B

ningen av den verkliga alkoholhalten i volymprocent, med angivande av denna alkoholhalt innan respektive efter det att destillatet tillsatts,

f) ett bevis på att det vin som tillsatts alkohol för destillation har destillerats.

3. I det fall som avses i punkt 1 krävs det inte att producenten av vinet som tillsatts alkohol för destillation ställer den säkerhet som avses i artikel 69.4.

4. Interventionsorganet skall betala ut stödet senast tre månader efter det att en ansökan har lämnats in tillsammans med den dokumentation som föreskrivs i punkt 2.

Artikel 71

Särskilda föreskrifter

1. I det fall som avses i artikel 69.1 i den här förordningen skall avtalet eller deklarationen om leverans för framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation lämnas in till det behöriga interventionsorganet för godkännande senast den 31 december det aktuella vinåret. Interventionsorganet skall meddela producenten resultatet av godkännandeförfarandet senast 15 dagar efter den dag då avtalet eller deklarationen lämnades in.

2. Destillation enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1493/1999 får inte äga rum före den 1 januari under det aktuella vinåret och först efter det att avtalet eller deklarationen godkänts.

3. Den framställare som tillsätter alkohol till vinet skall senast den 10 i varje månad till interventionsorganet skicka en översikt över de kvantiteter vin som har levererats till dem under föregående månad.

4. För att få stödet skall framställaren senast den 30 november efter respektive vinår lämna in en ansökan till det behöriga interventionsorganet och då bifoga ett bevis på att den säkerhet som avses i artikel 69.4 i den här förordningen har ställts.

Stödet skall betalas ut senast tre månader efter den dag då det styrks att en säkerhet har ställts enligt föregående stycke, och först efter det att avtalet eller deklarationen har godkänts.

5. Om inte annat följer av artikel 69.4 i den här förordningen får säkerheten endast frisläppas om den dokumentation som avses i artikel 69.4 i den här förordningen lämnas in till det behöriga interventionsorganet senast tolv månader efter det att en ansökan lämnades in.

6. Om det visar sig att framställaren inte har betalat uppköpspriset till producenten skall interventionsorganet före den 1 juni följande vinår betala producenten ett belopp som motsvarar stödet, vilket kan ske genom interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma.

▼B

Avsnitt III — Adninistrativa bestämmelser

Artikel 72

Force majeure

1. Om en produkt som skall destilleras inte kan destilleras, helt eller delvis, på grund av force majeure

a) skall producenten, om force majeure uppstår under den tid som han juridiskt anses vara ägare, utan dröjsmål informera interventionsorganet i den medlemsstat där hans lager ligger,

b) skall destillatören, i övriga fall, utan dröjsmål informera interventionsorganet i den medlemsstat där destilleriet ligger.

I de fall som avses i första stycket skall interventionsorganet, efter att ha blivit underrättat, vidta de åtgärder som det anser vara nödvändiga med hänsyn till de omständigheter som åberopats. Det kan särskilt bevilja att de föreskrivna tidsfristerna förlängs.

2. I det fall som avses i punkt 1 första stycket under a, och om producentens lager och destilleriet ligger i olika medlemsstater, skall interventionsorganen i dessa medlemsstater samarbeta genom ett direkt informationsutbyte för att kunna tillämpa punkt 1.

I det fall som avses i punkt 1 första stycket under b får det informerade interventionsorganet ge destillatören tillstånd att med producentens medgivande, om det rör sig om en destillation som utförs av en underleverantör, överföra sina rättigheter och skyldigheter till en anan destillatör, i fråga om den kvantitet som ännu inte destillerats.

Artikel 73

Kontroll av destillationerna

1. Kontrollen av egenskaperna hos de produkter som levereras för destillation, särskilt kvantitet, färg och alkoholhalt, skall ske på grundval av

a) det dokument som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1493/1999 och enligt vilket transporten sker,

b) en analys som görs av prov som tas när produkten tas emot på destilleriet, under kontroll av en officiell myndighet i den medlemsstat där destilleriet ligger; proven får tas som representativa stickprov,

c) de avtal som ingåtts genom tillämpning av den här avdelningen.

Analyserna skall göras av godkända laboratorier, enligt artikel 72 i förordning (EG) nr 1493/1999, som därefter skall skicka resultaten till interventionsorganet i den medlemsstat där destillationen sker.

Om det dokument som avses i första stycket under a inte upprättas, enligt gällande gemenskapsbestämmelser, skall kontrollen av egenskaperna hos den produkt som är avsedd för destillation genomföras på grundval av de analyser som avses under b i samma stycke.

En företrädare för en offentlig myndighet skall kontrollera vilka kvantiteter som har destillerats, datum för detta, samt kvantiteter och egenskaper för de produkter som framställts.

▼M12

_____

▼B

3. Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att en igenkänningsämne skall användas. På grund av att det finns ett igenkänningsämne får en medlemsstat inte motsätta sig att en produkt som är avsedd för destillation, eller destillerade produkter som erhållits från denna produkt, förflyttas inom det egna landet.

Om flera producenter levererar sådana produkter som avses i den här förordningen till destillation får medlemsstaterna föreskriva att transporten sker gemensamt. I detta fall skall den kontroll av produkternas egenskaper som avses i artikel 65 i den här förordningen genomföras enligt de regler som respektive medlemsstat utfärdat.

4. De medlemsstater som använder sig av den möjlighet som avses i punkt 3 skall underrätta kommissionen om detta samt om de bestämmelser de har utfärdat i detta syfte. I det fall som avses i första stycket i den punkten skall kommissionen se till att övriga medlemsstater underrättas.

Artikel 74

Överträdelser i fråga om den här avdelningen

1. Om det vid kontroll av handlingarna i ett ärende visar sig att en producent, för alla eller en del av de levererade produkterna, inte uppfyller de krav som ställs i gemenskapens bestämmelser för destillationen i fråga, skall det behöriga interventionsorganet underrätta destillatören och producenten om detta.

2. För de kvantiteter som avses i punkt 1 skall destillatören inte vara skyldig att hålla sig till det pris som avses i artiklarna 27, 28, 29 eller 30 i förordning (EG) nr 1493/1999.

3. Om producenten eller destillatören, för alla eller en del av de produkter som levererats till destillation, inte uppfyller de krav som ställs i gemenskapens bestämmelser för destillationen i fråga, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 i den här förordningen,

a) får stöd inte betalas ut för kvantiteterna i fråga,

b) får destillatören inte leverera de produkter som erhållits genom destillation av kvantiteterna i fråga till interventionsorganet.

Om stödet redan har betalats ut skall interventionsorganet återvinna stödet från destillatören.

Om de produkter som erhållits genom destillationen redan har levererats skall interventionsorganet från destillatören återvinna det stöd som föreskrivs för destillationen i fråga.

Om de tidsfrister som föreskrivs i den här förordningen överskrids får beslut fattas om att minska stödet.

▼M12

4. Interventionsorganet skall från producenten återkräva hela eller delar av ett belopp som motsvarar stödet eller förskottet till destillatören, om producenten inte uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen för destillationen i fråga, av en av följande orsaker:

▼M12

a) Producenten har inte lämnat in någon deklaration för skörd, produktion eller lager inom den fastställda tidsfristen.

b) Producenten har lämnat in en deklaration om skörd, produktion eller lager som den behöriga myndigheten i medlemsstaten bedömer som ofullständig eller felaktig, och de uppgifter som saknas eller är felaktiga är nödvändiga för åtgärden i fråga.

c) Producenten har inte uppfyllt kraven i artikel 37 i förordning (EG) nr 1493/1999 och överträdelsen har konstaterats eller meddelats destillatören efter betalning av det minimipris som fastställts på grundval av tidigare deklarationer.

I det fall som avses i a i första stycket skall det belopp som skall återkrävas fastställas enligt artikel 12 i kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001 ([1]).

I det fall som avses i b i första stycket skall det belopp som skall återkrävas fastställas enligt artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 1282/2001.

I det fall som avses i c i första stycket skall det belopp som skall återkrävas motsvara hela stödet eller hela det förskott som betalats ut till destillatören.

5. Om det visar sig att destillatören inte har betalat producenten uppköpspriset ►M17 inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 65.7 plus en månad ◄ skall interventionsorganet före den 1 juni efter vinåret i fråga betala producenten ett belopp som motsvarar stödet eller förskottet, vilket kan ske via interventionsorganet i den medlemsstat där producenten hör hemma. I detta fall har destillatören inte rätt till något stöd eller förskott.

▼B

Artikel 75

Påföljder

1. Utom vid force majeure

a) skall inget stöd beviljas om destillatören inte fullgör sina skyldigheter enligt denna avdelning eller om han inte accepterar kontroller,

b) skall, i de fall destillatören inte fullgör sina skyldigheter utöver vad som sägs under a, stödet minskas med ett belopp som fastställs av den behöriga myndigheten med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är.

2. I de fall force majeure konstaterats skall interventionsorganet fatta beslut om de åtgärder som anses nödvändiga med hänsyn till omständigheterna.

3. Om destillatören inte fullgör sina skyldigheter inom föreskrivna tidsfrister skal stödet minskas på följande sätt:

a) Beträffande betalningen av uppköpspriset till producenten i enlighet med artiklarna 47.2, 55 och 65.7 skall stödet minskas med 1 % per dags försening under en period av en månad. Vid mer än en månads försening skall inget stöd betalas ut.

([1]) EGT L 176, 29.6.2001, s. 14.

▼B

b) Beträffande

i) inlämnandet av bevis på betalning av uppköpspriset, enligt artiklarna 60.1 och 65.8,

ii) inlämnandet av en stödansökan, enligt artiklarna 60.1 och 64.2 andra stycket,

iii) leverans av alkoholen, enligt artikel 62.1,

iv) inlämnandet av en översikt över destillerade kvantiteter och framställda produkter, enligt artikel 61.2,

v) inlämnandet av en översikt över kvantiteter som levererats för framställning av vin som tillsatts alkohol för destillation, enligt artikel 71.3,

skall stödet minskas med 0,5 % per dags försening under en period av två månader.

Vid mer än två månaders försening skall inget stöd betalas ut.

Om förskottsstöd har betalats skall motsvarande säkerhet frisläppas i proportion till det stöd som faktiskt skall betalas ut. Om stöd inte skall betalas ut skall säkerheten vara förverkad.

4. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de fall där punkt 1 tillämpats och om vilka åtgärder som har vidtagits i de fall där klausulen om force majeure har åberopats.

Avsnitt IV — Minskning av uppköpspriset för vin enligt artikel 32 i förordning (EG) nr 1493/1999

Artikel 76

Minskning av uppköpspriset för vissa berikade viner

1. Uppköpspriset för vin som levereras till destillation enligt artiklarna 29 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall minskas med

— 0,3626 euro i zon A,

— 0,3019 euro i zon B,

— 0,1811 euro i zon C.

Denna minskning skall inte tillämpas

a) i fråga om vin som levereras av producenter i regioner där en höjning av alkoholhalten endast får åstadkommas genom tillsats av must, och under förutsättning av att dessa producenter under det aktuella vinåret avsäger sig rätt till stöd enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999. Producenten skall då ge destillatören en kopia av det intyg i vilket han avsäger sig denna rätt, med en stämpel från den behöriga myndighet som utsetts av medlemsstaten,

b) i fråga om vin som tas emot på ett destilleri efter de datum som för de olika vinodlingszonerna föreskrivs i bilaga V punkt G 7 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som levereras av en producent som till de behöriga myndigheterna lämnar in ett bevis på att han under vinåret endast har höjt alkoholhalten i sin produktion av bordsvin

▼B

genom att tillsätta sackaros, och som för denna produktion inte har lämnat in någon ansökan om att stöd skall beviljas enligt artikel 34 i den förordningen,

c) i fråga om vin och kategorier av vin för vilka medlemsstaterna inte tillåter, eller har tillåtit, att alkoholhalten höjs under det aktuella vinåret.

2. Ett belopp motsvarande den nedsättning som avses i punkt 1 skall för den kvantitet vin som levereras till någon av de destillationer som avses i samma punkt betalas ut till de producenter som, antingen direkt eller genom en destillatör, före den 1 augusti lämnar in en ansökan till den behöriga myndigheten, och som under vinåret varken har höjt alkoholhalten i sin produktion av bordsvin genom tillsats av sackaros eller har ansökt om stöd enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Till de producenter som före den 1 augusti lämnar in en ansökan och som under vinåret inte har höjt alkoholhalten genom tillsats av sackaros, eller som endast har ansökt om stöd för en del av sin produktion av bordsvin som är mindre än den kvantitet som levererats till samtliga destillationer under vinåret, skall det belopp som avses i första stycket betalas ut för en kvantitet som motsvarar skillnaden mellan den kvantitet bordsvin i vilken alkoholhalten har höjts och den kvantitet som de har levererat till destillation.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får kräva att dessa producenter lägger fram alla bevis som behövs för att styrka riktigheten i uppgifterna i ansökan.

Artikel 77

Minskning av de stöd som avses i artikel 81

För vin som levereras till någon av de destillationer som avses i artikel 76 i den här förordningen och för vilka nedsättningen tillämpas skall

a) stödet till destillatörerna,

b) det pris som skall betalas till destillatörerna för leveranser till ett interventionsorgan enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 1493/1999,

c) bidraget från EUGFJ till interventionsorganets kostnader för övertagande av alkoholen enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999

minskas med samma belopp som i artikel 76.

KAPITEL III

AVSÄTTNING AV ALKOHOL SOM FRAMSTÄLLTS GENOM DESTILLATION ENLIGT KAPITEL I I DEN HÄR AVDELNINGEN OCH, I FÖREKOMMANDE FALL, I ARTIKEL 30 I FÖRORDNING (EG) NR 1493/1999

Artikel 78

Syfte och definitioner

1. I detta avsnitt fastställs tillämpningsföreskrifter för avsättning av alkohol som framställs genom de destillationer som avses i artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999, nedan kallad ”alkohol”.

▼B

Avsättning får ske för nya industriella användningsområden (delavsnitt I), för användning enbart inom bränslesektorn i tredje land (delavsnitt II), eller för användning av bioetanol i gemenskapen (delavsnitt III).

2. Med anbudsinfordran avses i detta avsnitt den konkurrenssituation som uppstår genom att intresserade parter lämnar in anbud, varefter kontrakt tilldelas den part som har lämnat det fördelaktigaste anbudet, under förutsättning att detta uppfyller kraven i den här förordningen.

Delavsnitt I — Avsättning av alkohol för nya industriella användningsområden

Artikel 79

Definition av nya industriella användningsområden

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 får kommissionen utlysa anbudsinfordran för att i gemenskapen genomföra projekt i mindre skala i syfte att bland annat få fram nya slutliga industriella användningsområden som till exempel

a) uppvärmning av växthus,

b) torkning av foder,

c) bränsle för värmeanläggningar, särskilt cementfabriker,

samt bearbetning till varor som exporteras för industriella ändamål av en näringsidkare som minst en gång under de föregående två åren har fått stöd enligt systemet för aktiv förädling för annan bearbetning än omdestillation, rektifiering, dehydratisering, rening eller denaturering av alkohol.

Om det användningsområde som fastställs för alkoholen innebär att den skall exporteras till tredje land i form av tillverkade varor, skall det styrkas att tillstånd under de två föregående åren har beviljats för användning av alkohol från tredje land för framställning, enligt systemet för aktiv förädling, av samma varor som exporteras.

Artikel 80

Inledande av anbudsinfordran

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 inleda en anbudsinfordran för avsättning på nya industriella användningsområden av alkohol som framställts genom destillation enligt artiklarna 27, 28 och 30 i den förordningen. De kvantiteter alkohol som tilldelas genom denna anbudsinfordran får per år inte överstiga 400 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

Artikel 81

Meddelande om anbudsinfordran

Meddelandet om anbudsinfordran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall innehålla uppgifter om

▼B

a) särskilda villkor för anbudsinfordran, samt berörda interventionsorgans namn och adress,

b) den kvantitet alkohol, uttryckt i hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, som anbudsinfordran omfattar,

c) en eller flera behållare som utgör ett parti per medlemsstat,

d) ett lägsta pris i anbuden, eventuellt differentierat beroende på slutligt användningsområde,

e) hur hög den säkerhet som avses i artikel 82.5 och den fullgörandesäkerhet som avses i artikel 84.3 b i den här förordningen skall vara.

Artikel 82

Krav beträffande anbuden

1. Utöver de uppgifter som anges i artikel 97 i den här förordningen skall anbudet även innehålla uppgifter om

a) den kvantitet alkohol som omfattas av anbudsinfordran, fördelad på behållare, och uttryckt i hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent,

b) numret på de behållare i vilka den alkohol som omfattas av anbudsinfordran förvaras; dessa behållare måste vara placerade i samma medlemsstat,

c) det exakta industriella användningsområdet för alkoholen,

d) varuslag för en vara som skall exporteras, om syftet är att alkoholen skall bli exportvara till tredje land.

2. Ett anbud får innehålla en uppgift om att det endast skall anses ha lämnats in om den tilldelade kvantiteten motsvarar hela den kvantitet som anbudsgivaren anger i anbudet.

3. En anbudsgivare får endast lämna in ett anbud per alkoholtyp, per typ av slutlig användning, samt per anbudsinfordran. Om en anbudsgivare lämnar in mer än ett anbud per alkoholtyp, per typ av slutlig användning eller per anbudsinfordran, skall inget av dessa anbud betraktas som giltiga.

4. Anbuden skall lämnas in till interventionsorganet i respektive medlemsstat senast kl. 12.00 Brysseltid den dag som i meddelandet om anbudsinfordran anges som sista dag för inlämnande av anbud. Denna dag skall infalla mellan den 15:e och den 25:e dagen efter den dag då meddelandet om anbudsinfordran offentliggjordes.

5. Ett anbud skall endast vara giltigt under förutsättning att det inom tidsfristen för inlämnande av anbud har styrkts att en deltagandesäkerhet har ställts hos det berörda interventionsorganet.

6. Det berörda interventionsorganet skall senast två arbetsdagar efter den dag då tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut överlämna en förteckning till kommissionen med namnen på de anbudsgivare vars anbud är giltiga enligt artikel 97 i den här förordningen, tillsammans med uppgifter om anbudens priser, önskade kvantiteter, alkoholens lagringsplats och alkoholtyp, samt det exakta användningsområdet för alkoholen.

▼B

Artikel 83

Anbud som antas

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999, mot bakgrund av de inlämnade anbuden och i förekommande fall alkoholens slutliga användning, fatta beslut om att anta ett anbud eller inte.

2. Kommissionen skall upprätta en förteckning över de anbud som accepterats, varvid de anbud som hade de högsta priserna skall tas med först, därefter övriga anbud i fallande skala tills dess att hela den kvantitet alkohol som angavs i meddelandet om anbudsinfordran har utnyttjats.

3. Om flera anbud som helt eller delvis avser samma behållare kan accepteras, skall kommissionen tilldela den aktuella kvantiteten alkohol till den anbudsgivare vars anbud är högst i absolut värde.

Kommissionen kan i det beslut som avses i punkt 1 välja att föreslå anbudsgivare vars anbud enligt första stycket ovan inte kan antas, att den aktuella kvantiteten alkohol ersätts med en kvantitet alkohol av samma typ. I så fall skall de aktuella anbuden anses vara antagna, såvida inte anbudsgivarna skriftligen hos det berörda interventionsorganet motsätter sig denna överföring inom tio arbetsdagar efter den dag då kommissionens beslut enligt punkt 5 a i den här artikeln meddelades.

I detta syfte skall kommissionens beslut, enligt överenskommelse med det berörda interventionsorganet, innehålla en uppgift om vilken behållare ersättningsmängden är lagrad i.

4. Om flera anbud på samma nivå medför att den kvantitet alkohol som omfattas av anbudsinfordran överskrids, skall det berörda interventionsorganet tilldela denna kvantitet

a) i proportion till de kvantiteter som anges i respektive anbud,

b) genom att i samförstånd med anbudsgivarna fördela kvantiteten mellan dem,

c) eller genom lottdragning.

5. Kommissionen

a) skall endast meddela de beslut som fattats genom tillämpning av den här artikeln till de medlemsstater och interventionsorgan som innehar alkohol och för vilka ett anbud har accepterats,

b) skall i förenklad form offentliggöra resultaten av anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 84

Kontraktsbevis

1. Interventionsorganet skall utan dröjsmål meddela varje anbudsgivare, skriftligen och mot mottagningsbevis, vilket beslut som fattats om deras anbud.

2. Interventionsorganet skall lämna varje anbudstagare ett kontraktsbevis som visar att anbudet har antagits.

▼B

Om kommissionen föreslår en sådan ersättning som avses i artikel 83.3 i den här förordningen och anbudsgivaren inte motsätter sig detta, skall det berörda interventionsorganet utfärda det kontraktsbevis som avses i första stycket den första arbetsdagen efter det att den tidsfrist som avses i artikel 83.3 andra stycket sista meningen.

3. Varje anbudstagare skall senast två veckor efter mottagandet av det meddelande som avses i punkt 1 och, om punkt 2 andra stycket i den här artikeln tillämpas, senast två veckor efter den dag då kontraktsbeviset utfärdades

a) erhålla det kontraktsbevis som avses i punkt 2 från interventionsorganet,

b) för det berörda interventionsorganet lägga fram bevis för att en fullgörandesäkerhet har ställts som garanti för att alkoholen i fråga verkligen kommer att används för de ändamål som anges i anbudet.

Artikel 85

Avhämtning av alkoholen

1. Alkoholen skall avhämtas mot uppvisande av en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet så snart den berörda kvantiteten alkohol är betald. Denna kvantitet skall fastställas till närmaste hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

2. Äganderätten till den alkohol som omfattas av en uttagsorder skall övergå till köparen den dag som anges i uttagsordern, vilket inte får vara senare än 5 dagar efter den dag då uttagsordern utställdes, och kvantiteterna i fråga skall anses ha avhämtats samma dag. Från och med då skall köparen överta ansvaret i fråga om stöldrisk, svinn och förstörelse, samt för lagringskostnader för alkohol som inte har avhämtats.

3. I uttagsordern skall den dag anges då alkoholen skall ha flyttats från det berörda interventionsorganets lager.

4. Avhämtningen av alkoholen skall vara avslutad fyra månader efter mottagandet av meddelandet om att anbudet antagits.

5. Användningen av alkoholen skall vara avslutad senast två år efter den dag då den första avhämtningen skedde.

Delavsnitt II — Avsättning av alkohol för användning endast inom bränslesektorn i tredje land

▼M12

Artikel 86

Inledande av anbudsinfordran

Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/199 kvartalsvis inleda en eller flera anbudsinfordringar för export till vissa tredje länder för slutlig användning endast inom bränslesektorn. Alkoholen måste importeras till och dehydratiseras i ett tredje land och endast användas inom bränslesektorn i ett tredje land.

▼B

Artikel 87

Meddelande om anbudsinfordran

1. Detta meddelande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Det skall innehålla uppgifter om

a) förfarandet för inlämnande av anbud,

b) den avsedda slutliga användningen av alkoholen,

c) det lägsta pris som anbuden inte får underskrida,

d) den enhet vid kommissionen där anbuden skall lämnas in,

e) den tidsfrist för avhämtning som avses i artikel 91.10 i den här förordningen,

f) förfarandet för att få ett prov,

g) betalningsvillkor,

h) huruvida alkoholen måste denatureras.

2. Varje meddelande om anbudsinfordran skall avse ett enda parti, men alkoholen i detta parti får förvaras i flera medlemsstater.

3. I meddelandet får vissa av de användningsområden som anges i artikel 86.1 utelämnas.

Artikel 88

Anbud

1. En anbudsgivare får endast lämna in ett anbud per anbudsinfordran. Om han lämnar in mer än ett anbud, skall inget av dessa anbud anses vara giltigt.

2. För att vara giltigt skall ett anbud innehålla uppgifter om platsen för den slutliga användningen av den alkohol som tilldelas och en försäkran från anbudstagaren att efterleva detta.

3. I anbudet skall det också styrkas att anbudstagaren efter det att meddelandet offentliggjorts har en tvingande skyldighet gentemot en aktör inom bränslesektorn i ett av de tredje länder som anges i artikel 86 i den här förordningen och att denne aktör förbinder sig att i ett av dessa länder dehydratisera den alkohol som tilldelats och att därefter exportera den för användning endast inom bränslesektorn.

4. Anbuden skall ha lämnats in till den behöriga enheten vid kommissionen senast kl 12.00 Brysseltid den dag som i meddelandet om anbudsinfordran angavs som sista inlämningsdag.

5. Anbud skall endast vara giltiga om det före utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud styrks att en deltagandesäkerhet har ställts hos det berörda interventionsorganet.

Denna säkerhet skall uppgå till 4 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %, och den skall ställas för den totala kvantitet som säljs.

▼B

6. I tillämpningen av punkt 5 skall det berörda interventionsorganet

a) genast utfärda ett intyg till anbudsgivarna på att deltagandesäkerheten har ställts för de kvantiteter som varje interventionsorgan ansvarar för,

b) senast två arbetsdagar efter den sista dagen för inlämnande av anbud överlämna en förteckning över kontrollerade och godkända deltagandesäkerheter till kommissionen.

7. Att anbudet inte får dras tillbaka efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut och att en säkerhet har ställts som en garanti för export och/eller fullgörande av skyldigheter skall anses utgöra de grundläggande kraven för deltagandesäkerheten i den mening som avses i artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85.

Artikel 89

Anbud som antas

1. Kommissionen skall snarast och i enlighet med förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999, på grundval av de anbud som lämnats in, fatta beslut om att anta ett anbud eller inte.

2. När anbud antas skall kommissionen anta det fördelaktigaste anbudet, och om två eller flera anbud ligger på samma nivå skall kommissionen tilldela kvantiteten i fråga genom lottdragning.

3. Kommissionen

a) skall skriftligen och mot mottagningsbevis meddela de anbudsgivare vars anbud inte har antagits,

b) skall underrätta de medlemsstater där alkoholen förvaras och de anbudsgivare som har tilldelats kontrakt om sitt beslut,

c) skall i förenklad form offentliggöra resultaten av anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Den säkerhet som avses i artikel 88.5 i den här förordningen skall frisläppas om anbudet inte har accepterats eller om anbudstagaren har ställt hela den säkerhet som skall vara en garanti för export och för fullgörande av skyldigheter i samband med anbudsinfordran i fråga.

Artikel 90

Kontraktsbevis

Interventionsorganet skall ge varje anbudstagare ett bevis på att hans anbud har antagits.

Detta bevis skall utfärdas senast tjugo dagar efter det att det meddelande som avses i artikel 89.3 i den här förordningen mottagits.

▼B

Artikel 91

Avhämtning av alkoholen

1. Det interventionsorgan som innehar alkoholen och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt skall gemensamt för varje parti fastställa en preliminär tidsplan för avhämtning av alkoholen.

2. Anbudstagaren skall före den första avhämtningen, och senast den dag då uttagsordern utfärdas, ställa en säkerhet hos interventionsorganet i syfte att ge garantier för export inom föreskrivna tidsfrister och för att han fullgör sina skyldigheter.

3. Säkerheten för fullgörande av skyldigheter skall uppgå till 30 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %.

4. Den säkerhet som skall ge garantier för export inom föreskrivna tidsfrister skall uppgå till 3 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %, och den skall ställas för varje kvantitet alkohol som finns med i en uttagsorder.

5. Före avhämtning av tilldelad alkohol skall interventionsorganet och anbudstagaren ta ett referensprov och analysera detta prov för att kontrollera alkoholhalten i volymprocent.

Om det slutliga resultatet av analyserna påvisar en skillnad mellan alkoholhalten i volymprocent i den alkohol som skall avhämtas och den lägsta alkoholhalt i volymprocent som angavs i meddelandet om anbudsinfordran, skall följande gälla:

a) Interventionsorganet skall samma dag informera kommissionen, lagerhållaren, samt anbudstagaren.

b) Anbudstagaren

   i) får då välja att överta ett parti som har dessa egenskaper, under förutsättning att kommissionen ger sitt godkännande,

   ii) eller vägra att överta partiet i fråga.

I dessa två fall skall anbudstagaren, i enlighet med bilaga V till den här förordningen, samma dag underrätta interventionsorganet och kommissionen om detta.

När detta krav har uppfyllts skall anbudstagaren, i det fall han vägrar att överta partiet i fråga, anses vara befriad från varje skyldighet beträffande detta parti.

6. Om anbudstagaren vägrar att överta varorna, i enlighet med punkt 5, skall interventionsorganet i fråga inom åtta dagar se till att han utan extra kostnader får en annan kvantitet alkohol av den kvalitet som föreskrivs.

7. Alkoholen skall avhämtas mot uppvisande av en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet så snart den kvantitet alkohol som skall avhämtas är betald. Denna kvantitet skall fastställas till närmaste hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

Varje uttagsorder skall omfatta en mängd på minst 2 500 hl, utom när det gäller den sista avhämtningen i varje medlemsstat.

▼M12

I uttagsordern skall den tidsfrist inom vilken alkoholen skall ha flyttats från det berörda interventionsorganets lager anges. Tidsfristen för uttaget får inte vara längre än åtta dagar räknat från det datum då uttagsorden utfärdades. Om uttagsordern omfattar mer än 25 000 hektoliter får tidsfristen emellertid vara längre än åtta dagar, dock inte längre än 15 dagar.

▼M14

8. Äganderätten till den alkohol som uttagsordern omfattar skall övergå till köparen det datum som anges i uttagsordern, vilket dock inte kan vara senare än de datum som avses i punkt 7 tredje stycket.

9. Om alkoholen avhämtas senare än den tidsfrist som anges på uttagsordern på grund av omständigheter som anbudstagaren råder över, skall denne bära kostnaderna för lagring och överta ansvaret i fråga om stöldrisk, svinn och förstörelse.

Om alkoholen avhämtas senare än den tidsfrist som anges på uttagsordern på grund av omständigheter som interventionsorganet råder över, skall respektive medlemsstat bära kostnaderna för skadestånd.

▼M12

10. Avhämtningen av alkoholen från respektive interventionsorgans lager skall ske inom en tidsfrist som skall fastställas enligt förfarandet i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 då ett anbudsförfarande inleds.

▼B

11. Användningen av alkoholen skall vara avslutad senast två år efter den dag då den första avhämtningen sker.

▼M5

12. Säkerheten för att garantera att alkoholen exporteras skall, av det interventionsorgan som innehar den, frisläppas för varje kvantitet som bevisligen har exporterats inom föreskriven tidsfrist. Om tidsfristen för export överskrids skall, genom undantag från artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85, och utom i fall av force majeure, denna exportsäkerhet på 3 euro per hektoliter hundraprocentig alkoholvara förverkas

a) under alla förhållanden till 15 %,

b) per dag efter den överskridna exporttidsfristen till 0,33 % av återstående belopp, efter avdrag av de tidigare 15 %.

▼B

13. Fullgörandesäkerheten skall frisläppas i enlighet med artikel 100.3 b i den här förordningen.

Delavsnitt III — Avsättning för användning av bioetanol i gemenskapen

▼M19

Artikel 92

Inledande av anbudsinfordran

1. I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 75 i förordning (EG) nr 1493/1999 får kommissionen varje kvartal inleda en eller flera anbudsinfordringar för alkohol som endast skall användas i form av bioetanol inom bränslesektorn i gemenskapen.

De kvantiteter alkohol som tilldelas genom en sådan anbudsinfordran får per anbudsinfordran inte överstiga 700 000 hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

▼M19

2. Alkoholen skall tilldelas företag som är etablerade i Europeiska gemenskapen, och den skall användas inom bränslesektorn.

Medlemsstaterna skall därför godkänna företag som man anser vara berättigade och som har inlämnat en ansökan med följande dokumentation:

a) En deklaration från företaget om att det finns kapacitet att använda minst 50 000 hl alkohol per år.

b) Uppgift om företagets huvudkontor.

▼M21

c) Företagets adress och en kopia av beskrivningen av anläggningen där alkoholen bearbetas till 100 %-ig alkohol, samt uppgift om årlig bearbetningskapacitet.

▼M19

d) En kopia av tillstånd från medlemsstatens nationella myndigheter att bedriva denna verksamhet.

▼M21

e) Företagets åtagande att se till att de slutliga köparna av alkoholen endast kommer att använda denna för att framställa bränsle i form av bioetanol i gemenskapen.

▼M19

3. En medlemsstats godkännande är giltigt i hela gemenskapen.

4. De företag som kommissionen godkänt den 1 mars 2005 skall anses vara godkända i enlighet med den här förordningen.

▼M21

5. Medlemsstaterna skall snarast informera kommissionen om varje nytt godkännande eller tillbakadragande av godkännande och ange exakt datum för beslutet.

▼M19

6. Kommissionen skall regelbundet offentliggöra förteckningen över de företag som medlemsstaterna godkänt.

Artikel 93

Meddelande om anbudsinfordran

Meddelandet om anbudsinfordran skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det skall innehålla uppgifter om

a) särskilda villkor för anbudsinfordran, samt berörda interventionsorgans namn och adress,

b) den kvantitet alkohol, uttryckt i hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, som anbudsinfordran omfattar,

c) partier,

d) betalningsvillkor,

e) förfarandet för att få ett prov,

▼M19

f) nivån på den deltagandesäkerhet som avses i artikel 94.4 och på den fullgörandesäkerhet som avses i artikel 94c.3.

Artikel 94

Krav beträffande anbuden

▼M21

1. Anbud skall lämnas in av ett företag som är godkänt då anbudsinfordran offentliggörs.

2. En anbudsgivare får endast lämna ett anbud per parti. Om en anbudsgivare lämnar flera anbud per parti skall anbuden ogiltigförklaras.

▼M19

3. Anbuden skall lämnas in till interventionsorganet i respektive medlemsstat senast kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel) den dag som anges som sista dag för inlämnande av anbud i meddelandet om anbudsinfordran.

4. Ett anbud skall endast vara giltigt om det, innan tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut, har styrkts att anbudsgivaren hos det berörda interventionsorganet har ställt en deltagandesäkerhet på fyra euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent för hela den utbjudna kvantiteten.

I detta syfte skall de berörda interventionsorganen genast utfärda ett intyg till anbudsgivarna om att deltagandesäkerheten har ställts för de kvantiteter som varje interventionsorgan ansvarar för.

5. Vad gäller deltagandesäkerheten skall de grundläggande kraven i artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 anses vara uppfyllda genom att ett anbud inte får dras tillbaka efter det att den fastställda tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut, och genom att en fullgörandesäkerhet skall ställas.

Artikel 94a

Meddelande om anbud

Det berörda interventionsorganet skall, inom två arbetsdagar efter sista dag för inlämning av anbud, till kommissionen lämna in en förteckning utan namnuppgifter som innehåller följande information om varje anbud som inkommit:

a) De erbjudna priserna.

b) Det begärda partiet.

▼M21

_____

▼M19

Artikel 94b

Antagande av anbud

1. Kommissionen skall snarast möjligt och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 75.2 i förordning (EG) nr 1493/1999 besluta om huruvida de anbud som mottagits skall antas eller inte.

▼M19

2. När anbud skall väljas ut skall kommissionen anta det fördelaktigaste anbudet per parti, och om två eller flera anbud ligger på samma nivå skall kommissionen tilldela kvantiteten i fråga genom lottdragning.

▼M21

3. Kommissionen skall meddela de medlemsstater och interventionsorgan som innehar alkohol och till vilka anbud har lämnats in om de beslut som fattats genom tillämpning av den här artikeln.

▼M19

4. Kommissionen skall i förenklad form offentliggöra anbudsinfordrans resultat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼M21

Artikel 94c

Kontraktsbevis och meddelanden till kommissionen

1. Interventionsorganet skall utan dröjsmål meddela anbudsgivarna, skriftligen och mot mottagningsbevis, vilket beslut som fattats om deras anbud.

2. Inom fem arbetsdagar efter det att det meddelande som avses i artikel 94b.3 tagits emot skall interventionsorganet till kommissionen lämna namn- och adressuppgifter avseende den anbudsgivare som lämnat in respektive anbud.

3. Inom två veckor efter det att det meddelande som avses i punkt 1 tagits emot, skall interventionsorganet ge varje anbudsgivare vars anbud antagits ett bevis på detta.

4. Inom två veckor efter det att det meddelande som avses i punkt 1 tagits emot, skall varje anbudsgivare vars anbud antagits styrka att det hos interventionsorganet ställts en fullgörandesäkerhet på 40 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, för att garantera att all den alkohol som tilldelats används för de syften som anges i artikel 92.1.

▼M19

Artikel 94d

Avhämtning av alkoholen

1. Det interventionsorgan som innehar alkoholen och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt skall gemensamt fastställa en preliminär tidsplan för avhämtning av alkoholen.

2. Alkoholen skall avhämtas mot uppvisande av en uttagsorder som utfärdats av interventionsorganet så snart den berörda kvantiteten alkohol är betald. Denna kvantitet skall fastställas till närmaste hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

Varje uttagsorder skall omfatta minst 2 500 hl, utom när det gäller den sista avhämtningen i varje medlemsstat.

I uttagsordern skall den tidsfrist inom vilken alkoholen skall ha flyttats från det berörda interventionsorganets lager anges. Tidsfristen för uttaget får inte vara längre än åtta dagar räknat från det datum då uttagsorden utfärdades. Om uttagsordern omfattar mer än 25 000 hl, får tidsfristen emellertid vara längre än åtta dagar, dock inte längre än 15 dagar.

▼M19

3. Äganderätten till den alkohol som omfattas av en uttagsorder skall övergå till köparen den dag som anges i uttagsordern, vilket inte får vara senare än åtta dagar efter den dag då uttagsordern utställdes, och kvantiteterna i fråga skall anses ha avhämtats samma dag. Från och med den tidpunkten skall köparen överta ansvaret i fråga om stöldrisk, svinn och förstörelse, samt för lagringskostnader för alkohol som inte har avhämtats.

4. Alkoholen skall vara avhämtad sex månader efter mottagandet av meddelandet om att anbudet antagits.

5. Användningen av alkoholen skall vara avslutad senast två år efter den dag då den första avhämtningen skedde.

▼B

Delavsnitt IV — Allmänna bestämmelser och kontrollbestämmelser

Artikel 95

Bestämmelser beträffande alkoholen

1. För att kunna utarbeta meddelandena om anbudsinfordringar eller offentliga auktioner skall kommissionen från de berörda medlemsstaterna begära information som för varje medlemsstat skall innehålla uppgifter om

a) den kvantitet alkohol uttryckt i hektoliter med en alkoholhalt i volymprocent på 100 % som kan säljas genom anbudsinfordran,

b) typ av alkohol,

c) partiets kvalitet, med angivande av en övre och en nedre gräns för de egenskaper som avses i artikel 96.4 d i) och ii) i den här förordningen.

Senast tolv dagar efter mottagandet av en sådan begäran skall berörda medlemsstater meddela kommissionen de exakta lagringsplatserna och detaljerade uppgifter om de olika behållare med alkohol som uppfyller de fastställda kvalitetskraven och som innehåller en sammanlagd kvantitet alkohol som inte understiger den som anges i första stycket under a i den här artikeln.

2. När de uppgifter som avses i punkt 1 andra stycket har meddelats kommissionen får alkoholen i dessa behållare inte flyttas förrän en uttagsorder för den har utfärdats.

▼M5

Alkohol i behållare som inte anges i meddelandena om anbudsinfordran och offentlig auktion, eller i det beslut av kommissionen som avses i artiklarna 83-93 i den här förordningen, skall inte omfattas av detta förbud.

Interventionsorgan som innehar alkohol kan, i synnerhet av logistikskäl, ersätta alkohol i de behållare som anges i medlemsstaternas meddelande enligt punkt 1 i den här artikeln med en annan alkohol, som är av samma typ eller som blandats med annan alkohol som levererats till interventionsorganet fram till dess att en uttagsorder utfärdas. Medlemsstaternas interventionsorgan skall meddela kommissionen om att alkoholen ersatts.

▼M12

_____

▼B

Artikel 96

Bestämmelser beträffande partier

1. Alkoholen skall avyttras i partier.

2. Ett parti skall bestå av en kvantitet alkohol av tillräckligt enhetlig kvalitet; den får vara fördelad på flera behållare, samt lagras på flera platser och i flera medlemsstater.

3. Varje parti skall numreras. Partinumren skall föregås av ”EG”.

4. Varje parti skall beskrivas. Denna beskrivning skall åtminstone innehålla uppgifter om

a) lagringsplatsen för partiet, inbegripet en hänvisning som gör det möjligt att identifiera varje behållare som innehåller alkohol, samt kvantiteten alkohol i varje behållare,

b) den totala kvantiteten, uttryckt i hektoliter med en alkoholhalt i volymprocent på 100 %; kvantiteten skall anges på cirka 1 % när,

c) minimala alkoholhalten i varje behållare, uttryckt i volymprocent,

d) om möjligt, partiets kvalitet med en övre och nedre gräns för följande värden:

   i) syrahalt, uttryckt i gram ättiksyra per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol,

   ii) metanolhalt, i gram per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol,

e) En hänvisning till den interventionsåtgärd som föranledde alkoholproduktionen, med angivande av den tillämpliga artikeln i förordning (EG) nr 1493/1999.

5. Om en anbudsinfordran omfattar mer än två partier behöver endast det första partiet eller de två första partierna, upp till en kvantitet på en miljon hl alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, beskrivas i enlighet med punkt 4.

Artikel 97

Allmänna bestämmelser beträffande anbud

▼M19

1. För att vara giltiga skall anbuden vara skriftliga, och utöver de särskilda angivelser som avses i delavsnitten I, II eller III skall de också innehålla uppgifter om

▼B

a) referens avseende anbudsinfordran,

b) anbudsgivarens namn och adress,

c) priset i euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol,

d) en försäkran från anbudsgivaren som innebär en förpliktelse att uppfylla alla bestämmelser som gäller för det aktuella anbudsförfarandet,

e) en försäkran från anbudsgivaren, i vilken:

▼B

i) han avstår från reklamationer vad gäller kvaliteten och egenskaperna hos den alkohol som eventuellt tilldelas honom,

ii) han accepterar varje form av kontroll avseende ändamålet med och användningsområdet för alkoholen,

iii) han åtar sig bevisbördan i fråga om alkoholens användning i enlighet med villkoren i meddelandet om anbudsinfordran.

2. Ett anbud är endast giltigt

a) om anbudsgivaren är etablerad i gemenskapen,

b) om det gäller ett helt parti.

3. Ett giltigt anbud får inte återtas.

4. Anbud kan förkastas, om anbudsgivaren inte ställer alla nödvändiga säkerheter som garanti för att han kommer att uppfylla sina förpliktelser.

Artikel 98

Varuprover

▼M19

1. Från och med offentliggörandet av meddelandet om anbudsinfordran och fram till sista dagen för inlämnande av anbud kan alla intresserade parter, mot betalning av tio euro per liter, erhålla prover av den alkohol som bjuds ut. Kvantiteten per intresserad part får inte överstiga fem liter per behållare.

2. Efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud får anbudsgivare, eller godkända företag enligt artikel 92, erhålla prover av den tilldelade alkoholen.

Efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud får de anbudsgivare som erbjudits ett ersättningsparti enligt artikel 83.3 andra stycket erhålla prover av den alkohol som erbjuds som ersättning.

Dessa prover kan fås från interventionsorganet mot betalning av tio euro per liter, varvid kvantiteten skall vara begränsad till fem liter per behållare.

▼B

3. Interventionsorganet i den medlemsstat där alkoholen förvaras skall vidta de åtgärder som behövs föra att de intresserade parterna skall kunna utnyttja den rättighet som avses i punkt 2.

4. Om anbudsgivaren eller det företag som godkänts enligt artikel 92 inom den tidsfrist för avhämtning av det aktuella alkoholpartiet som fastställs i artiklarna 85, 91 eller 94 i den här förordningen kan konstatera att en kvantitet alkohol som tilldelats honom inte kan användas för det planerade ändamålet till följd av dolda fel som på grund av sin natur inte kunde upptäckas vid den tidpunkt när det var möjligt att kontrollera alkoholen före tilldelningen av kontraktet, får kommissionen, under förutsättning att detta konstaterande bekräftas av interventionsorganet, besluta att erbjuda anbudsgivaren en kvantitet ersättningsalkohol. Den behållare i vilken ersättningsalkoholen förvaras skall fastställas i samråd med det berörda interventionsorganet. Om anbudsgivaren inte skriftligen har något att invända mot detta till det berörda interventionsorganet inom 10 arbetsdagar från den dag då kommissionens beslut om

▼B

ersättningsmängden meddelades, skall han anses ha samtyckt till ersättningen.

Artikel 99

Krav beträffande denaturering och/eller märkning

1. Om alkoholen skall denatureras skall detta ske i fråga om den kvantitet som avhämtas mellan den tidpunkt då uttagsordern överlämnas och den tidpunkt då alkoholen avhämtas under den berörda medlemsstatens kontroll. Kostnaderna för denna denaturering skall den anbudsgivare som tilldelats kontraktet stå för.

2. Denatureringen skall ske genom att 1 % bensin tillsätts i den aktuella kvantiteten alkohol med en alkoholhalt på 100 % vol.

3. Denatureringen får utföras i en särskild behållare för detta ändamål.

Artikel 100

Krav beträffande säkerheter

I tillämpningen av den här förordningen skall följande gälla:

1) a) Vad gäller deltagandesäkerheten skall de grundläggande kraven enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 anses vara uppfyllda genom att ett anbud inte får dras tillbaka efter det att den fastställda tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut, och genom att en fullgörandesäkerhet skall ställas.

   b) Vad gäller fullgörandesäkerheten skall de grundläggande kraven enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85 anses vara uppfyllda genom att den avhämtade alkoholen verkligen skall användas för de ändamål som anges i den aktuella anbudsinfordran, och genom att hela kvantiteten alkohol skall avhämtas från varje berört interventionsorgans lager innan tidsfristen för detta löper ut.

2) a) Den tilldelade alkoholen skall helt och hållet användas för de ändamål som föreskrivs i respektive anbudsinfordran, med avdrag för eventuella förluster under transport eller under sådan bearbetning som är nödvändig för den slutliga användningen av alkoholen.

   Förluster får endast accepteras under förutsättning att de ligger inom de gränser som anges under b nedan, och att detta kan konstateras vid den slutliga användningen samt, i fråga om alkohol som skall exporteras, på den plats där alkoholen förs ut från gemenskapens tullområde, varvid detta skall intygas av den behöriga kontrollmyndigheten och/eller av det internationella övervakningsföretaget i de fall ett sådant har utsetts i enlighet med artikel 102 i den här förordningen.

   b) Om förlusterna i nedanstående fall är större än vad som anges nedan skall, utom vid fall av force majeure, 96 euro av fullgörandesäkerheten vara förverkad per hektoliter:

      i) 0,05 % av lagrad alkohol, när det rör sig om förluster genom avdunstning.

▼B

ii) 0,4 % av alkohol som avhämtas från lager, när det rör sig om förluster under en eller flera landtransporter.

iii) 1 % av alkohol som avhämtas från lager, när det rör sig om förluster under en eller flera landtransporter i kombination med en eller flera sjötransporter.

iv) 2 % av alkohol som avhämtas från lager, när det rör sig om förluster under land- och sjötransporter som är nödvändiga för en anbudsinfordran för export av alkohol till ett av de tredje länder som anges i artikel 87 i den här förordningen.

v) 0,9 % av alkohol som rektifieras till följd av förluster genom rektifiering inom gemenskapen,

vi) 0,9 % av alkohol som dehydratiseras till följd av förluster genom dehydratisering inom gemenskapen.

vii) 1,2 % av alkohol som rektifieras till följd av förluster genom rektifiering i ett av de tredje länder som anges i artikel 87 i den här förordningen.

viii) 1,2 % av alkohol som dehydratiseras till följd av förluster genom dehydratisering i ett av de tredje länder som anges i artikel 87 i den här förordningen.

▼M2

Den femte och/eller den sjätte procentandelen kan kumuleras med den andra och den tredje procentandelen.

Den sjunde och/eller den åttonde procentandelen kan kumuleras med den fjärde procentandelen.

▼B

I tillämpningen av procentandelarna ovan skall kvantiteterna alkohol fastställas utifrån de kalibreringsintyg eller liknande handlingar som utfärdats av de behöriga kontrollmyndigheterna.

▼M19

c) Beträffande alkohol som tilldelas för nya industriella användningsområden eller genom anbudsinfordringar för att användas som bioetanol inom gemenskapens bränslesektor och som måste rektifieras före den slutliga användningen, skall alkoholen anses ha använts helt för de föreskrivna ändamålen när minst 90 % av de totala alkoholkvantiteter som avhämtats i samband med anbudsinfordran har använts för ändamålen i fråga.

Den anbudsgivare som godkänt att köpa alkoholen skall informera informationsorganet om kvantiteten, ändamålet och användningen när det gäller de produkter som erhålls genom rektifieringen.

Förlusterna får emellertid inte överskrida gränserna enligt b ovan.

▼B

3) a) Deltagandesäkerheten skall frisläppas omedelbart om ett anbud inte accepteras eller om anbudstagaren uppfyller villkoren i punkt 1 a.

b) Varje interventionsorgan som innehar alkohol skall utan dröjsmål frisläppa fullgörandesäkerheten om anbudstagaren, beträffande de kvantiteter som avhämtats, lämnar in de bevis som krävs i punk-

▼B

terna 2 och 3 samt i avdelning V i förordning (EEG) nr 2220/85 till respektive interventionsorgan.

c) Genom undantag från artikel 27 i förordning (EEG) nº 2220/85 skall 10 % av säkerheten inte frisläppas förrän anbudstagaren, beträffande de kvantiteter som avhämtats, lämnar in bevisen i fråga om användningen av alkoholen till respektive interventionsorgan och då lämnar uppgifter om alla eventuella förluster under anbudsförfarandet i fråga. Om dessa bevis inte lämnas in senast tolv månader efter det att den slutliga användningen av alkoholen skulle vara avslutad, skall 96 euro per hektoliter vara förverkade i de fall det rör sig om förluster som överskrider gränserna i punkt 2.

Artikel 101

Kontroller

1. De berörda medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta genomförandet av de transaktioner som avses i detta kapitel och för att se till att gemenskapens bestämmelser följs. De skall utse ett eller flera organ som skall ha till uppgift att kontrollera att bestämmelserna följs.

Kontrollen skall åtminstone motsvara den kontroll som utförs på inhemsk alkohol och skall omfatta minst följande:

a) Fysisk kontroll av den transporterade alkoholen.

b) Täta stickprovskontroller av alkoholens användning, minst en gång i månaden.

c) Kontroll av bokföring, journaler, användningsprocesser och lager.

Om alkoholen har denaturerats, skall kontroller göras minst varannan månad.

2. Medlemsstaterna skall fastställa vilka dokument, förteckningar och andra verifikationer eller upplysningar som anbudsgivare som har tilldelats kontrakt skall tillhandahålla. De skall meddela kommissionen vilka kontroller de har utfört i tillämpningen av punkt 1. För att se till att kontrollerna blir effektiva skall kommissionen, om så behövs, meddela de berörda medlemsstaterna sina synpunkter på vilka åtgärder som måste vidtas.

3. De åtgärder som medlemsstaterna vidtar skall meddelas kommissionen innan kontrollerna utförs.

▼M12

4. När alkohol avsätts för att användas enbart inom bränslesektorn i tredje länder skall, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, de kontroller som avser alkoholens faktiska användning genomföras intill dess att alkoholen blandas med ett denatureringsmedel i bestämmelselandet.

För avsättning av alkohol för användning som bioetanol i gemenskapen skall dessa kontroller genomföras till dess att denna alkohol tas emot av ett oljeföretag som använder bioetanol eller av ett godkänt företag enligt artikel 92, om det finns garantier för de kontroller som avses i tredje stycket så snart som detta godkända företag mottar vinalkoholen.

I de fall som avses i första och andra styckena skall alkoholen i fråga fortsätta att kontrolleras av ett officiellt organ som garanterar att den

▼M12

används inom bränslesektorn genom tillämpning av ett särskilt skattesystem som förutsätter denna slutanvändning.

▼B

Artikel 102

Anlitande av ett internationellt övervakningsföretag

I ett meddelande om anbudsinfordran får det anges att internationella övervakningsföretag skall anlitas för att kontrollera att anbudsinfordran genomförs korrekt, och särskilt för att kontrollera för vilka ändamål alkoholen skall användas och/eller den slutliga användningen. Kostnaderna för såväl detta som för analyser och kontroller enligt artikel 100 i den här förordningen skall den anbudsgivare som tilldelats kontraktet stå för.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

▼M12

Artikel 102a

Undantag från tidsfristerna för betalning

Genom undantag från bestämmelserna om de tidsfrister för betalningarna som beviljas medlemsstaternas behöriga myndighet enligt denna förordning kan denna myndighet, om den skulle hysa tvivel när det gäller rätten till stöd, genomföra nödvändiga kontroller och skjuta upp utbetalningen till dess att rätten till stöd har erkänts.

▼M17

Artikel 102b

Uppgifter om de behöriga myndigheterna

Medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över de behöriga myndigheter eller instanser som har utsetts för tillämpningen av den här förordningen och på elektronisk väg meddela kommissionen denna förteckning. De skall också utan dröjsmål meddela alla eventuella ändringar av förteckningen efter detta.

Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter på sin webbplats.

▼M12

Artikel 103

Meddelanden till kommissionen

1. När det gäller stöd för privat lagring av vin och must enligt avdelning III kapitel I i förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna meddela följande:

a) Senast den 31 december vinåret efter det att avtalen har ingåtts, de kvantiteter druvmust som bearbetats till koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust under avtalets giltighetstid, samt de kvantiteter som framställts.

b) Senast den 5 mars innevarande vinår, de kvantiteter produkter som omfattades av avtal den 16 februari.

▼M19

2. När det gäller destillationer enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna i slutet av varje månad meddela följande:

a) De kvantiteter vin, jäsningsrester av vin och vin med tillsats av alkohol som destillerades under föregående månad.

b) De kvantiteter alkohol, fördelade på neutral alkohol, råalkohol och sprit,

— som framställdes under föregående månad,

— som övertogs av interventionsorganen under föregående månad,

— som avyttrades av interventionsorganen under föregående månad samt den del av dessa kvantiteter som exporterades, med uppgift om försäljningspris,

— som innehades av interventionsorganen i slutet av föregående månad.

▼M12

3. När det gäller avsättning av alkohol som övertagits av interventionsorgan enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 1493/1999, skall medlemsstaterna senast i slutet av varje månad meddela följande:

a) De kvantiteter alkohol som avhämtats under föregående månad efter ett anbudsförfarande.

b) De kvantiteter alkohol som avhämtats under föregående månad efter offentlig auktion.

4. När det gäller destillation enligt artikel 29 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna i slutet av varje månad meddela följande:

a) De kvantiteter vin som destillerats under föregående månad.

b) De kvantiteter alkohol som under föregående månad omfattats av sekundärt stöd.

5. När det gäller stöd enligt artikel 34 i förordning (EG) nr 1493/1999 för koncentrerad must och rektifierad koncentrerad must som används för berikning skall medlemsstaterna senast den 31 december året efter innevarande vinår meddela följande:

a) Antal producenter som beviljats stöd.

b) De kvantiteter vin som berikats.

c) De kvantiteter koncentrerad druvmust och rektifierad koncentrerad druvmust som använts för detta, uttryckta i potentiell alkoholhalt i volymprocent och per hektoliter, och fördelade efter den vinodlingszon där de har sitt ursprung.

6. När det gäller stöden för framställning av druvsaft och andra livsmedel som framställts av sådan druvsaft enligt artikel 35.1 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna senast den 30 april för föregående vinår meddela följande:

a) De kvantiteter råvaror för vilka en stödansökan har lämnats in, fördelade på råvaruslag.

▼M12

b) De kvantiteter råvaror för vilka en stödansökan har beviljats, fördelade på råvaruslag.

7. När det gäller stöden för framställning av vissa produkter i Förenade kungariket och Irland enligt artikel 35.1 b och c i förordning (EG) nr 1493/1999 skall medlemsstaterna senast den 30 april för föregående vinår meddela följande:

a) De kvantiteter druvmust och koncentrerad druvmust för vilka en stödansökan har lämnats in, fördelade per vinodlingszon där de har sitt ursprung.

b) De kvantiteter druvmust och koncentrerad druvmust för vilka stöd har beviljats, fördelade per vinodlingszon där de har sitt ursprung.

c) De priser som producenter och andra aktörer har betalat för druvmusten och den koncentrerade druvmusten.

8. Medlemsstaterna skall meddela

a) senast den 30 april beträffande föregående vinår, de fall där destillatörer eller producenter av vin som tillsatts alkohol inte har fullgjort sina skyldigheter, samt vilka åtgärder som då har vidtagits,

b) tio dagar före varje kvartalsslut, vilka beslut som har fattats i de fall där klausulen om force majeure har åberopats, samt vilka åtgärder de behöriga myndigheterna då har vidtagit i de fall som avses i den här förordningen.

▼B

Artikel 104

Tidsfrister och datum

De tidsfrister, datum och villkor som avses i den här förordningen skall fastställas i enlighet med förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71. Artikel 3.4 i den förordningen skall emellertid inte tillämpas för att fastställa hur lång den lagringsperiod skall vara som avses i avdelning II i den här förordningen.

Artikel 105

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 2682/77, 1059/83, 3461/85, 441/88, 2598/88, 2640/88, 2641/88, 2721/88, 2728/88, 3105/88, 1238/92, 377/93 och 2192/93 upphör att gälla ([1]).

Artikel 106

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapens officiella tidning.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 2000.

([1]) Se fotnoten i artikel 1 i den här förordningen.

▼B

För produkter från vinåret 1999/2000 skall emellertid följande förordningar gälla fram till och med den 31 augusti 2000:

— Förordning (EEG) nr 1059/83.

— Förordning (EEG) nr 2640/88.

— Förordning (EEG) nr 2641/88.

— Förordning (EEG) nr 2721/88.

— Förordning (EEG) nr 2728/88.

— Förordning (EEG) nr 3105/88.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

▼M12

Jämförande tabell för potentiell alkoholhalt och värden som erhålls vid 20 ºC med refraktometri enligt metoden i bilagan till förordning (EEG) nr 558/93

▼B

(artikel 13 i den här förordningen)

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
50,9	34,62	
51,0	34,69	
51,1	34,76	
51,2	34,82	
51,3	34,89	
51,4	34,96	
51,5	35,06	
51,6	35,16	
51,7	35,25	
51,8	35,35	
51,9	35,45	39,07
52,0	35,55	39,17
52,1	35,63	39,26
52,2	35,70	39,35
52,3	35,77	39,45
52,4	35,85	39,54
52,5	35,95	39,63
52,6	36,05	39,73
52,7	36,14	39,83
52,8	36,23	39,93
52,9	36,32	40,02
53,0	36,41	40,12
53,1	36,49	40,22
53,2	36,56	40,30
53,3	36,63	40,40
53,4	36,71	40,50
53,5	36,81	40,59
53,6	36,91	40,69
53,7	37,01	40,79
53,8	37,11	40,89
53,9	37,20	40,99
54,0	37,30	41,09
54,1	37,38	41,18
54,2	37,45	41,28
54,3	37,53	41,37

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
54,4	37,60	41,47
54,5	37,69	41,56
54,6	37,78	41,66
54,7	37,87	41,76
54,8	37,94	41,86
54,9	38,02	41,95
55,0	38,09	42,04
55,1	38,16	42,14
55,2	38,26	42,23
55,3	38,36	42,33
55,4	38,46	42,44
55,5	38,56	42,54
55,6	38,66	42,64
55,7	38,76	42,74
55,8	38,86	42,83
55,9	38,95	42,93
56,0	39,06	43,04
56,1	39,12	43,13
56,2	39,19	43,23
56,3	39,26	43,32
56,4	39,32	43,42
56,5	39,42	43,52
56,6	39,52	43,62
56,7	39,62	43,72
56,8	39,72	43,81
56,9	39,82	43,92
57,0	39,92	44,02
57,1	39,99	44,12
57,2	40,07	44,22
57,3	40,14	44,31
57,4	40,21	44,41
57,5	40,31	44,51
57,6	40,41	44,61
57,7	40,51	44,71
57,8	40,60	44,81
57,9	40,69	44,91
58,0	40,78	45,01
58,1	40,85	45,11
58,2	40,93	45,21
58,3	40,99	45,30
58,4	41,08	45,40

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
58,5	41,17	45,50
58,6	41,27	45,61
58,7	41,37	45,71
58,8	41,47	45,80
58,9	41,57	45,91
59,0	41,67	46,01
59,1	41,77	46,11
59,2	41,87	46,22
59,3	41,97	46,32
59,4	42,06	46,43
59,5	42,14	46,53
59,6	42,23	46,64
59,7	42,31	46,74
59,8	42,38	46,83
59,9	42,46	46,93
60,0	42,53	47,03
60,1	42,63	47,12
60,2	42,73	47,23
60,3	42,83	47,34
60,4	42,93	47,44
60,5	43,03	47,55
60,6	43,12	47,65
60,7	43,20	47,75
60,8	43,27	47,85
60,9	43,35	47,94
61,0	43,42	48,04
61,1	43,51	48,14
61,2	43,60	48,25
61,3	43,69	48,36
61,4	43,79	48,46
61,5	43,89	48,57
61,6	43,99	48,67
61,7	44,08	48,79
61,8	44,18	48,89
61,9	44,28	48,99
62,0	44,38	49,10
62,1	44,48	49,20
62,2	44,58	49,30
62,3	44,65	49,40
62,4	44,73	49,50
62,5	44,80	49,60

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
62,6	44,88	49,71
62,7	44,97	49,81
62,8	45,05	49,91
62,9	45,14	50,02
63,0	45,24	50,12
63,1	45,34	50,23
63,2	45,44	50,34
63,3	45,54	50,45
63,4	45,64	50,56
63,5	45,74	50,67
63,6	45,84	50,77
63,7	45,94	50,88
63,8	46,03	50,99
63,9	46,11	51,08
64,0	46,18	51,18
64,1	46,26	51,29
64,2	46,33	51,39
64,3	46,42	51,49
64,4	46,51	51,60
64,5	46,60	51,71
64,6	46,70	51,81
64,7	46,80	51,92
64,8	46,90	52,03
64,9	46,99	52,14
65,0	47,09	52,25
65,1	47,21	52,36
65,2	47,31	52,46
65,3	47,41	52,57
65,4	47,51	52,68
65,5	47,61	52,79
65,6	47,71	52,90
65,7	47,82	53,01
65,8	47,92	53,12
65,9	48,02	53,22
66,0	48,12	53,34
66,1	48,21	53,44
66,2	48,30	53,54
66,3	48,40	53,64
66,4	48,49	53,75
66,5	48,58	53,86
66,6	48,67	53,96

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
66,7	48,76	54,08
66,8	48,86	54,18
66,9	48,95	54,29
67,0	49,04	54,40
67,1	49,14	54,51
67,2	49,23	54,62
67,3	49,33	54,73
67,4	49,42	54,83
67,5	49,52	54,95
67,6	49,61	55,06
67,7	49,71	55,17
67,8	49,81	55,28
67,9	49,90	55,40
68,0	50,00	55,50
68,1	50,10	55,61
68,2	50,20	55,72
68,3	50,30	55,83
68,4	50,40	55,94
68,5	50,50	56,06
68,6	50,60	56,16
68,7	50,70	56,28
68,8	50,80	56,38
68,9	50,90	56,50
69,0	50,99	56,61
69,1	51,09	56,72
69,2	51,19	56,83
69,3	51,28	56,94
69,4	51,38	57,06
69,5	51,47	57,17
69,6	51,57	57,28
69,7	51,66	57,39
69,8	51,76	57,51
69,9	51,86	57,62
70,0	51,95	57,72
70,1	52,05	57,84
70,2	52,14	57,95
70,3	52,24	58,07
70,4	52,33	58,18
70,5	52,43	58,29
70,6	52,53	58,41
70,7	52,62	58,52

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
70,8	52,72	58,63
70,9	52,81	58,74
71,0	57,91	58,86
71,1	53,01	58,97
71,2	53,11	59,09
71,3	53,21	59,20
71,4	53,31	59,31
71,5	53,41	59,42
71,6	53,51	59,53
71,7	53,61	59,65
71,8	53,71	59,76
71,9	53,81	59,88
72,0	53,91	59,99
72,1	54,00	60,11
72,2	54,10	60,22
72,3	54,20	60,33
72,4	54,30	60,45
72,5	54,40	60,56
72,6	54,50	60,68
72,7	54,60	60,79
72,8	54,70	60,91
72,9	54,80	61,02
73,0	54,90	61,14
73,1	55,00	61,25
73,2	55,10	61,37
73,3	55,20	61,48
73,4	55,30	61,60
73,5	55,40	61,72
73,6	55,50	61,83
73,7	55,60	61,94
73,8	55,70	62,06
73,9	55,80	62,18
74,0	55,90	62,28
74,1	56,00	62,41
74,2	56,09	62,52
74,3	56,19	62,64
74,4	56,29	62,76
74,5	56,39	62,87
74,6	56,49	62,99
74,7	56,59	63,10
74,8	56,69	63,23

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
74,9	56,79	63,33
75,0	56,89	63,46
75,1		63,58
75,2		63,69
75,3		63,81
75,4		63,93
75,5		64,05
75,6		64,16
75,7		64,28
75,8		64,41
75,9		64,54
76,0		64,66
76,1		64,78
76,2		64,89
76,3		65,02
76,4		65,13
76,5		65,25
76,6		65,37
76,7		65,49
76,8		65,61
76,9		65,74
77,0		65,87
77,1		65,99
77,2		66,09
77,3		66,21
77,4		66,31
77,5		66,45
77,6		66,58
77,7		66,71
77,8		66,82
77,9		66,94
78,0		67,06
78,1		67,19
78,2		67,29
78,3		67,41
78,4		67,52
78,5		67,65
78,6		67,77
78,7		67,89
78,8		68,02
78,9		68,14

▼B

Refractomete, reading % (p/p)	Potential alcoholic strength (% vol)	
	Concentrated must	Rectified concentrated must
79,0		68,26
79,1		68,38
79,2		68,51
79,3		68,62
79,4		68,75
79,5		68,87
79,6		69,00
79,7		69,12
79,8		69,24
79,9		69,35

▼B

BILAGA II

Kvalitetskrav för bordsviner enligt artikel 27 b i) andra strecksatsen i den här förordningen

I. *Vita viner*

a) Lägsta verkliga alkoholhalt: 10,5 % vol

b) Högsta halt av flyktiga syror: 9 milliekvivalenter per liter

c) Högsta halt av svaveldioxid: 155 milligram per liter

II. *Röda viner*

a) Lägsta verkliga alkoholhalt: 10,5 % vol

b) Högsta halt av flyktiga syror: 11 milliekvivalenter per liter

c) Högsta halt av svaveldioxid: 115 milligram per liter

Rosévin skall uppfylla de ovan nämnda kraven för röda viner, utom i fråga om svaveldioxidhalten, där den högsta halten skall vara densamma som för vita viner.

Kraven enligt a och c ovan skall inte gälla för röda bordsviner som framställs av druvsorter av typen Portugieser, samt för vita bordsviner som framställs av druvsorter av typerna Sylvaner, Müller-Thurgau eller Riesling.

▼B

BILAGA III

Definition av neutral alkohol enligt artikel 43 i den här förordningen

1. Organoleptiska egenskaper:		Ingen främmande påvisbar smak i råvaran
2. Lägsta verkliga alkoholhalt:		96 % vol
3. Övre gränsvärden för restsubstanser:		
—	Total syrahalt uttryckt i gram ättiksyra per hl 100-procentig alkohol	1,5
—	Estrar uttryckt i gram etylacetat per hl 100-procentig alkohol	1,3
—	Aldehyder uttryckt i gram acetaldehyd per hl 100-procentig alkohol	0,5
—	Högre alkoholer uttryckt i gram metyl-2-propanol-1 per hl 100-procentig alkohol	0,5
—	Metanol gram per hl 100-procentig alkohol	50
—	Torrsubstans gram per hl 100-procentig alkohol	1,5
—	Flyktiga kvävehaltiga baser uttryckt i gram kväve per hl 100-procentig alkohol	0,1
—	Furfural	Ej påvisbart

▼M12

BILAGA IV

GEMENSKAPSMETOD FÖR ANALYS AV NEUTRAL ALKOHOL

I. *ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*

Vid tillämpningen av denna bilaga skall följande gälla:

a) Med repeterbarhetsgräns avses det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två individuella resultat som har uppnåtts i prov som har genomförts under samma förhållanden (samma person, samma apparatur, samma laboratorium och ett kort tidsintervall) kan förväntas ligga inom en angiven sannolikhet.

b) Med reproducerbarhetsgräns avses det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två individuella resultat som har erhållits under olika förhållanden (olika personer, olika apparatur, olika laboratorier eller olika tidsintervall) kan förväntas ligga inom en angiven sannolikhet.

Med begreppet ”individuellt provresultat” avses det värde som erhålls när den standardiserade analysmetoden tillämpas fullständigt och en gång på ett enda prov. Om inte annat anges, skall sannolikheten vara 95 %.

II. *METODER*

Inledning

1. FÖRBEREDELSE AV PROVET

1.1 Allmänt

Det laboratorieprov som skall analyseras skall normalt vara på 1,5 l såvida det inte krävs en större mängd för en viss analys.

1.2 Förbehandling av provet

Provet skall göras homogent före analys.

1.3 Lagring

Det färdiga provet skall alltid förvaras i en lufttät och fukttät behållare och lagras på ett sådant sätt att det inte försämras. Bland annat bör inte proppar av kork, gummi eller plast komma i direkt beröring med alkoholen och användning av lack till försegling är uttryckligen förbjuden.

2. REAGENSER

2.1 Vatten

2.1.1 Det vatten som skall användas för upplösning, utspädning eller tvätt skall vara destillerat vatten eller avjoniserat vatten av minst motsvarande renhetsgrad.

2.1.2 Med lösning eller utspädning skall, om det inte är fråga om en reagens, förstås en vattenlösning.

2.2 Kemikalier

Om inte annat anges, skall alla kemikalier vara av analytisk kvalitet.

3. APPARATUR

3.1 Apparaturlista

Apparaturlistan omfattar endast apparatur för särskilda ändamål eller med en särskild specifikation.

3.2 Analysvåg

Med analysvåg förstås en våg med en känslighet av minst 0,1 mg.

4. REDOVISNING AV RESULTATEN

4.1 Resultat

Resultaten i analysrapporten skall vara genomsnittet av minst två bestämningar med tillräcklig repeterbarhet (r).

4.2 Beräkning av resultaten

▼M12

Om inte annat anges, skall resultaten beräknas som g/hl etanol (100 volymprocent).

4.3 Antal decimaler

Resultatet skall inte innehålla fler decimaler än vad som är motiverat med hänsyn till den använda analysmetodens noggrannhet.

Metod 1: Bestämning av alkoholhalten

Alkoholhalten i volymprocent bestäms i enlighet med gällande nationella bestämmelser eller vid oenighet med hjälp av alkoholmätare eller hydrometrar sådana dessa definieras i rådets direktiv 76/765/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om alkoholmätare och hydrometrar för alkohol ([1]).

Den skall uttryckas i volymprocent i enlighet med rådets direktiv 76/766/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om alkoholtabeller ([2]).

Metod 2: Bedömning av färg och/eller klarhet

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Metoden gör det möjligt att bedöma neutral alkohols färg och/eller klarhet.

2. DEFINITION

Färg och klarhet: färgen och/eller klarheten enligt bedömning med hjälp av den beskrivna metoden.

3. PRINCIP

Färgen och klarheten bedöms visuellt genom jämförelse med vatten mot vit respektive svart bakgrund.

4. APPARATUR

Ofärgade glascylindrar, minst 40 cm höga.

5. METOD

Två glascylindrar (4) ställs på den vita eller svarta bakgrunden. Den ena cylindern fylls med provet till en höjd av cirka 40 cm och den andra med vatten till samma höjd.

Provet observeras ovanifrån, dvs. i glascylinderns längdaxel, och jämförs med den cylinder som innehåller vatten.

6. TOLKNING

Provets färg och/eller klarhet bedöms genom observation i enlighet med 5.

Metod 3: Bestämning av avfärgningstiden för permanganat

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms avfärgningstiden för permanganat i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Avfärgningstiden för permanganat: avfärgningstiden för permanganat enligt denna metod är det antal minuter som går innan 10 ml av provet efter tillsättning av 1 ml 1 mmol/l kaliumpermanganatlösning har antagit standardens färg.

3. PRINCIP

Den tid som går innan provet efter tillsättning av kaliumpermanganatlösningen har antagit en färg som svarar mot färgstandarden bestäms och definieras som avfärgningstiden för permanganat.

4. REAGENSER

4.1 1 mmol/l kaliumpermanganatlösning bereds omedelbart före användning.

([1]) EGT L 262, 27.9.1976, s. 143.
([2]) EGT L 262, 27.9.1976, s. 149.

▼**M12**

4.2 Färglösning A (röd)

— 59,50 g $CoCl_2 \cdot 6H_{20}$ vägs noggrant.

— En blandning av 25 ml saltsyra (ρ^{20} = 1,19 g/ml) och 975 ml vatten bereds.

— Koboltkloriden tillsätts en del av HCl/vattenblandningen i en 1 000 ml mätkolv och resten av blandningen vid 20 $_{o}$C fylls på upp till strecket.

4.3 Färglösning B (gul)

— 45,00 g $FeCl_3 \cdot 6H_{20}$ vägs noggrant.

— En blandning av 25 ml saltsyra (ρ^{20} = 1,19 g/ml) och 975 ml vatten bereds och sedan förfars på samma sätt med den vägda mängden ferriklorid som när det gäller lösning A.

4.4 Färgstandardlösning

13 ml färglösning A och 5,5 ml färglösning B pipetteras i en 100 ml mätkolv och vatten vid 20 °C fylls på upp till strecket.

Anmärkning:

Färglösningarna A och B kan lagras i mörker vid 4 °C i flera månader. Färgstandarden bör förnyas emellanåt.

5. APPARATUR

5.1 Ofärgade Nesslerrör, 100 ml, graderade i 50 ml, med proppar av slipat glas, eller färglösa provrör, ca 20 mm i diameter.

5.2 Pipetter, 1, 2, 5, 10 och 50 ml.

5.3 Termometer med skala upp till 50 °C graderad i 0,1 eller 0,2 °C.

5.4 Analysvåg.

5.5 Vattenbad, termostatstyrt vid 20 ± 0,5 °C.

5.6 Mätkolvar, 100 och 1 000 ml, med proppar av slipat glas.

6. METOD

6.1 — 10 ml av provlösningen pipetteras i ett provrör eller 50 ml i ett Nesslerrör.

— Röret ställs i vattenbad vid 20 °C.

— Beroende på mängden provlösning tillsätts 1 ml eller 5 ml 1 mmol/l $KMnO_4$-lösning, som blandas och lämnas i vattenbadet vid 20 °C.

— Tiden antecknas.

— 10 ml färgstandard pipetteras i ett provrör med samma diameter eller 50 ml i ett Nesslerrör.

— Ändringen i provlösningens färg observeras och jämförs med färgstandarden mot vit bakgrund med vissa mellanrum.

— Tidpunkten när provlösningen får samma färg som färgstandarden antecknas.

Anmärkning:

Provlösningen får inte utsättas för direkt solljus under provet.

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Tolkning

Avfärgningstiden skall tolkas som den tid som det tar tills färgen på provet i röret svarar mot färgen på standarden. För en neutral alkohol skall denna tid vara minst 18 minuter vid 20 °C.

7.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan de tider som mäts i två prov som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person och under samma förhållanden får inte överskrida två minuter.

▼M12

8. ANMÄRKNINGAR

8.1 Rester av mangandioxid verkar katalytiskt på reaktionen. Det måste därför ses till att de pipetter och provrör som används har rengjorts noga och används endast för detta ändamål. De skall rengöras med saltsyra och sköljas grundligt med vatten. Det får inte finnas någon synlig brunfärgning på glasapparaturen.

8.2 Kvaliteten på det vatten som används för att späda ut permanganatlösningen (4.1) skall kontrolleras noga. Det får inte förbruka något permanganat. Om den önskade kvaliteten inte kan erhållas, bör destillerat vatten kokas upp och en liten mängd permanganat tillsättas för att få en mycket svag rosafärgning. Detta avkyls och används till utspädning.

8.3 I vissa prov kan avfärgning ske utan att färgen på permanganatlösningen exakt motsvarar referenslösningens färgton.

8.4 Permanganatprovet är opålitligt om det alkoholprov som skall analyseras inte har förvarats i en fullständigt ren glasflaska försluten med en propp av slipat glas som har rengjorts med alkohol eller en annan propp inkapslad i tenn eller aluminium.

Metod 4: Bestämning av aldehyder

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms halten av aldehyder, uttryckt som acetaldehyd, i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Aldehydhalten: den halt av aldehyder, uttryckt som acetaldehyd, som bestäms med den angivna metoden.

3. PRINCIP

Den färg som provet antar efter reaktion med Schiffs reagens jämförs med standardlösningar med känd acetaldehydhalt.

4. REAGENSER

p–rosanilinhydroklorid (basisk fuchsin).

Natriumsulfit eller vattenfri natriumdisulfit.

Saltsyra (ρ^{20} = 1,19 g/ml).

Aktivt kol i pulverform.

Stärkelselösning framställd av 1 g löslig stärkelse och 5 mg HgI_2 (konserveringsmedel) som slammas upp i litet kallt vatten, blandas med 500 ml kokande vatten, kokas i 5 minuter och filtreras efter avkylning.

Jodlösning, 0,05 mol/l.

1-amino-etanol $CH_3 \cdot CH(NH_2)OH$ (MW 61.08).

Schiffs reagens:

— 5 g pulvriserat p-rosanilinhydroklorid löses upp i en 2 000 ml mätkolv med ca 1 000 ml varmt vatten.

— Lösningen lämnas i vattenbadet till dess att den är helt upplöst.

— 30 g vattenfri natriumsulfit (eller en motsvarande kvantitet natriumdisulfit) löses i ca 200 ml vatten och tillsätts den avkylda p-rosanilinlösningen.

— Lösningen får stå ca 10 minuter.

— 60 ml saltsyra (ρ^{20} = 1,19 g/ml) tillsätts.

— Om lösningen är färglös — en obetydlig brunfärgning kan bortses ifrån — fylls vatten på upp till strecket.

— Vid behov filtreras med lite aktivt kol på ett veckfilter så att lösningen blir färglös.

Anmärkningar:

1) Schiffs reagens bör beredas minst 14 dagar före användning.

▼**M12**

2) Halten av fri SO_2 reagenset bör vara mellan 2,8 och 6,0 mmol/100 ml och pH-värdet skall vara 1.

Bestämning av fri SO_2:

— 10 ml Schiffs reagens pipetteras i en 250 ml Erlenmeyerkolv.

— 200 ml vatten tillsätts.

— 5 ml stärkelselösning tillsätts.

— Titreras med 0,05 mol/l jodlösning till omslagspunkten.

Om halten av fri SO_2 ligger utanför de angivna gränserna bör den

— ökas med en beräknad mängd natriumdisulfit (0,126 g Na_2SO_3/100 ml reagens per mmol SO_2 för var mmol SO_2 som fattas), eller

— minskas genom att luft blåses igenom reagenset.

Beräkning av fri SO_2 i reagenset:

mmol fri SO_2/100 ml reagens

$$= \frac{\text{förbrukad ml jodlösning (0,05 mol/l)} \cdot 3{,}2 \cdot 100}{64 \cdot 10}$$

$$= \frac{\text{förbrukad ml jodlösning (0,05 mol/l)}}{2}$$

Viktigt:

Om Schiffs reagens framställs på annat sätt, skall reagensets känslighet kontrolleras så att den uppfyller följande krav under provet:

— ingen färgning får förekomma med den aldehydfria standardalkoholen,

— rosafärgningen skall vara synlig från 0,1 g acetaldehyd/hl etanol (100 volymprocent).

3) Rening av 1-amino-etanol av handelskvalitet:

— 5 g 1-amino-etanol löses helt i ca 15 ml absolut etanol.

— 50 ml torr dietyleter tillsätts (utfällning av 1-amino-etanol).

— Lämnas i kylskåp några timmar.

— Kristallerna filtreras bort och sköljs med torr dietyleter.

— Torkas i exsickator under partiellt vakuum över svavelsyra i 3–4 timmar.

Anmärkning:

Den renade 1-amino-etanolen skall vara vit, annars skall omkristalliseringen upprepas.

5. APPARATUR

5.1 Reagensglas med proppar av slipat glas, 20 ml.

5.2 Pipetter, 1, 2, 3, 4, 5, och 10 ml.

5.3 Vattenbad, termostatstyrt vid 20 ± 0,5 °C.

5.4 Spektrofotometerkuvetter med 50 mm längd.

6. METOD

6.1 Inledande anmärkning

Vid bestämning av aldehydhalten med denna metod måste man se till att provets alkoholhalt är minst 90,0 volymprocent. Annars måste alkoholhalten höjas genom tillsättning av aldehydfri etanol.

6.2 Kalibreringskurva

— 1,3860 g renad torr 1-amino-etanol vägs noggrant på en analysväg.

▼M12

— Överförs till en 1 000 ml mätkolv och aldehydfri etanol fylls på upp till strecket vid 20 °C. Lösningen innehåller 1 g/l acetaldehyd.

— Utspädningsserien bereds i två steg så att man får 10 referenslösningar med ett innehåll på 0,1–1.0 mg acetaldehyd per 100 ml lösning.

— Referenslösningarnas absorbansvärden enligt 6,3 bestäms och kurvan ritas.

6.3 Bestämning av aldehydhalten

— 5 ml av provlösningen pipetteras i ett reagensglas.

— 5 ml vatten tillsätts, blandas och hålls vid en konstant temperatur av 20 °C.

— Samtidigt bereds ett blindprov med 5 ml 96 volymprocent aldehydfri etanol som tillsätts 5 ml vatten och hålls vid en konstant temperatur av 20 °C.

— Därefter hälls 5 ml Schiffs reagens i varje glas som försluts med proppar av slipat glas och omskakas väl.

— Lösningarna ställs i vattenbad i 20 minuter vid 20 °C.

— Innehållet hälls i kuvetter.

— Absorbansvärdena bestäms vid 546 nm.

Anmärkningar:

1. Vid bestämning av aldehydvärdena är det nödvändigt att kontrollera kalibreringskurvan genom att jämföra med provlösningarna. Annars måste kalibreringskurvan ritas på nytt.

2. Blindprovet skall alltid vara färglöst.

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Formel och beräkningsmetod

En kurva ritas med optisk densitet mot acetaldehydkoncentrationen och provets koncentration bestäms genom jämförelse med denna kurva.

Halten av aldehyder, uttryckt som acetaldehyd, i g/hl etanol (100 volymprocent) anges som

$$\frac{100 \cdot A}{T}$$

där

A = är halten i g/hl av acetaldehyd i provlösningen, som bestäms genom jämförelse med standardkurvan,

T = är provets alkoholhalt i volymprocent bestämd enligt metod 1.

7.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person och under samma förhållanden får inte överskrida 0,1 g aldehyd/hl etanol (100 volymprocent), på samma prov.

Metod 5: Bestämming av högre alkoholer

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms halten av högre alkoholer, uttryckt som 2-metylpropan-1-ol, i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Halten av högre alkoholer: den halt av högre alkoholer, uttryckt som 2-metylpropan-1-ol, som bestäms med den angivna metoden.

▼**M12**

3. PRINCIP

Absorbansen av de färgade ämnen som bildas vid reaktion mellan högre alkoholer och en aromatisk aldehyd i varm svavelsyra (Komarowsky-reaktion) bestäms vid 560 nm korrigerat för förekomst av aldehyd i provet och jämförs därefter med absorbansen hos 2-metylpropan-1-ol vid reaktion under samma förhållanden.

4. REAGENSER

4.1 Salicylaldehydlösning, 1 viktprocent. Bereds genom tillsättning av 1 g salicylaldehyd till 99 g etanol 96 volymprocent (fri från finkelolja).

4.2 Svavelsyra, koncentrerad (ρ = 1,84 g/ml).

4.3 2-metylpropan-1-ol.

4.4 Standardlösningar med 2-metylpropan-1-ol.

2-metylpropan-1-ol (4.3) späds ut med 96 volymprocent etanol för att få en serie standarder med ett innehåll på 0,1, 0,2, 0,4, 0,6 respektive 1,0 g 2-metylpropan-1-ol per hl lösning.

4.5 Standardlösningar av acetaldehyd

Bered standardlösningar av acetaldehyd i enlighet med metod 4 (6.2).

4.6 Etanol, 96 volymprocent, fri från högre alkoholer och aldehyder.

5. APPARATUR

5.1 UV-VIS-spektrofotometer för bestämning av lösningarnas absorbans vid 560 nm.

5.2 Spektrofotometerkuvetter med 10, 20 och 50 mm längd.

5.3 Vattenbad, termostatstyrt vid 20 ± 0,5 °C.

5.4 Tjockväggade reagensglas (Pyrex eller liknande) med proppar av slipat glas, ca 50 ml.

6. METOD

6.1 Aldehydhalt

Halten av aldehyder, uttryckt som acetaldehyd, bestäms enligt metod 4.

6.2 Kalibreringskurva: 2-metylpropan-1-ol

10 ml av var och en av standardlösningarna med 2-metylpropan-1-ol (4.4) pipetteras i 50 ml cylinderglas som alla är försedda med proppar av slipat glas. 1 ml av salicylaldehydlösningen (4.1) och därefter 20 ml svavelsyra (4.2) pipetteras i glasen. Innehållet blandas noga genom att reagensglasen försiktigt vippas fram och tillbaka flera gånger (proppen lyfts ut och sätts tillbaka ett par gånger). Glasen lämnas i 10 min i rumstemperatur och ställs sedan i vattenbadet (5.3) vid 20 ± 0,5 °C. Efter 20 minuter hälls innehållet i en serie spektrofotometerkuvetter.

Exakt 30 minuter efter att svavelsyran har tillsatts bestäms lösningarnas absorbans vid 560 nm med vatten i spektrofotonieterns referenskuvett.

En kalibreringskurva ritas med absorbansen som funktion av 2-metylpropan-1-ol-koncentrarionen.

6.3 Kalibreringskurva: aldehyder

6.2 upprepas, men 10 ml av var och en av standardlösningarna med 2-metylpropan-1-ol ersätts med 10 ml av standardlösningarna med acetaldehyd.

En kalibreringskurva ritas med absorbansen vid 560 nm mot acetaldehydkoncentrationen.

6.4 Bestämning av provet

6.2 upprepas, men 10 ml av var och en av standardlösningarna med 2-metylpropan-1-ol ersätts med 10 ml av provet.

Provets absorbans bestäms.

▼M12

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Formel och beräkningsmetod

7.1.1 Provets absorbans korrigeras genom subtraktion av det absorbansvärde som motsvarar provets aldehydkoncentration (enligt den kalibreringskurva som ritades i enlighet med 6.3).

7.1.2 Provets koncentration av högre alkoholer, uttryckt som 2-metylpropan-1-ol, bestäms utifrån kalibreringskurvan enligt 6.2 men med användning av den korrigerade absorbansen (7.1.1).

7.1.3 Koncentrationen av högre alkoholer, uttryckt som 2-metylpropan-1-ol i g/hl etanol (100 volymprocent), anges som

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

där

A = är provets koncentration av högre alkoholer beräknat enligt 7.1.2,

T = är provets alkoholhalt i volymprocent enligt bestämning med metod 1.

7.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov och under samma förhållanden får inte överskrida 0,2 g/hl etanol (100 volymprocent).

Metod 6: Bestämning av den totala syrahalten

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms den totala syrahalten, uttryckt som ättiksyra, i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Den totala syrahalten: den totala syrahalt, uttryckt som ättiksyra, som bestäms med den angivna metoden.

3. PRINCIP

Efter avgasning titreras provet med en standardlösning av natriumhydroxid och den totala syrahalten beräknas som ättiksyra.

4. REAGENSER

4.1 Natriumhydroxidlösningar, 0,01 mol/l och 0,1 mol/l, förvarade på så sätt att kontakten med luftens koldioxid är minimal.

4.2 Indigokarminlösning (A)

— 0,2 g indigokarmin vägs.

— Det löses upp i 40 ml vatten och etanol fylls på upp till 100 g.

Fenolröttlösning (B)

— 0,2 g fenolrött vägs.

— Det löses upp i 6 ml natriumhydroxid 0,1 mol/l och vatten fylls på upp till strecket i en 100 ml mätkolv.

5. APPARATUR

5.1 Byrett eller automatisk titreringsapparat.

5.2 Pipett, 100 ml.

5.3 Rundbottnad kolv med en propp av slipat glas, 250 ml.

5.4 Återloppskylare med en propp av slipat glas.

6. METOD

— 100 ml av provlösningen pipetteras i en rundbottnad kolv, 250 ml.

▼M12

— Kokstenar tillsätts och provet kokas hastigt upp i återloppskylaren.

— En droppe var av indikatorlösningarna A och B tillsätts den varma lösningen,

— Därefter titreras med natriumhydroxid 0,01 mol/l till dess att den första färgskiftningen från gröngult till violett framträder.

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Formel och beräkningsmetod

Den totala syrahalten, uttryckt som ättiksyra, i g/hl etanol (100 volymprocent) anges som

$$\frac{V \cdot 60}{T}$$

där

V = är det antal ml 0,01 mol/l natriumhydroxid som behövs för neutralisering,

T = är provets alkoholhalt i volymprocent bestämd enligt metod 1.

7.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov och under samma förhållanden får inte överskrida 0,1 g/hl etanol (100 volymprocent).

Metod 7: Bestämning av estrar

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms halten av estrar, uttryckt som etylacetat, i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Esterhalt: den halt av estrar, uttryckt som etylacetat, som bestäms med den angivna metoden.

3. PRINCIP

Estrar reagerar kvantitativt med hydroxylaminhydroklorid i basisk lösning under bildning av hydroxylaminsyror. Dessa bildar färgade komplex med järn(III)klorid i sur lösning. Komplexens absorbans mäts vid 525 nm.

4. REAGENSER

4.1 Saltsyra 4 mol/l.

4.2 Järn(III)kloridlösning: 0,37 mol/l i 1 mol/l sltsyra.

4.3 Hydroxylaminhydrokloridlösning, 2 mol/l. Förvaras i kylskåp.

4.4 Natriumhydroxidlösning, 3,5 mol/l.

4.5 Standardlösningar med etylacetat med ett innehåll på 0,0; 0,2; 0,4; 0,6; 0,8 respektive 1,0 g per hl i 96 volymprocent esterfri etanol.

5. APPARATUR

5.1 Spektrofotometerkuvetter med 50 mm längd.

6. METOD

6.1 Kalibreringskurva

— 1,0 g etylacetat vägs noggrant på en analysvåg.

— Etylacetatet överförs till en 1 000 ml mätkolv med esterfri alkohol som fylls på upp till strecket vid 20 °C.

— Utspädningsserier bereds i två steg så att man får 20 referenslösningar med ett innehåll på 0,1-2,0 mg etylacetat per 100 ml lösning.

▼M12

— Referenslösningarnas absorbansvärden enligt 6.2 bestäms och kurvan ritas.

6.2 Bestämning av esterhalten

— 10 ml esterfri etanol pipetteras i provrör försedda med proppar av slipat glas.

— 2 ml hydroxylamhydrokloridlösning tillsätts.

— Samtidigt bereds ett blindprov med 10 ml 96 volymprocent esterfri etanol och 2 ml hydroxylaminhydrökloridlösning.

— Därefter tillsätts 2 ml natriumhydroxid till varje rör som försluts med proppar av slipat glas och omskakas väl.

— Rören ställs i vattenbad i 15 minuter vid 20 ºC.

— Till varje rör tillsätts 2 ml saltsyra och röret omskakas hastigt.

— 2 ml järn(III)kloridlösning tillsätts och lösningen blandas grundligt.

— Innehållet hälls i kuvetter.

— Absorbansvärdena bestäms vid 525 nm.

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Formel och beräkningsmetod

En kalibreringskurva ritas med standardlösningarnas absorbansvärden som funktion av deras koncentration.

Den esterhalt som svarar mot absorbansvärdet (uttryckt som etylacetat = A) avläses på kurvan och beräknas enligt formeln

$$\frac{A \cdot 100}{T}$$

och anges i g/hl etanol (100 %)

T = provets alkoholhalt i volymprocent vid bestämning enligt metod 1.

7.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov och under samma förhållanden får inte överskrida 0,1 g estrar (etylacetat) per hl etanol (100 volymprocent).

Metod 8: Bestämning av flyktiga kvävebaser

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms flyktiga kvävebaser, uttryckt som kväve, i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Halten av flyktiga kvävebaser: den halt av flyktiga kvävebaser, uttryckt som kväve, som bestäms med den angivna metoden.

3. PRINCIP

Provet indunstas till liten volym i närvaro av svavelsyra och ammoniakhalten bestäms med Conways mikrodiffusionsmetod.

4. REAGENSER

4.1 Svavelsyra, 1 mol/l.

4.2 Borsyreindikatorlösning. 10 g borsyra, 8 mg bromkresolgrönt och 4 mg metylrött löses upp i 30 % vol. 2-propanol och fylls på upp till 1 000 ml med 30 % vol. 2-propanol.

4.3 Kaliumhydroxidlösnmg: 500 g/l, koldioxidfri.

4.4 Saltsyra: 0,02 mol/l.

▼**M12**

5. APPARATUR

5.1 Indunstningsskål som har tillräcklig kapacitet för att rymma 50 ml av provet.

5.2 Vattenbad.

5.3 Conwayskål med tättslutande lock; se figur 1 för beskrivning och föreslagna dimensioner.

5.4 Mikrobyrett, 2-5 ml, graderad i 0,01 ml.

6. METOD

6.1 50 ml av provet (med en förväntad kvävehalt på mindre än 0,2 g/hl av provet tages 200 ml av provet) pipetteras i en glasskål och tillsätts 1 ml 1 mol/l svavelsyra (4.1). Skålen (5.1) ställs i vattenbad (5.2) och vätskan tillåts indunsta tills det återstår ca 1 ml.

6.2 1 ml borsyreindikatorlösning (4.2) pipetteras i Conwayskålens inre kammare (5.3) och restvätskan från indunstningsprocessen (6.1) överförs till den yttre kammaren. Conwayskålen hålls svagt lutande och ca 1 ml kaliumhydroxidlösning (4.3) tillsätts den yttre kammaren så snabbt som möjligt, men så långt som möjligt från vätskan i den yttre kammaren. Conwayskålen tillsluts genast med det tättslutande locket som skall vara insmort med fett.

6.3 De två lösningarna i den yttre kammaren blandas, varvid det skall tillses att det inte löper vätska från den ena kammaren över i den andra. Låt stå i två timmar.

6.4 Med hjälp av mikrobyretten (5.4) titreras ammoniaken till neutral med 0,02 mol/l saltsyra (4.4). Det skall användas mellan 0,2 och 0,9 ml syra. Den använda syramängden sätts till V_1 ml.

6.5 En kontrolltitrering utförs genom att 6.1-6.4 upprepas men de 50 ml prov i 6.1 ersätts med samma mängd vatten. Saltsyramängden sätts till V_2 ml.

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Formel och beräkningsmetod

Halten av flyktiga kvävebaser i g/hl etanol (100 % vol.), beräknad och uttryckt som kväve, anges som

$$\frac{(V_1 - V_0) \cdot 2800}{E \cdot T}$$

där

V_1 = är den mängd saltsyra i ml som används för att neutralisera provet,

V_2 = är den mängd saltsyra i ml som används till blindprovet,

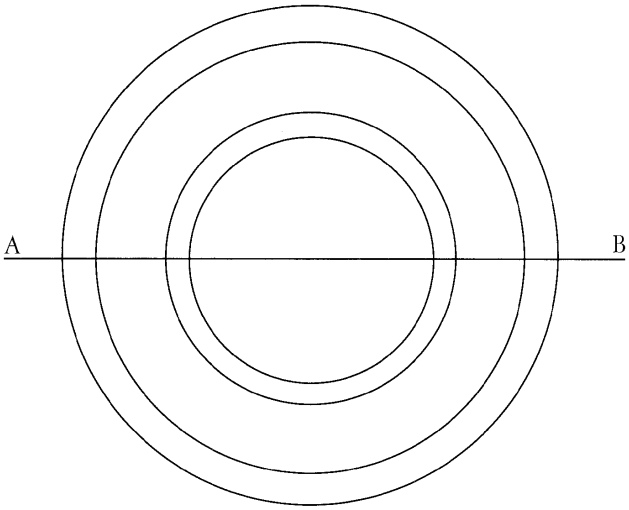
T = är provets alkoholhalt i volymprocent bestämd enligt med 1,

E = är den använda provmängden i ml.

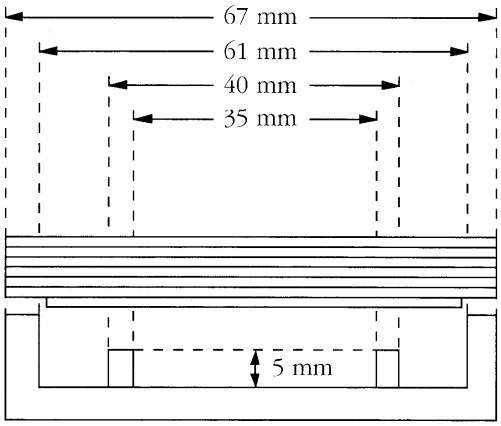
7.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov och under samma förhållanden får inte överskrida 0,05 g/hl etanol (100 volymprocent).

▼**M12**

Skålen sedd ovanifrån

Lodrätt tvärsnitt A–B

Några typiska dimensioner anges

Figur 1 – Conwayskål

Metod 9: Bestämning av metanol

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

   Med denna metod bestäms metanolhalten i neutral alkohol.

2. DEFINITION

   Metanolhalt: den halt av metanol som bestäms med den angivna metoden.

3. PRINCIP

   Metanolkoncentrationen bestäms genom direktinsprutning av provet i en gaskromatograf (GLC).

4. METOD

   Varje GLC-metod kan användas, förutsatt att den använda gaskromatografiska kolonnen och analysförhål landena gör det möjligt att skilja klart mellan metanol, acetaldehyd, etanol och etylacetat. Detektionsgränsen för metanol i etanol skall vara lägre än 2 g/hl.

5. REPETERBARHET

   Skilllnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov

▼M12

och under samma förhållanden får inte överskrida 2 g metanol per hl etanol (100 % volymprocent).

Metod 10: Bestämning av torrsubstans

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms torrsubstanshalten i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Torrsubstanshalten: den torrsubstanshalt som bestäms med den angivna metoden.

3. PRINCIP

En delmängd av provet torkas vid 103 °C och återstoden bestäms gravimetriskt.

4. APPARATUR

4.1 Vattenbad, kokande.

4.2 Indunstningsskål av lämplig volym.

4.3 En exsickator som innehåller nyaktiverad kiselgel (eller motsvarande torkmedel) med en indikator för fukthalten.

4.4 Analysvåg.

4.5 Ugn, inställd vid 103 ± 2 °C.

5. METOD

En ren torr skål (4.2) (M_0) vägs med en noggrannhet av 0,1 mg. En lämplig mängd prov pipetteras, omnödvändigt i flera omgångar, i skålen (100–250 ml) (V_0 ml). Skålen med provet ställs i ett kokande vattenbad (4.1) och lämnas att torka. Skålen sätts i ugnen (4.5) vid 103 ± 2 °C i 30 minuter och läggs därefter i en exsickator (4.3). Skålen avkyls i 30 minuter. Sedan vägs den med restmängden (MJ med en noggrannhet av 0,1 mg.

6. REDOVISNING AV RESULTATEN

6.1 Formel och beräkningsmetoder

Halten av resttorrsubstans i g/hl etanol (100 % vol.) anges som

$$\frac{(M_1 - M_0) \cdot 10^7}{V_0 \cdot T}$$

där

M_0 = är vikten i g av den rena torra skålen,

M_1 = är vikten i g av skålen och indunstningresten,

V_0 = är den mängd prov som har uttagits till torkning.

T = är provets alkoholhalt i volymprocent bestämd enligt metod 1.

6.2 Repeterbarhet

Skillnaden mellan resultaten av två bestämningar som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov och under samma förhållanden får inte överskrida 0,5 g/hl etanol (100 volymprocent).

Metod 11: Bestämning av furfural

1. RÄCKVIDD OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Med denna metod bestäms furfural i neutral alkohol.

2. DEFINITION

Detektion av furfuralkoncentrationen i gränsvärdesprovet: resultatet av gränsvärdesprovet enligt den angivna metoden.

▼M12

3. PRINCIP

Alkoholprovet blandas med anilin och isättika. Närvaron av furfural visar sig därigenom att det inom 20 minuter efter blandning framkommer en laxfärgad ton i lösningen.

4. REAGENSER

4.1 Anilin, färskdestillerad.

4.2 Isättika

5. APPARATUR

Provrör försedda med proppar av slipat glas.

6. METOD

10 ml pipetteras i ett provrör (5). 0,5 ml anilin och 2 ml isättika tillsätts. Provröret skakas så att innehållet blandas.

7. REDOVISNING AV RESULTATEN

7.1 Tolkning av gränsvärdesprovet

Om den tid det tar för den laxfärgade tonen att framträda i röret är kortare än 20 minuter är testet positivt och provet innehåller furfural.

7.2 Anmärkningar

Resultaten av två gränsvärdesprov som utförs samtidigt eller omedelbart efter varandra av samma person, på samma prov och under samma förhållanden skall vara identiska.

Metod 12: UV-prov

1. RÄCKVIDD

Med denna metod bestäms absorbansen i neutral alkohol.

2. PRINCIP

Provets absorbans i våglängdsområdet 220–270 nm mäts genom jämförelse med en definierad substans med stor transparens.

3. APPARATUR

3.1 UV–VIS–spektrofotometer.

3.2 Kvartskuvetter, 10 mm längd, med samma spektrala transmission.

4. REAGENSER

n-hexan för spektroskopi.

5. METOD

— Rena kuvetter sköljs först med provlösningen, varefter provet hälls i. Kuvetterna torkas utvändigt.

— Referenskuvetten behandlas med n-hexan på samma sätt och fylls.

— Absorbansvärdet bestäms och en kurva ritas.

6. TOLKNING AV RESULTATEN

De absorbansvärden som avläses vid 270, 240, 230 och 220 nm får inte överstiga följande gränser: 0,02; 0,08; 0,18 och 0,3.

Absorbanskurvan skall ha ett jämnt och regelmässigt förlopp.

Metod 13: Bestämning av ^{14}C-halten i etanol

1. METOD FÖR BESTÄMNING AV ALKOHOLTYP

Bestämning av ^{14}C-halten i etanol gör det möjligt att skilja mellan alkohol av fossila råmaterial (s.k. syntetisk alkohol) och alkohol av förnybara råmaterial (s.k. jäsningsalkohol).

2. DEFINITION

Med ^{14}C-halten i etanol förstås den ^{14}C-halt som bestäms med den här beskrivna metoden.

▼M12

Den naturliga ^{14}C-halt i atmosfären (referensvärdet) som upptas av levande växter vid assimilation är inte något konstant värde. Därför bestäms referensvärdet alltid av etanol som härrör från råmaterial från den senaste växtperioden. Detta referensvärde, som kallas det årliga referensvärdet, fastställs varje år genom samordnade analyser organiserade av Gemenskapens referensbyrå och Gemensamma forskningscentret, ISPRA.

3. PRINCIP

^{14}C-halten bestäms direkt med hjälp av en vätskescintillometer i alkoholhaltiga prov med minst 85 viktprocent alkohol.

4. REAGENSER

4.1 Toluenscintillator

5,0 g 2,5-difenyloxazol (PPO).

0,5 g p-bis-[4-metyl-5-fenyloxazolyl(2)]-bensol (dimetyl-POPOP) i 1 l analytiskt ren toluen.

Bruksklara toluenscintillatorer med denna sammansättning som finns i handeln kan också användas.

4.2 ^{14}C-standard

n-hexadecan ^{14}C med en aktivitet på ca 1 x 10^6 dpm/g (ca 1,67 × 10^6 cBq/g) och en garanterad noggrannhet vad gäller den bestämda aktiviteten på ± 2 % rel.

4.3 ^{14}C-fri etanol

Syntetisk alkohol av fossila råmaterial med minst 85 viktprocent etanol för bestämning av bakgrundsvärdet.

4.4 Alkohol av förnybara råmaterial från de senaste växtperioden med minst 85 viktprocent etanol som referensmaterial.

5. APPARATUR

5.1 Flerkanaliga vätskescintillationspektrometrar med processorer och automatisk extern standardisering samt indikatorer för det s.k. externstandardkanalförhållandet (normalutförande: tre mätkanaler och två externstandardkanaler).

5.2 Kaliumfattiga råknerör som passar till spektrometrarna, med mörka skruvlock med polyeteninlägg.

5.3 Pipetter, 10 ml.

5.4 Automatisk doseringsanordning, 10 ml.

5.5 250 ml rundbottnad kolv av slipat glas.

5.6 Apparatur till destillering av alkohol med värmekappa, t. ex. Micko.

5.7 Mikrolitерspruta, 50 µl.

5.8 Pyknometertratt, pyknometrar, 25 ml och 50 ml.

5.9 Termostat med en temperaturstabilitet på ± 0,01 °C.

5.10 Officiella alkoholometriska tabeller som är i överenstämmelse med rådets direktiv 76/766/EEG av den 27 juli 1976 om inbördes tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om alkoholtabeller, offentliggjort av Europeiska kommissionen (ISBN 92-825-0146-9).

6. METOD

6.1 Inställning av apparaturen

Apparaturen bör ställas in enligt fabrikantens anvisningar. Mätförhållandena är optimala när värdet E_2/B – kvalitetsindexet – är maximalt.

E = Efficiency (verkningsgrad),

B = Bakgrundsvärde.

Endast två mätkanaler optimeras. Den tredje mätkanalen lämnas helt öppen för kontrolländamål.

6.2 Urval av räknerör

▼M12

Ett större antal räknerör än vad som kommer att behövas fylls med ^{14}C-fri syntetisk etanol och 10 ml toluenscintillator och mäts under minst 4 × 100 minuter. Rör med bakgrundsvärden som avviker med mer än ± 1 % rel. från medelvärdet kasseras. Endast fabriksnya räknerör från samma produktionsserie används för samma urval.

6.3 Bestämning av externstandard/kanalförhållandet (ESKF)

Vid kanalinställningen (6.1) bestäms ESKF med hjälp av det relevanta datorprogrammet samtidigt med kontrollen av verkningsgraden. Som extern standard används cesium, som redan har byggts in av tillverkaren.

6.4 Beredning av provet

Prov med en etanolhalt av minst 85 viktprocent och fria från orenheter som absorberar vid lägre våglängder än 450 nm kan analyseras. Den obetydliga resthalten av aldehyder och estrar utgör inget problem. Efter det att de första ml har kastats bort destilleras direkt i pyknometern och provets alkoholhalt bestäms pyknometriskt. De värden som skall bestämmas tas från de officiella alkoholtabellerna.

7. MÄTNING AV PROVEN MED EXTERNSTANDARD

7.1 Prov med ringa absorbans, t. ex. de som beskrivs i 6.4, med ett ESKF-värde på ca 1,8, kan mätas via ESKF, som ger ett mått på verkningsgraden.

7.2 Mätning

10 ml av de prov som har beretts enligt 6.4 pipetteras i en utvald mätkolv, vars bakgrundsvärde har kontrollerats, och 10 ml toluenscintillator tillsätts med hjälp av en automatisk doseringsanordning. Med roterande rörelser homogeniseras proven i rören. Vätskan får inte fukta polyeteninlägget i skruvlocket. På samma sätt bereds ett räknerör med ^{14}C-fri fossiletanol för bestämning av bakgrundsvärdet. För kontroll av ^{14}C-årsvärdet bereds ett dubbelprov av etanol av förnybara råmaterial från den senaste växtperioden genom att ett räknerör blandas med internstandard enligt punkt 8.

Kontroll-och bakgrundsproven placeras först i mätningsserien. Mätningsserien bör inte omfatta mer än tio analysprov. Den samlade mättiden per prov är minst 2 × 100 minuter, varvid mätningen av varje prov utförs i faser på 100 minuter var för att göra det möjligt att fastslå eventuell drift eller annat fel. (En cykel omfattar således ett mätningsintervall på 100 minuter per prov.)

Bakgrunds- och kontrollprov skall förnyas efter fyra veckor.

Denna mätmetod är föga tids- och materialkrävande och är särskilt lämplig för icke-specialiserade laboratorier som utför rutinundersökningar av många prov.

När det gäller prov med ringa absorbans (ESKF-värde ca 1,8) påverkas verkningsgraden endast obetydligt av en ändring i detta värde. Om ändringen ligger inom ± 5 % rel., kan samma verkningsgrad förväntas. Vad gäller prov med större absorbans, t. ex. denaturerad alkohol, kan verkningsgraden fastställas med hjälp av korrektionskurvan för absorbans. l avsaknad av ett lämpligt datorprogram måste mätningen utföras med internstandard, som ger en otvetydig bestämning av verkningsgraden.

8. MÄTNING AV PROVEN MED INTERNSTANDARD-HEXADEKAN^{14}C

8.1 Metod

Kontroll- och bakgrundsprov (fossiletanol och etanol av förnybara råmaterial) och det okända materialet mäts som dubbelprov. Det ena av dubbelproven bereds i ett icke utvalt rör, som tillsätts en noggrant doserad mängd (30 µl) hexadekan^{14}C (tillsatt aktivitet ca 26269 dpm/g C, ca 43782 cBq/g C). Vad gäller den övriga provberedningen och mättiden förfars på det sätt som beskrivs i punkt 7.2, dock kan mättiden för proven med internstandard begränsas till ca fem minuter genom förinställning på 10^5 impulser. Ett dubbelprov av kontroll- och bakgrundsproven bereds för varje mätserie och dessa placeras först i mätserien.

8.2 Hantering av den interna standarden och räknerören

▼**M12**

För att undvika föroreningar vid mätning med internstandard skall lagring och hantering äga rum i lokaler som är noggrant skilda från de lokaler där beredning och mätning av analysproven äger rum. Efter mätning kan de bakgrundskontrollerade kolvarna återanvändas. Skruvlocken och kolvarna innehållande internstandard skall kastas.

9. REDOVISNING AV RESULTATEN

9.1 Aktiviteten i ett radioaktivt ämne uttrycks i becquerel. 1 Bq = 1 sönderfall/sek.

Den specifika radioaktiviteiten anges i becquerel för 1 g kol = Bq/gC.

För att uppnå mera realistiska värden är det bättre att ange resultaten i centibecquerel = cBq/gC.

De beteckningar och beräkningsformler som hittills har använts i litteraturen, och som bygger på dpm, kan bibehållas tills vidare. För att erhålla motsvarande värden i cBq skall man multiplicera det uppnådda dpm-resultatet med faktor 100/60.

9.2 Redovisning av resultaten med externstandard:

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{pr} - \text{cpm}_{NE}) \cdot 1{,}918 \cdot 100}{V \cdot F \cdot Z \cdot 60}$$

9.3 Redovisning av resultaten med internstandard:

$$\text{cBq/g C} = \frac{(\text{cpm}_{pr} - \text{cpm}_{NE}) \cdot \text{dpm}_{IS} \cdot 1{,}918 \cdot 100}{(\text{cpm}_{IS} - \text{cpm}_{pr}) \cdot V \cdot F \cdot 60}$$

9.4 Förkortningar:

cpm_{pr} = det genomsnittliga impulstalet för provet under hela mätningstiden.

cpm_{NE} = impulstalet för bakgrundsvärdet beräknat på samma sätt.

cpm_{IS} = impulstalet för prov med tillsatt internstandard.

dpm_{IS} = mängden tillsatt internstandard (kalibrerad radioaktivitet dpm).

V = provvolymen i ml.

F = den halt i g av ren alkohol per ml som motsvarar koncentrationen.

Z = den verkningsgrad som motsvarar ESKF-värdet.

1,918 = g alkohol/l g kol.

10. METODENS PÅLITLIGHET

10.1 Repeterbarhet (r)

r = 0,632 cBq/gC $S_{(r)}$ = ± 0,223 cBq/gC

10.2 Jämförbarhet (R)

R = 0,821 cBq/gC $S_{(R)}$ = ± 0,290 cBq/gC

▼B

BILAGA V

Meddelande om att partier i en anbudsinfordran för export av vinalkohol accepteras eller ej.

— Anbudstagarens namn:

— Datum för tilldelningen:

— Datum då anbudstagaren accepterade/inte accepterade partiet:

Partiets nummer	Kvantitet i hektoliter	Lagringsplats	Här anges respektive